

حهسار و سهگهکانی باوکه

PDF4Kurd

لهبري پيشهگي

له شانوگهري «مارا - ساد» دا

«ساد» به «مارا» دهلي:

+ مارا... بهنديخانه کاني نيو زاتي مروث

گه لي له زيندانه تاريخ و بهردينه کان...

ناخوش و تنگتره

تاوه کو هه ر ئاواهي داخراوين

هه موو شوپشيکي نيوه دهبي به زينداني...

هه ر هه لگه رانه وه يه ک

که دهبي جارتيکي ديکه

له لايه ن بهندييه به دخوه کان

برمي و... دارووخپته وه.

نووسيني: پسته ر فايس

نۆقلایتی - حەساروو... سەگەکانی باوکە

۱

کاتیکی «شیرزاد حەسەن» تاوانی کوشتنی باوک، کە خۆی گریمانەیهکی «فرۆید»ە، دەکات بەکەرەستەیهکی چیرۆک، هەموو ئەو تایبەتمەندییە زیارو فەرھەنگیانەیی پێ دەبەخشیت کە رۆشنییری کوردی لە «تاوانی کوشتنی باوک» دا دەیبینی.

ئەگەر «فرۆید» لە تاوانی کوشتنی باوکدا ساتەوختیکی ژبیری دۆزییەو، ئەوا کوشتنی باوک لە حەساردا دەبیتە هۆی ئاژاوە و کارەسات و تراژیدیا، لای فرۆید سەرکەوتنیک هەیه دەبیتە دامەزراندنی ژبار، بەلام لە حەساردا تاوانیک هەیه کە ئەنجامەکی بەسزادان کۆتایی دێ. ئەم دیدە کارەساتاوییە بۆ جیھانی پاش کوشتنی باوک دروست ئەو دیدە نەخۆشەیه کە رێ لە هەموو تاوانی کوشتنی باوکیت لە رۆشنییری کوردیییدا دەگریت، رۆشنییری کوردی ناتوانی مەزەندەیی جیھان لە نەبوونی باوکەکاندا بکات، لە ئاژاوە و کارەساتدا نەبیت.

حەسارییەکان بێ باوک ناژین... ئەوان چەند لە باوکدا سەختگیری دەبین، ئەوەندەش زانایی... بۆ ئەوان پتر ئاسوودەییە تەسلیمی ئەو باوکە سەختگیرەبن، نەک لێی رزگار بن... بۆ ئەوان توورەبوون و نەراندن و تف کردن و جنیوکانی باوک پتر خۆشنوودییە تا کارەسات، چونکە وەک «فرۆم» دەلێت هەمیشە برتیکی زۆر دلنیاپی لە تەسلیم بووندا هەیه. هەر لەسەر ئەمەش حەسارییەکان بەدوای رزگارکەردا ناگەڕین، ئومێدییان بەرزگارییون نییە، کوری گەورە کاتێ تراژیدیای حەسارمان لەپاش کوشتنەو بۆ دەگێریتەو، ناراستەو خۆ دەبەوێت پیمان بلێت دویا لە پاش کوشتنی باوک جگە لە ئاژاوە و جگە لە تراژیدیا هیچی دیکە نییە...

لە گەوھەردا ئەم چیرۆکە رووداویک نییە رووی داویت، بەلکو خەویکە لە خەوکانی کوری گەورە ئەوکاتەیی دەبەوێت مەزەندەیی جیھان لەپاش کوشتنی باوکەو بکات... ئەم چیرۆکە چیرۆکی خەونیکە کە ئیعتراف بەخەوینوونی خۆی ناکات.

رێبین ئەحمەد هەردی

لە لیکۆلینەو هەیک بەناوی

(باوکی کوردی لە نیوان و کوشتن و زیندووینوونەو) دا

9

۲

«بەلای منەو حەسار دووقوناغی جیھانبینییەکی تایبەتی شیرزادە بۆ کۆمەڵ و ئەو پەیوەندییە ناوەکیانەیی کە بەدیدیی ئەو لەسەر بنەمایەکی ناھاوتا و نا ئەخلاقیی و داپلۆسین هەلچنراوە. کۆمەڵتیک کە نەو لە دوای نەو کورە گەنجەکانی خۆی دەخەسپینی و کچەکانی ئەتک دەکات و هەموو ماناوە لەزەتەکانی ژبانیان لێ دەستینیتەو و هەموو چەمک و گوفتارە پیروژەکانی بۆ رامکردن و خەفەکردنی ئەو نەوانەییە، کۆمەڵتیک کە بەردەوام لە ناو ئایین، ئەخلاق، حیکمەت، فەلسەفەو کەلتوووردا نەرتیتیک دەسەپینی کە لەسەر جەستەیی نەو وەکان و خەساندنیان کار دەکات، بوونەوهرتیکی ئەبەدی و دەسەلاتتیکیی رەمزی لە پشتی ئەم مێژووی چەپاندنەو «کبت» وەستاوە کە ئەویش باوکە.

بەرزان فەرەج

لە لیکۆلینەو هەیک بەناوی

(حەساری نەمرو باوکی پیروژ) (دۆزینەو هەیک بەبەدییەتی دەستەلات)

10

بروای پی ناکهن... ناخو کئی گوئی له زیوانیکی شه هوه تبار ده گری، زیوانیک که ههر ئه شه وهی به هه موومان باوکمان ناشت ئه سپه عه ره بییه که ییم پی به خشی تا له ناست ئه تاوانه، تاوانی کوشتنی باوکمان، لات و جوم نهکا و لپی بی دنگ بی، تاوانی کوشتنی باوکمان، لات و جوم نهکا و لپی بی دنگ بی، نه ده کرا متمان به پیاویک... به زیوانیکه وه بکه که ئولفه تی به مهرگه وه گرتوه. ههر ئه شه وه وهک تارمایی له کولانه تاریکه که هی خو په وه هاته ده ری، کتومت وهک مردوویه کی ئه و گورستانه لیمان هاته پیشی، به شه له شه ل هاته سهر تهرمه که و روونیش و هک ئه وهی نوئی له سهر بکات، سهری هه لپی، وهک بلتی بمانزمیری یه که یه که تیمان راده ما، دره نگر نیگای له سهر خوشکه کانم ده گواسته وه، یه که مجاریو ببینم بنیاده میتک ئه هریم ناسا چوانی دهنیو چری تاریکیدا، به دوو باریکه تروسکه ی سوور، بدره وشینه وه، قورسای له شی خستبووه سهر لاقه ساغه که ی، وهک بیه وی چند بازه یه که ره سم بکات، په نجه ی شاهه تمانه ی له خوینه که وهردا، شامارانه زمانی دهره پنا و په نجه ی خویناوی خوئی لسته وه، کتومت وهک ئه که سه ی تامی ماست بکات تا بزانی ناخو ترشه یان شیرین، هه ستایه سهر پی یان و لاوونیو وه ستا، لاسه ننگ و نارپک، پاش خاموشییه کی دل پروکین زمانی لسته وه و به دنیهادانه گوئی:

"ته م پیاوه کوژراوه...!"

له وه حالی بووم که ئیدی ئه وه زیوانه و هه ره شه دهکا، خوشکه کانیشم که هیشتا به ده م باوکه ره وه له روومه تی خوینا ده دا، خوین و نارقه به لاجانگیاندا تاله مووه کانی بسک و که زیبه کانیانی به یه که وه دنووساندن، جی په نجه کانیان شین و مور به سهر لاروومه ت و به رگه ردنیان، ههر هه موو سینه والا، بهر و به خه دادراو تا بهر ناستی موسلدان، نه مه مکیک و نه دوو... نه ده... له بهر تریفه ی مانگه شه ودا زیوانیان هارو بی ئوقره و سه ودا سهر کرد، هه ره شه که ی دووباره کرده وه - "من گوتم ته م کابرایه کوژراوه...!" ههر هه موو خوشکه غه ربیه کانم به په نجه ی شاهه تمانه، سپله و بی مروه تانه، منیان تاوانبار کرد، زیوان به م تومه ته شاگه شکه بوو... دایکانی دیلم که له ده له مه یه که وه منیان کرد به و کوپه چه له نگی خه نجه ره له کالان دهر کیشم و بیوه شینم، تا ئه شه وه هانیان دام له ناوی به م، بیکوژم و له ت و کوتی که م و فریتی بده مه دهره وهی هه سار تا قه ل و دال چوانی هه لکولن، ئه و چوانه ی ههر ئافره تیکی جوانی دیبا ده بوو بو هه فته ی دواتر بیکی، وهک ههر ماینیکی جوان... چه ندین جار خوشکه کانم ویستیان دهرمان خواری که ن... وه لی بی

هووده بوو... ئه و ههر به منالی ژه هری مار و دوو پیشک... ژه هری هه موو دونیای خواری ده بوو... قه ت مه زنده م نه ده کرد دایکانی زه بوونم په نجه ی تومه ت بو من راکیشن، من ده مزانی هه وی داری چ زه حمه ته وو... ده بوو من قه فزه ی قه لای سیخناخ له ژنه ئالوشداره کانی به سه ر به کیدا برمینم... بی ئه وهی بدوی... ههر به چاو پیتی وتم:

"له و هه موو خوشکه شوخانه ی تو هه ته یه کیکیانم پی به خسه..."

دووانیان تهرمی شکواری باوکمیان کرد به بیانوو... له رازی به دنیهادی زیوان گه یشتن، بهرله وهی خوینا به سه ر تهرمه که یدا بدن تا بهر پیمان کراسیان دادری، ئه وانی دیکه ش زور بی شهرمانه ئانیشکیان ده کوتا و خوینا ره پیش ده کرد و چاویان له زیوان زیت ده کرده وه، به عیشوه و نازوه به چوارده وری تهرمی به هه بیبه تیدا هه لده په رین و تاو ناتاوی به قریشکه و زریکه یه ک خاموشی گورستانیان ده شکاند، له ره وه په ربیه کی نیگه ران و ته نیا ده چوون که ئاسمان لییان ره نجا بی و پاش په رو بالکردن و تووره لدان، بی ناز، به سه ر ئه و کیل و گورانه دا که وتبن، سمت و که فه لیان ده لهرزان، سینه ی سپی و سافیان ده دایه بهر تریفه ی مانگ، نه مویرا بلیم "نا"... چی له و قهیره خوشکانه م بکه م که تا ئه شه وه بوئی پیاویان نه کرده بو، له حه بیبه تا ده چوونه گژ ئه سپه کانی باوکم، نیری و که له کیتیوه کانی، ئه و نیره پشیلانه یان به دزیبه وه رام ده کرد که باوکه بو راه مشک هه ساری لی پر کرده بوون، نه گبه ت بوون ئه و خوشکانه م... تا ئه شه وه ئه و دیو شووره به رزه کانی هه ساریان نه دی بوو... وه رسی و... هه ناسه ساردی ئه وان هانی دام بیکوژم... ده مزانی... شه وانه تا دوو به تلی شه و راده شکی بول و بوخچه و سندووقه کانی بورات ده که نه وه و له دهرزله و سنجاق و میخه که بند تا دهگا به ژیرکراس و سوخمه و بابووجی یه مه نی... ئه سپایی بوو کینی دهر دین و ئه م به وی دیکه ی نیشان ده دا و... پاش بو ن لیدان به سه ر ئه و ورده شتانه دا ده گرین و له خودا ده پارینه وه پیاویک له خیلکی دیکه و له هه ساریکی دیکه ری هه له بکا و له دهرگای بهرز و بلندی قه لای ئه و قهیره خوشکانه م بدات... هه ساری باوک... زیندانی کوپ و که چه کانی، ته ویله ی ئه سپ و هپستره کانی، قه فزه ی بولبوله کانی، کولیت و کولانه ی سه گ و پشیله و که رویشک و کوژره کانی، یه که م و دوا مه نزلگی ژنه کانی، ئه و شه وه... دوا شه وی به ندی و ئه ساره ت و... یه که م شه وی هه لفرین و سه رفازمان بو، بی کوشتنی ئه و نه ده کرا نازادیان بکه م، شووره زوره کانی هه سار برمینم، له و دیو ههر فرمیسکین بزه یه ک دهره وشایه وه، دهنیو ههر زریکه به ک پر به هه ر دوو گوئی قریوه م ده بیست و وهک قولپی کانی ده ته قینه وه، گورستانی سام لی نیشتوو بوو به سه برانی سه رفرازی، زیوانیکی

شهل و شهوه تبا زیش بوو به یه که مین عاشق و دلدارى خوشکه دلشکاوه کانم، نامهر دانه گهرا، بازارى له ههر همموویان ورد ده بۆوه، قاچیکی به دووی خودا راده کیشا و به روپشت تیپیان رادهما، تقورچی له روومه تی، له کولمی به که یه که بیان گیر ده کرد تا بزانی هی کامه بیان پتر خوینی تی ده زی، چنگی له رانی زوریان گیر کرد تا بزانی هی کامه بیان تورتیه و هی کامه شیان لره و داکه وتوو... دوا جار ئه و به دغه ساله دهستی خسته سهر زوله خا، تاوی په نجه تووتهی له چالی چه ناگهی گیر کرد و پاشان وهک ههر قومار بازیکی براوه خه نیپه وه، هه وه سیتی له نا کاو و شیت شهرمی ناده میپانه ی له لا هه لگرت و سی هه نگا و له و دیو کیله کانه وه هه ردوو باسکی تی وهرینا و توند قرساندی به خو بیه وه، پلنگ ناسا ده پیراند... قهت مه زنده م نه ده کرد و زوو بۆی شل ده بی... ههر زوو زوله یخا وهک ئه وهی بری چاوانی وهر گه ران و بوورایه وه، ههر ئه و شه وه له نیبو ئه و هممو گوپ و کیله شکاوانه دا پالی خست، چنگیک پووش و په لاشی کرد به سهرینی ژیر سهری، کافرانه... وهک ههر دهعه جانی یهک خوئی خزنده نیبو هه ردوو لاقی، که له حه ژمه تانا زیرکاندی ههر هممو مردوه کان بۆ ماوه ی چاوتروکانیک راجه نین و پاشان نووستنه وه، تا هه نوو که ش تکه ی خوینی کچینی زوله یخا و به سهر به رده سپیه کانی ئه و گوپه وه، بارانی چه ندین زستان نه یشو ریوه ته وه... کی گوئی له تو ده گری ئه ی پاسه وانه ئه رژه نکه که ی مردوو ان؟ من دهمدی... ئه و شله شه هو اتبازم ده دی کچه تازه مردوو کانی له گوپه درده هانی... بۆنی ده کردن... وهک ئه رژه ننگ... له دوا جاردا، ئه و کافریابه، بی بنی ده کردن و کهس نه زانم ده نیبو گوپه کاندای پالی ده خستنه وه... به په له وهک ههر دهعه جانی یهک به خو ل و به رد دایده پو شینه وه، ههر ئه و شه وه... شهوی یه که می سهر بهستی و به ره لالی و سهر خو شى و سهر لی تی کچوون... شهوی یه که می باوک کوشتن... ههر همموویان ئاپرویان بردم، ههر هممو که وتنه دواى تارمایی زیتوانه که و تهرمی باوکمیان له یاد کرد، ئه ویش خو شى لی دههات و به نیبو گوپه کاندای رای ده کرد و ساتمه ی له کیله شکاوه کان ده کرد و ده تریقایه وه... وای دنواند که بهر گه ی ئه و هممو کچه ئالوشدارانه ناگری و خوئی له دهستیان راده پسکینتی، بسکه ی سمیلی دههات، به چه ندین بازنه گه مارویان دا... له خو ل و به رد و زیخی سهر گوپه کانیان وهرده دا، هه ندیکیان بی شهرمانه سینه و مه مکی ساوایان له کیله کان ده خشانند و ده گریان... هه ربه که وه حه ژمه تی کچیکی دیل و بهنده واری هه زار ساله ده گریان، له و شه وه دا زه حمهت بوو فرمی سکی خوینی هیچ کامیان بینم، ئه و تنوکه خوینانه ی که له لیو کرژتنی کچانی حه سرهت دیده وه ده تکان... پیتم نه کرا هیترشی ئه و

هه وه سه رابگرم... ئه و کافره به دهم غاره وه ئاوری ده دایه وه...
 "وازم لی بینن و به شه ی مه یه ن، له سهر شهرعی خودا و پیغه مبه ران ههر هممو تان له خو م
 ماره ده که م...!"

ههر ئه و شه وه زوله یخا مرد، نهک له خو شیانان... نا... عه زه تی بوو... ئا... وه لی خوینی
 رهش داگه راولی سیی سالی کچینی، بی رای بیر، رانه ده وه ستا، بی هووده بوو... من و ههر
 هممو دایکان و خوشکان له حه بیبه تا تیک قه ژقزاین... ئه و خوینه نه ده وه ستا... نه
 ده مه یی... نه به دو عا و نه به نزا... نه به په رۆ و پاتال... زوله یخا ده مرد و که چی زیتوانی
 له عه نه تی له هه ره شه ی خوئی نه ده که وت، ناچار... ههر ئه و به یانیپه... هیشتا گزنگی
 نه دابوو... پاش ناشتنی زوله یخا-ش... «سارا» ی خوشکم سواری ئه سپه عه ره بیبه که کرد و
 هه ردوو کیانم ده قه بیلی کرد...

وه لی ته و او... ئیدی تا ماوم ناحه سیتمه وه... من سهر فرازی و خو شنوودیم خواست بهر
 نه فرهت و تفی... تانه وته شه ری دایک، خوشک، برا... گزیر و کاره که ر و مه یته ره کان
 که وتم، نه مزانی به کوشتنی ئه و تا ماوم ده که ومه نیو گومه زیک و هممو عومریشم،
 ته مه نی لایم، له گه ل سه گه کانی باوکم به سهر ده به م، شه وانیش که خه م دامده گری،
 گو زانیپه کانی سهر ده می زووم بیر نه ماون، وهک سه گه کانی باوکم ده وه ریم. وهک ئه وانیش
 لمووزم ده خه مه نیو له گه نی شو ریا، ئه و شو ریا به ی ده مه و ئیواران شه له ی زیتوان له
 کو لانه که وه بۆ منی رهت ده کا، تا من جاریک بۆ پارچه ئیسقانیک ده ست له له گه نه که
 وهرده دم، سه گه کان ده جارن زمان له بنی له گه نه که هه لده سوون، گاز له په نجه کانم ده گرن و
 لیک به سهر پشستی هه ردوو ده سته کاغدا ده رژی تین... چیم به خو م کرد...؟ خودا... هاواره...
 فریاد ره سیکی... من وتم ده یکوژم و ئیدی نازاد ده بم، سهر به ست و به ره لالا، تف له
 رابردوو... وهی له داهاتوو، ئیتر کهس نامینتی به سهرمدا به نرینتی تفم لی بکا، دارم
 له سهر دا بشکینتی و قامچی رابوه شینتی، جگه ره له نیو له پمدا بکوژیتیتیه وه، بمخاته جیی
 ئه سپه کانی و ده ستارم پی بادات، له ناعوره کانی ئاوم پی دهره انتی، چالم پی هه لکه نتی
 و کاریزه مردوو کانم پی هه لدری و تا وه کو سهر له نوئی بته قنه وه، وتم ده یکوژم و له
 فه رمایشته کانی قور تارم ده بی، له قرچوکی و ده سته نو قوا وه کانی... رایده گرتم و منقر منقر
 حیسابی له گه لدا ده کردم... تو بلتی جگه له من، له م دونیا به دا، کوپیک نه بوو بی باوکی
 خوئی کوشتیج...؟ خو نه ئه و «نوح» پیغه مبه ره و نه منیش کوره سهر سه خته که ی، ئه م
 به خسته وهر بوو که شه پولیتیکی شیت هات و هه لیلووشی... منی ده سته پاچه به چی بم؟

ئەمەيان گومەزى سەر گۆپرى باوكمە يان شارى سەگە بەوہفاكانى، دەنيو گۆپرى ناو گومبەتتىكى سارد و سې ھاوار دەكەم:

"خوشكانى بىچ مروہتەم... داىكانى سېلە و فرىودەرم رزگارم كەن... ئەوہتام لېرە... سەگەكانى باوكم ھەراسانىيان كردەم!..."

وہلى ئەفسوس... وەرپىنى ناسازى سەگەكان بەسەر ھاوار و نالىندا زالە، نا... من كەى ھاوارم بېر ماوہ؟ من سەگەكان ئاسا دەوہرەم... لموز دەخەمە نېو لەگەنى شوپا كە بۆنى مېزى زىوانەكەى لى دى، ئەو زىوانەى لە برى خزمەتى ھەر رۆژىك كە دەيكرەم لېرەيەكم لە مستى دەنا، ئەو لېرانەى لە گەنجىنە شاراوہكانى داىە گورەدا دۆزىمانەوہ، بۆنى لاشەى دارزىوى باوكم و گووى سەگ و مېزى خۆم كاسيان دەكردەم، بىچ چارەبووم... ھىدى ھىدى راھاتەم، كەستان دېوہ لەنيو گۆپرىكدا و لە تەك لاشەى باوكيدا بخواو بخەوى و بخواتەوہ، ئەو گۆرەى بەم دەست و پەنجانەى خۆم ھەلمكەند، دەباوہ بېكوژم... دەباوہ ئەو پياوہ بكوژم... ئەو پياوہى بەدرىژايى تەمەن منى كەدبوو سېبەرى خۆى، سېبەرىكى كال، سېبەرىك كە حېزە ھەتاوى زستانىكى بەتەمومژ رەسمى بكا، ھەر ئەو رۆژەى كە پېم گرت و لە گاگۆلكى كەوتەم، ھەر لەو ساوہ ئەنگوچكى فەقيانەكەيم دەگرت و دەكەوتە دواى، ساتەم دەكرد و لە پەو روو دەكەوتەم... دەبوو نەگريم و نەلېم ئۆف... دەبوو گورج بکەومە سەر ھەردو پى، جارى واش ھەبوو كلكى گۆچانەكەى دەدا دەستم يان سەرىكى قامچىيە سى زمانەكەى، تووتكە سەگ ئاسا تېپى دەخورېم... جى دەمام و ھەنگاۋە وردىلەكانم نەدەگەيشەن بەشاشەقاوى ئەو... چ قەھرىك دلە ساواكەمى دەگوشى، سېبەرى بالاي ئەو: من و سېبەرەكەمى لوول دەدا، رۆژى دەيەھا جار لەبەر پىيەكانى دەنوشتامەوہ، دەبوو جوان ھەردوو كلاشەكەى بۆ رابگرم، نەدەبوو بشىوېم و ھەلە بکەم، ئەو كلاشانەى لە دوو بەلەمى بچكۆلە دەچوون، يەكەمجار راستان و پاشان چەپ، بەھەوہسى خۆى پىتى تى دەخستەن، ھىلاكى دەكردەم، ھەموو عومرى جوانېم لە رېزكردن و دانانى كەوشى مېوانە ھېچەكانى بەسەر برد، يەكە يەكە ئەسپەكانېم قەشايىش دەكرد و يال و بژيانېم بەشانەيەكى دار دادەھانى، چەندجار بەر لووشكەيان دەدام و دەم و ددانەكانم پى دەبوون لە خوتېن، بەتەنيا من نەمكوشت، داىكى خۆم... ھەق داىكى خۆم و ھەموو زىر داكەكانم چاويان نەز كەردبۆوہ، ھەر ھەموو قەبىرە خوشكەكانم... ئەوانەى لە پشت دېوارە ئەستورەكانەوہ، لەودىو پەنجەرە و دەرگا داخراوہكانەوہ ھەناسەى ساردىيان ھەلدەمژى، ناخى گەرميان ھەلدەكېشا و خەونيان بەبۆنى پياوېكەوہ دەدى، لەودىو شوورە و پەرزىن و

پەردە و رووپۆش و پەچە و عەباوہ فەرمايشتى باوكميان دەبېست، فەرمان لەسەر فەرمان، ھەر ھەموو برا گرگن و ترسنۆكەكانم، نېرەمووك، خەسپوہكانم... ھەر ھەموو نزا خوازبوون كە من تاكە كەسېكم و دەتوانم لە شىرېن خەودا بېكوژم، دامېتېيان دەگرتەم و دەكەوتتە بەر پېم و دەلالانەوہ، دەستيان لەبەر پشتېنم رادەكرد و دەسكى خەنجەرەكەمىيان ماچ كرد، وەى لە قەھرى خوشكانم، نەيدەھېشت كەس... ھېچ نېرىك بېانېنېن، من بەقاچاغ خەنەم بۆ ئەو خوشكانەم دەكړى كە تەمەنيان ترازا بوو، حەزبان دەكرد قژى ماش و برنجى خۆيانى پىچ بشارنەوہ، ھەر من بووم بەدزىبەوہ سوورا و سېپا و كلچووك و مووكېش و شانەم بۆ يەكە يەكەيان دەكړى، ئاوينەى تەلخ و ژەنگاوى تا ئاشكراو روون رووخسارى دزىو و ناشرېنې خۆيان نەبېن، ئەو ھەموو چرچ و لۆچەى پشت چاويان و بەرمل و لاروومەتېيان، پەلە رەش و ماك و خالەكانى قەبىرەبى، وەى لەو خوشكە زۆر نەگەت و ھەناسە سارد و غەمگىنانەى من ھەمبون، ئەو خوشكانەى لە داىكى خۆم و ئەوانەشى كە زىبوون، وەى لە حەسەرەت و حەژمەت و شەرم و شكانى ئەو ئىوارەبەى بەدەورى بېرەكەدا ھەر داىكىك و بە نۆرە ھەردوو لاقى كچەكەى بلاوكردەوہ، لە ھەمووان پېرتريش بەدەست و پەنجەبەكى لەرزۆكەوہ و بە گۆيزانېكى كول و كۆن يەكە يەكەيانى خەتەنەكرد، حەسارەكەمان بەسەر زرىكە و ھاوارى خوشكەكاندا وېران دەبوو، ھەر ئەوئەندەم پى كرا دووانيان لە ناو كۆلېتى مېشكەكان بشارمەوہ، يەكېكيان لە ناو تەويلە و دووانى دېكە لە سەريان و لە ھەمووان بچووكترېش خستە ناو سندووقى بوراقكە و دوو سى جار بەپەلە ماچم كرد كە توند ددانەكانى بەسەر يەكديدا بقرسېنې نەبا كەسېك بېتە ژوورەكە و گوپى لە چەقەچرقى دانە چۆقەى بىچ، دېن... لەسەر ئەو دارتووەى كە خۆم لە ناو لق و پۆپەكانيدا شاردەوہ... بەرېز خوينيان لى دەتكا، بەخۆلەمېش ناوگەليان سواغ دەدان، من سەرم گېژى دەخوارد و لەوہ دەترسام لەسەر دارتووەكەوہ سەرانگري بېم و بکەومە خوارى... ھەر من نا... برا بىچ غېرەتەكانېشم لە ناو تەويلەكان و لە پشت پەنجەرەكانەوہ دەگرېان، ھەتا نۆرە دەگەيشتە سەر يەكېكيان، ئەوہى تەنېشستى دەبوورايەوہ، پېرە داىكى ئەرژەنگ و بىچ بەزەبېمان ئېزرەمېك كوتە گوشتى دەنيو چنگيدا ھەلدەگلوڤى و تاوى رامما و فرېپى داىە بەردەمى سەگە ھەوشارىبەكەى باوكم... پاشان سەرى ھەلېرى و لە داىكە لېو بەبارەكان رامما وتى:

"تەم كوتە گۆشتانە رزقى حەسارەكەمانى سوار كەردبوو... ئېتر لەمەودوا بېين چۆن خوا خېروېبېرمان بەسەردا دەبارتېنې" رۆژى دواتر چوومە ژوورەكەى، پېم وت:

"دایکه نهده بوو ئه و کچه ساوایانه خه ته نه بکه ی"
خوین په ریبه ههردوو چاوانی و ههلی دایه:

"رۆله... تو نه له شه رع ده زانی و نه له ئیشی ژتان... دوو رۆژی دیکه ئاوی دهستی خوشکه کانت حه رام ده بوو... نانی دهستیان... ئیدی دهحه سینه وه... که بالقیش بن که متر خه ون به حه رامه وه ده بیان...!"

براکانم پییان ده وتم: "کاکه... تو نۆبه ری... ئاخه تاکه ی ملکه چی...!؟"

مه گه ر به دزییه وه... دنا نه په ری بوونه وه ئه و دیو شوو ری به زری هه سار، هه یچ گه مه کیان نه ده زانی، له ئاوده ستخانه که نه بوایه پی نه ده که نین، له به یانی تا ئیواره ته ویله کانیان پاک ده کرده وه، ئه و برایانه ی که باوکه دهینه راند ئه وانه میزیان به خۆدا ده کرد... هه ر هه موو تکایان لی کردم، ده پارانه وه، ده نووزانه وه... پییان وتم:

"مه ترسه... هه ر هه موو پشت و په نای توین... شه رمه تاکه ی بمانه سه سینتی... تاکه ی شه وانه، به دزییه وه، به چینه گژ ما که ر و هه یستره کان؟!"

ده نیو ئه و پاوان و میترگانه دا مه ر و بز و مانگا کافان ده له وه راند که هه مدیس شوو ری بو کرد بوون، مه ریگ، بزنیگ، به رخیگ، کاربله به ک بزر بوایه فه لاقه ی ده کردین... هه یشتا مه ردمندال بووین... دو عامان ده کرد خودایه: بوچی به کی له ئه سپه شته کانی به جو ته به ک که لله سه ری نا پرتینی؟ جار لی له جار ان نا گلی و ملی ناشکی؟ کرووزانه وه و ما چیان کردم که ئه و دیوه بکوژم، هه ر هه موویان چاوه رتی ده ست و مستی من بوون: برا گه وره و نۆبه ری بنه ماله... رۆژانیک... رۆژانیک زوو دایکانم... دهستیان ده نایه سه ر و قژ و تیتکی به کدی، شه وانه... ئیمه... کوپ و کچانی هه سار له خۆمان ته ریق ده بوینه وه، شاته شاتی دایکافان رۆژه ریبه ک ده رۆی، باوکه خۆی له گووره نه ده برد... ئه گه ر زۆر تووره بوایه چنگیک خۆلی هه لده گرتوه و ده یخسته ده می ئه وه یان که نۆبه ت پری ده کرد، پاش عه یامیک زانیان ئه و پیاره پشته ئه ستوره، هه وه سباز و دلته ره، دوژمنی هه ر هه مووانه و وه کو کۆمه لیک مه ل ده قه فه زنی ناون... که وتنه دلدانه وه ی به کدی، ده گریان و به لچکی چارۆگه و سه رپۆش و به رامپیل و ده سته سه فرمیسکی پر له قه هری به کدیان ده سه ریبه وه، هه ر من بووم و سه مه م بو ده کپین، خه نه... جو ره ها دا و و درمان تا سه ر و پرچیان ره شکه نه وه، ده مزانی ئه و باوکه شه هوه تبازه مان تاله موویه کی سپی بیینی ژنیکی دیکه دینی... وای لی هات شه رم نه که ن، له سه ر ئاخو ر و ده نیو ته ویله و به چواره وری بی ره که دا

کوژده بوونه وه، گویم هه لده خست... له و دیو دیوار و ده رگا و په نجه ره داخرا وه کانه وه، له ژیر هه یوان و به سه ریانه وه ده یانرکاند... جحیله کان به بی پرینگانه وه ده یانوت:

"وه ی خوشکی چیم لی ده که ی... چ ئالۆش به ریوته گیانم... چ ئاگریک...!؟"

"خازی... ئه وه تو ده لیتی چی... بو ئه وه مانگیگ هاتوته گژم...؟"

"ژنینه لۆمه م مه که ن... وام لی هاتوه بچمه گژ ئه سپه کانی"

"به خوا خوشکی نه فامی... جا جگه له ئه سپه عه ره بییه که ی خۆی... ئه سپ ما وه نه یخه ساندی؟"

"ئه نگۆ ئاگاتان له من نییه... به وه لاهی تامه که یم بی چۆته وه...!"

"هه ی پرچ دریز و عه قل کورتینه... چما ئه و له به رچی ئیمه ی هینا وه؟"

"بو هه وا و هه وه سی خۆی"

"جگه له وه ش... بو وه ی خواستووین تا کوپ و کچی بو بنیینه وه..."

"بو بوونی کوپه کان کۆلی که یفسازه و بو کچه کانیش نیگه ران..."

"ژنینه من ئه وه کوشتوومی خۆمان و مناله کافان مر دین ئه وه نده ی خزمه تی سه گ و گورگ و مه ر و بز و ئه سپ و هه یستره کانی بکه ین"

"زۆر له گوینه هه موو عومری جوانیمان له ته ویله کانییدا به با بده ین"

"له هه ر سه فه ریک که ده گه ریتته وه ژنیکی تازه ده خاته سه ر پاشه لی ئه سپه که و ژوو ریکی تازه ی بو جیا ده کاته وه"

"مه نیج... کابرا هه ر وا فریا ده که وئ، گه ر هه موو شه ویکیش بپه ری ئه و جا مانگی به ر به کی کمان ده که وئ"

"هه ر دیت شه ویکیان به سه ر به کی کمانه وه ده می به یه کدا دا و مر د"

"ئه و به رانه قه ت نامری... ئه و که هه ر سی ژمه که هه نگوین بخواو هه ر رۆژه و جه رگی به رخیگ سوور بکاته وه... مه حاله وازوو بمری!"

"ژنینه ئه من له خه می کچه کان دام... نازانم تاکه ی که زی سپی به ژنه وه؟"

"ئه دی کوپه کان... ئه وان بو نالی؟ یا خوا دایکتان کوپر بی... رۆله..."

وه ی له و هه موو دایکه سه رکزو غه رب و بی که س حه سره ت دیدانه ی من هه مبوون، ده غه زرین، ده یان بوغاند، لیی ده پارانه وه:

"ده بهس ژن بینه... وات لئ هاتووہ ناوی کوړ و کچهکانی خۆت نه زانیت"

"بۆ نه یهیتیم...؟ عومره... هه مه... هیشتا له سه سره شنگ و تاقه تی خۆم... هه ساره که گه وره یه و سه دی دیکه شم پئ به خپو ده کرئ... نه فامینه ده زانن زوریهت نانه وه چهند خپره ده زانن سلیمان پیغه مبه... ئیبراهیم چهند ژنیان هه بووه...؟"

"نه وان پیغه مبه و تو چیت؟"

"دهم دریتی روو ره شینه... هه ر پیاوه و له هه ساری خۆیدا پیغه مبه... من وام پئ خۆشه ئەم هه ساره، درهنگ یان زوو، ببی به شارکی گه لئ گه وره"

"لئ بگه رئ کوړ و کچهکانیش له به شارکردنی هه ساره کهت به شدار بن... و ایان لئ مه که روو له وه هه رد و کپوه بکه ن؟"

"هه ر کئ ئەم هه ساره ی به دل نییه با پروات... من چاک ده زانم له ده ره وه ی ئیره چییان لئ به سه ر دئ... حیکمه تی من نه بووایه ئەم هه ساره و یران ده بوو... خشت به خشتی جئ دهستی منی پتوه دیاره، بهم پشتانه کاریته و شه قلله کانیم هیناوه... نه وه نده پتوهی هیلاک بووم هقی نه وه مه هیه نه وه ی زمان هه لئینیته وه له ره گه وه زمانی بپریم... خه یالی خۆتان خه راپ مه که ن... له ده ره وه ی ئەم هه ساره ی من و دوور له چاوانی من که ستان ناژی، نه گه ر نه وانه به هه ق کوړ و کچی من با خزمه تی هه ساره که بکه ن، هه ریه که و ئیشی خۆی جوان راپه رپئ، نه وه کوړه شی که له من هه لده گه رپتته وه موسته هه قی سه رپرین و خه ساندنه، نه وانه شی له م هه ساره خۆیان دزییه وه و هه لته ی شاران بوون، گوایه نه مپو نا سه ی به چه ک و پاره ی زۆره وه دینه وه و جئ به من له ق ده که ن، نه وه شیان هه ر خه ونی حوشره، من نه وه پیاوه نیم له کوړه کانی خۆم بترسم... هه موو نه و کچه کانه شی که ویستیان سه رم شوړ بکه ن و ره دوو که وتن... کردمنه خۆراکی قه ل و دال... دهستی من نه وه نده درپژه ده گاته بنی دونیا... بهر له وه ی یه کتیک له کوړه کانم یان کچه کانم خه یالی خه راپ بکات من خه ونی پتوه ده بینم... ئپوه له دلئ خۆتاندا قسه بکه ن... من ده بیستمه وه... ژنی چاک بن و به کوړه کانتان بلین: که سیان هی نه وه نییه جیی من بگرپته وه، له مه و دوو له دیوه خانه داده نیشم و له سه ر هه موو خه یال و ختوووه و خه ونیک گه ر خه راپ بئ سزاتان ده ده م، سزای هه ر خه یالیکی خه راپ ده جه لده یه و هه ر خه ونیکی خه یانه تکارانه ده قامچییه، سویند بئ دلئ به کچه کان نه سووتئ و له ته وبله کاندایه ته ک ماکه ره کانم بیان به ستمه وه... خوام له و خواجه ژنان له بهر چاوی من بنیشت بجوون یان ئاو بخۆنه وه، یان نه وه تا ببینم بئ

شه رمانه کچانم که زی و بسکان به رده ده نه وه و قژ دادین... سویند به هه سار هه ر هه موو ئاوپنه کان بشکینم، ئەم هه ساره حورمه تی تیا نه ماوه، گویم لئیه کوړ و کچه تازه بالق بووه کانم له ژیر لپوهه گۆرانی ده چرن... شه رم و شکۆ نه ماوه... له وهخت و ناوهختدا گویم له حرپته حرپت و خه نینه..."

هه موو جاریک «هه بی» ی دایکم، ژنی گه وره ی، که ده بیوست هپوری بکاته وه:

"تاخر پیاوه که..."

له هه ردوو گۆشه ی لا لپوییه وه که فیککی سپی ده مه یی و تووره و داخدارانه دهینه راند:
"وس... کهس نقه ناکات... منم قسه ده که م... که پرسیارم ده که م، با کهس وه لام نه داته وه... چونکه وه لامه کانیش ده زانم... کهس پرسیارم لئ نه کات... و هره ئیره هه مین... تو بوویت له -هه بی-ت پرسی بوو تا لئیم پیرسئ ئاخۆ هه ر ساله و مانگیک ده چه کوئ و بوچی بزر ده بم... من ده بی تیرتان بکه م... پیتم نالین ئەم هۆردوو خه لکه به چی ده ژین... ئپوه له سه رتانه یه ک شت بزانی... به یانیا ن زوو له خه و هه ستان و که تاریک داها ت ده رگا کانی هه ساره که دا بکه ن... لیره بم یان نا...؟ قهت فریو مه خۆن... من بو هه ر کوئ بچم رۆحم وه ک هه ور سیبه ری وای به سه ر هه ساره وه، من بو به له شار و گونده کانی دیکه دوورم خستونه ته وه تا خۆلق و نه توارتان هه ر نه وه بئ که من ده مه وی... به ته مای هیچ مه بن... مولک و مال و له لای خۆم، که سیش وای نه زانی پیربوویه و به م زووانه ده مر، خه ونم دیوه و به قه د نوح پیغه مبه ر ده ژیم..."

ده مانزانی... له پاشبه ندی هه ر شه ریکی ئاوه ی کتوپر بیانویه کی ده دۆزییه وه و ژنیکی ته لاق ده دا:

"وه ره هه مین... و هره پئیشی... نه من چاوم شینه و نه تو... پیتم نالئی نه وه کوړه چاو کوژه که یهت له کوئ هیناوه؟"

نه و کافره هه ر ساله و دهستی له شهش هه وتیک به رده دا و شهش هه وتیکی دیکه ی ماره ده کرد، له هه ر راوتیک ده گه راپه وه ژنه دۆمیک... قه ره جیکی له پاشووی نه سپه که ی ده به ست و رایی ده کرد، نه مده زانی کامه له خوشک و براکانم هه لال زاده یه و کامه شیان هه رامزاده یه، ئیدی له وه ده رچوو بوو ناویان نه زبه ر بکه م، ناوی نه و زر دایکانه م که ته لاق دراوان و نه وانه شی که ته لاق نه دراوان... هه میشه ده بیوت:

"ژنیکی سک نه کا وه کو درهختی زر وایه، گه ره که زوو ببیرپته وه...!"

ناوی ئەو کور و کچانەى دەنیو حەسارە کەدا بوون و ئەوانەشى لە دەرەوێى حەساردا بوون، قوللە و کۆشکی ژنە تەلاق دراوێ کانی لا تەریک و پەنابوون، دەماندی... جاروبار... بەیادی سەرۆختیکى زوو دەچووێ گژیان... بۆ هیچ کەسێک نەبوو لە دەرەوێى ئەو حەسارە بڕی... هەر هەمووشمان لە سپێدەى سەحەرەوێ تا شوو خەوتنان نەدەسەرەوتین، خوشکێکم لە بەیانییەوێ تا ئێوارە جەکانی پینە دەکرد، ئەمى تریان مانگای دەدۆشی، ئەوی دیکەیان بزن و یەکیکیان مەر و ئەوی دیکەیان رەفتەى دەچنی و یەکیکی دیکەیان کلاوی دەدووری ئەویان مەشکەى دەژەند و ئەوی تریان تەشى دەپست، ئەمیان ئاوی لە بیەرە کە هەلدینجا و دەولکە کەى قەلپ دەکردەوێ نێو پەقرەجەکان، ئەویان گەسکی لە ژوورەکان دەدا، ئەمیان پەنجەکانی تەوانەوێ ئەوەندەى دەریبێهەکانی بۆ بشوات و یەکیکی دیکە پیاوی پاک دەکردەوێ و ئەوی تریان سەوزەى بژار دەکرد و ئەویان پۆنی دەقەرچاندەوێ، ئەویان کۆترەکانی دان دەدا و ئەمیان گیای بۆ کەرۆشکەکان پۆ دەکرد، ئەویان دەرگای حەساری لە مەر و بزن و رەشەولاغەکان دەکردەوێ و ئەمیان قەفەزى بولبول و کولانەى سەگەکانی لە رېقنە و گوو پاک دەکردەوێ، بەیانیان زوو... هەر هەموو خەزەتکار و گزیر و کارەکەرەکان لە بەردەمبەدا ریز دەبووین، ئەو خەزەتکارانەى یان خەسیوو یان نێرەمووک بوون، رێک سەیری پنتیکمان دەکرد لە ئاسۆ و چاومان نە دەتروکاند، بەرلەوێ گزنگ بەدا دەستی دەگەباندە قامچی و گۆچانە کەى، بەدەستی راستى قامچی و بەچەپ کامەى گۆچانە کەى دەگرت و خۆى بەسەردا دەدا، گۆچانیکى گرنج گرنج کە بەر لاران و کەفەل و ناوشانى هەر هەموومان کەوتبوو، کۆکینی بەردەوامى هەراسانى دەکردین، هاوارێک کە هەر لە گرمەى گەوالە بچى هەموومانى رادەچلەکاند، دایکانم... ئەو دایکانەى تەنیا نووستبوون. هەموو قەیرە خوشکەکانم... ئەو خوشکانەى کە بەکەزى و قەفى درێژى قژیان خۆیان بەشیشى ژەنگارى پەنجەرەکان بەستبووێ نەبا نیوێشە و بەخۆیان نەزانن و بەدەم خەوێ لە تاو بۆنى پیاوانى بازۆلە ئەستور و سمیلل باپرى نێو خەونەکانیان بچنە نێو تەویله کانهو، دەست لە ملی ئەسپەکانى باوکم بکەن و وا تێ بگەن دەستیان لە ملی -یوسف- تیک کردووە، شەوێشەوێ شەو لەتاو هاوار و زریکە و ورتنەى ناوختى ئەوان خەو لە چاوانم دەتۆرا، ناوی ئەو پیاوانەیان دەهیتنا کە دەکەوتنە نێو تەلەى خەونەکانیان و بەپەله پروزى دەریاز دەبوون، شەوێشەوێ شەو دەکەوتنە دواى ئەو تارماییانە و تەویلیان بەدەرگا و پەنجەرە و دیوارەکاندا دەکیشا، کە بەیانیان لە خەو رادەبوون نەیان دەزانى ئەو خۆتە مەییوێ و بەلاجانگیانەوێ هێ چییە، هەموویان دەترسان وەک "زوهرا" یان لێ بەسەر بێ... ئەو

شەوێ حیلەى ئەسپە عەرەبییە کەى خۆى ناساز و نادەمیانە هاتە بەر گۆی، حیلە یەک لە شیرین خەودا راپێهراند و... توورە و شیتانە بەیەک لەقە دەرگای تەویله کەى کردبووێ دیبوی... باوکە "زوهرا" ی دیبوی دەستی لە ملی ئەسپە کە کردووە، ئەسپى لەعەنتیش لموزى لیکنى خستبووێ نێو هەردوو مەمکانى، بێ ئاگا لە باوکم، لە حەسار، لە دنیا زوهرا ختوو کەى دەهاتى و دەخەنییەوێ، هەر ئەو شەوێ بێ دەنگ کوشتی و هەر لە حەوشەى حەسارە کەشدا زیندەبەچالێ کرد تا کچەکانى دیکەشى تەمبى بن و چیتەر خەون بە حەرامەوێ نەبێنن، شەش حەوتیکیان بەدیار تەرمە کەى زوهراوێ فیتا لیتها و تا بەیانى کەفیان فری دا و لە لنگە فرتێ نەکەوتن، ئەوەندە پاژنەیان لە زەوییه کە خشاندا تا خۆتینیان لێ دەتکان... کە گزنگیدا دیاریبوو لەو حەوشەدا و لە حەژمەتى زوهرا چ گێرەییەکیان کردووە، هەر بۆ بەیانییە کەشى دایکان و خوشکانى کۆلۆم دە فەرده پیاویان پاک کرد تا فرمیتسکەکانیان بشارنەوێ، باوکە فەرمانى خواهانەى خۆى دەرکرد کە ئەگەر گۆتێ لە نووزە نووزى هەر کامەیان بێ هەر بەپرچ هەلیدەواسی، بەدەم پیاوی پاکردنەوێ زۆر بەکۆل ئەسیرینی خۆتینیان دەباراند... بەو ناوێ گواپە لە گەرمیانەوێ میوانیکى زۆرى باوکم وا بەرپۆن، دەترسان وەک (زیبا) ی خوشکم لە ژبیرزەمینه کەدا و تا ئەبەد دەرگایان لەسەر دابخری، (زیبا) ی نازدار و هەمیشە لێو بەبار و چاو بەخومار کە تازه بنی مەمکی دانابوو... شەویکیان کە هیتتا مانگ لە چوار دەدا بوو بەدزییهوێ چووبووێ سەریان، مانگە شەویکی خۆش و دلرپیتنی هاوین، سینه و بەرۆکی خۆى لێ پروت کردبوو، سینه و بەرۆکی ساوای... هەردوو مەمکی کە بەقەد دوو هەلووژە دەبوون دابووێ بەر تریفەى زیوینی لە مانگ دارژاو... بێ ئاگا لە خۆى، لە حەسار، لە دنیا، لە غەزەبى باوکم، بەپانى و بەدرێژى ئەو سەربانە خۆى لە تریفە لوول داوێ و لەشى ئارەقاوی لەو خۆلە وشکەى سەریان وەر دەدا، تا درەنگى شوو گەمەى بەباگردینە کە کردووە، هەستاوێ تەوێ و بەهەر چوار دەوری خۆیدا سەمای کردووە، لە خۆشيانا تریقاوێ تەوێ، قریوێ لەسەر قریوێ وەک قۆلە قۆلی ئاو لە شەریه یە کەوێ بڕی... سەرگەرمى سەما بەهەردوو پاژنەى هیلکە ئاسای سەربانە کەى کوتاوێ تەوێ، نە جارێک و نە دوو... و... نە دە... هەر ئەو پێ کوتان و قریوێ سەرمەستانە وای لە باوکم کرد بەهەلە داوان سى سى پەلەى قالدەرمە کە بیری و بکاتە سەریان و بەو گوناھە کە بیەرەوێ بیگری، ژنان و کچانى حەساریش لە حەوشە کەدا بەترس و شەرمى مێینەى خۆیانەوێ بەچەند پەیکەرێکی بەردین دەچوون کە هەر هەموو لە مانگی فیلتاز و فریودەر و خەندە خوار رادەمان، ئەو مانگەى هەر خودا خۆى دەزانى لە

که یه وه زیبا-ی عه و دال و سه و دا سه رکردوه، هه ره موو بینیمان... باوکه، هه ره به قژ که بو سه مای بهر تریفه په خشی کردبوو، به دوی خوی دا و دل به ردا نه رایده کیتشا، به قهد پله کانی قالد رمه که له شی نیوه رووتی زیبا هه لده به زیبه وه و راده ته کی، تا ناوه راسستی حه وشه که به قهد جه سته ی خوی ریبه کی پاک کرده وه، له شی به نارهق شه لالی چ بو نیکی خوشی به و حه وشه دا پرژاند... بو نیکی که حه یرانی کردین، وه ک کار مامزیتی سهر و مل تیک شکاو به ده ست باوکه مه وه هیلاک و شه مزا بوو... بردی... بردی... تا وه ک پاشماوه ی تاوان تیک له م ژیرزه مینه تاریکه ی حه ساره که د بیشار تته وه، گویمان له زه ی زنجیر و ته قه ی سندم بوو که له ده ست و پیبه کانی زیبا-ی توند ده کرد... به لینی له هه موومان وه رگرت که مه مره و مهژی خوراک ی بو فری بده بینه ژیرزه مینه که، سویندی خوارد که تا (زیبا) ده مرئ نابی و ناکرئ تریفه ی مانگی به ریبه وی، نه و مانگی شه وی هاوینان که ده بوو به چواره باوکه له ناو حه وشه که وه تا ده چوه سهر بان لیکدا لیکدا تفی لی ده کرد، گوايه له وه خته دا پش و سمیلتی لی ده روئ، جارو باریش بی ناموسانه له ودیو په له هه وره سپیبه کانه وه چاوشارکی له گه ل کچه کانی ده کا، مانگ له نیرینه یه کی چا و حیز ده چی... باوکه خوری خوش ده ویست... خور ده سووتینی و ده برژینی و ده کولینی، که سیش ناتوانی له دوو چاوانی خور راپیبتی، سهران شۆر ده کا و چاوان دنوو قینتی، بی شه رفی مانگ له وه دایه به دزی خوره وه هه لدی و نه یینی شه وان ده درکینتی، دوی نه و حه یاجونه ی (زیبا) فه رمانی دا نه ک هه ره مه زان... به لکو گه ره که له هه ره ورزیتی نوپی سالدا یه ک مانگ هه ره موو حه سار به روژوو بی... روژو کولی چاکه بو گه ده تان... بو نه و نالوشه ی وا گر به رده داته نیو گه لتان... چیتتر نه ما شه و خه وتنی هاوینانی سهر بان، من له خه م و قه هری خوشکه زور شه رمن و ته نیاکانم کوشتم، نه و خوشکانم که نه یانده زانی له و دیو دیواره بلنده کانی نه و حه ساره و پیوانی عه زه تی هه ن، پیوانی سینه پان و ده ماغ پر و که لله به ران، پیوانی سمیلت بابر، بو درن... پاش بالق بوونم خوم داده نووساند... له پشت دیوار و په نجه ره و ده رگا کانه وه خوم مه لاس دده، گویم بو نالین و ناخ و ئوف و حه سره تیان هه لده خست، بیتم له خوم ده بووه و گینگلم دده، پاش زینده به چالکردنی زهرا و به ندکردنی زیبا له ژیرزه مینه که، خوشکانم سووک سهر بان ده کردم، به گوئی یه کدیدا ده یانچرپاند و له سهر کزی و بی ده ماریم قسه بیان ده کرد، لیویان لی هه لده قورتاندم، له هاتوچوی سهر ناخور و بیرو نیو ته ویله کان خویان لیم ده پاراست وه ک نه وه ی من گلاو بم، که مته رخمی نه بوو... به ده سته نه نقه ست جله چلکنه کانم له و ناوه ده کهوت و نه یانده شوری، زانیم... نیسی

ته و او... من له برایه تی نه وان که وتم، دایکانیشم چیشتی سارده وه بوویان ده خسته به رده مم، چای تالیان بو تی ده کردم، له ژیره وه مؤرهبان لی ده کردم، شه وانه که دنیا کپ و خاموش ده بوو دواچار که له نالیکی شه وی نه سپ و هیستره کانی نیو ته ویله کان دلنیا ده بووم، له ته ک په نجه ره ی هه همیشه داخراوی یه که یه که ی قه یره خوشکه کانم راده وه ستام، بی هه ست و خوست... به قه هر یکه وه لیوی خوم ده کرۆشت، چ نه سته مه به جووته سهر و عوزر شۆره کان له تاو ته نهایی ده چونه نیو باوه شی یه کدی... خودایه... من چیم بو ده کرا؟ وه ی له و خوشکانه ی من که شه رم له ناو قه ده وه دوو که رتی کردبوون، حه یایه کی نه به دی تیکی شکاندبوون، دوو ره تاوی... هه ناسه ی پاک... خه میکی شاراه وه ک زه عفه ران روو زه ردی کردبوون، له حه ژمه تی خوینتیکی گه رم که له ده ماره کانی هه ریبه که یاندا گیتز ده خوا ختوکه ی یه کدیان دده، نقورچیان له به له کی یه کدی ده گرت، خودا هاوار... جا له تاریکیدا چی روو نادات...؟ حیلکه حیلکی خنکاوی پر له شه رم و ترسی ژیر لیتفه کانیا م ده بیست، موچرکیک تیکه ل له له زه ت و ترسی ژیر لیتفه کانیا م ده بیست، موچرکیک تیکه ل له له زه ت و حه ژمه ت به ده ماره کانا میرووله ی ده کرد، به نینۆکان پیستی هه ردوو لارانی خوم ده کراند تا خوینم لی ده تکان، تف له و غبیره ته ی برا گه وره... نویره ی سهر شوپ... کاک ی خه سیومان...! هه ره شه وه ی یه کت له و جووته ده بوو به نیبر و نه وی دیکه یان می، که روژ ده بووه، شه رمان ده کرد لیکدی پروانین... قه ت مه زنده ی نه وه ی نه ده کرد نه و کچه شه رمانه بویرن خه ون به حه رامه وه بیین!

هه ره ده بوو من بیکوژم... ناخر من جگه له باوکه که سیکی دیکه م نه دی بوو هه م گوچان و هه م قامچی پی بی... هه همیشه وای دهوت:

"ناکرئ پیوا ده ست به تال بی."

قه تیش ته زبیحی هه لده گرت... هه همیشه پیی دهوتین:

"پیوا ی به راست پیوا سی شت هه لده گری:

"گوچان، قامچی، خه نجه ر."

هه همیشه ده بوت:

"زور نه سته مه پیوا بی قامچی بیته ناو مال و مندالی خوی"

کتی هه بوو له و حه ساره، له کچ و کوپ، له ژنه کانی، له گزیر و کاره که ر و خزمه تکاره خه سیوه کانی... که قامچی نه وی به رنه که وتبی... هه همیشه ده بوت:

"هەر منالیکم قامچی منی بەرنهکهوی، نه قهلهو دهبی و نه ته مه نیشی درێژ دهبی... خو به خوژیابی نه بووه «سمایل» گهردنی خوئی خستوته بهر کیردی «برایم» پیغه مبهری باوکی... ها...؟"

به یانیان زوو که تازه سپیدهی ددها پر به قورگ و ئاسمانی ههسار دهینه پاند، هاواریک و یه کهم کهس من رامده کرده بهردهمی و وهک تیر دهچه قیم، له تاوو ترسی خۆم ساتهم دهکرد و به چاوی خهوالوومه وه رهتم دهبرد، پاشان دایکانی هیلاک و ماندوو... خه و له چاوان شکاوم، براکانم فریای سۆل و کلا و نه ده که وتن، هه ندیکیان به شه رمه وه خوژیان کوور ده کرده وه نه با له بهر چاوی دایکان و خوشکانیان حیا یان بچی، نه با کیری ره پیان چه تر هه لدا و درهنگ بنیشیتته وه، وهی خودا که زه لیل بووین...! له ترسی ئه و هاوار و نه عه ره ته به گری کویره ی کهزی و بسکی هه ندی له خوشکانم نه ده کرانه وه که هه ر به پرچ خوژیان به شیشی په نجه ره کان به ستیوه نه با به دهم خهونی هه رامه وه رابن و باوهش به ئه سه په عه ره بیه که ی باو کمدا بکه ن و وهکی - زهرا - زبده به چال بکرتن، خوژیان بیه ده چۆوه و ته کانیان ددها، چه نده ها جار قه فی کهزی و بسکی لوولی ئه وانم به شیشی په نجه ره کان وه ددهی، به هه لقه ریتز و سونگی ده رگا کانه وه... هه موو به یانیان بهر له وهی گوئی بیستی فه رمانه کانی بین... ده بوو بزانی هه ر یه که و بو ئه و رۆژه چ ده کا... پاش قسه و رینما بیه زۆر پیرۆزه کان و له دوا به ندی قسه کانیدا وه بیه هه موومانای ده هیتنا یه وه... ئه وه ندی و تبه ووه، ئه زبه رمان کردبوو:

"گه ر من نه بوو مایه ئه م هه ساره هه ر زوو، ده میک بوو، به سه ر ئیوه ددا ویران ده بوو، ئیوه ماوتانه له دنیا تی بگه ن... با گه وه تر بن ئه وسا حالای ده بن من چه ندم ئیوه خویش ویستوه، هه موو تف و جنیوه کانم حیکمه تیان تیا یه، تا نه مر م قه درم نازانن، پاشان من باوکتانم... هه ر منم که ده زانم چی بو ئیوه خیره و چی شه ره، به نده بوئی نییه له خودای خوئی بیره سی بو برسی و تینووی ده کا... بو لافا و گرکان و زریان و ره شه بای بو ده نیتری... بو لیتره سه رمایه و له وی گه رمایه...؟ مندالیش هه روا... بوئی نییه فه رمانی باوک بشکیتی، کوور و کچی من ئه وسا له بهر دلای من شیرین ده بن که گوئی رایه لای فه رمایشته کانی من بن، کتیبه پیرۆزه کانیش هه روا ده فه رموون... ده زانن بو بچووه که کانم خوشتتر ده وین، ده یانیبم: هه تا له نان خواردن و جل له بهر کردن و کوکیندا ریک لاسایی من ده که نه وه... من وام و سیتیبه ری خۆم خویش ده وی....."

له و پاشبه نده دا شریخه ی قامچیبه که ی کاسی ده کردین و هه وای سه ر سه رمانی ناگر

ددها... هه ر ئه و شریخه یه په رش و بلاوی ده کردین... ئه وانهی جی ده مان قامچیان بهر ده کهوت... به دهم وهیش وهیشه وه پاشه لای خوژیان هه لده کراند...

شه وانیش باوکه، بی واده و سه عات، له خه و راده بوو چرا که ی هه لده گرت و بی خشپه له سه ر نووکی پی هه موو کون و قوژینیکی هه ساره که ی ده پشکنی، بو هه ر ده رگایه ک کللی پی بوو، هی هه ر هه موو ژووره کان، ناندین و گه نجهینه کان، کون و که له بهری ته ریک و لا چه په ک ده گه را، سه ری به بیره که دا شوژ ده کرده وه، کوئی دلای به وه خویش ده کرد که مانگ ئه وه تا له بنی بیره که یدا خنکاوه، که سه ری هه لده بیری، هه مدیس به خه نده یه کی خواره وه، گالته جارانه مانگ له می ده روانی، ده چووه سه ر هه وزه که و ئاوه که ی شیلوو ده کرد تا له ویشدا روو خساری مانگ بشیوی، له ویتوه رووه و ئاخویره کان هه لده کشا، کوئیتری مریشکه کان، کولانه ی سه گ و پشیله کان، چاله زۆره کانی که رویشکه کانی ژیر هه یوان، بگره نیو قه فه زی بولوله کانیش، نیو هه مام و ئاوده ستخانه کان، دوو سی جار داده گه رایه وه و ده چۆوه نیو ته ویله کان، دوا جار ره فته و سه رپۆشی زۆر ته نکی ته ر ده کرد و به خشکه یی ده چۆوه ژووری خوشکه کانم، لییان ورد ده بووه، له جووله ی لیوه کانیان و په رینی پیلوو... و... ورته ورتی خنکاوی نیو خه ونه کانیان گه ره کی بوو تارمایی ئه و جحیلانه راوینی که به دزیبه وه دینه نیو خه وی کچه کانی، بی هه ست و خوست، ره فته و سه رپۆشی ته ری هه لده دایه سه ر ده موچاوی زهرد و خه م لی نیشته وویان تا بزانی به دهم له خه و راچه نینه وه ناوی چ نیربینه یه ک، چ غه ربییک ده په ریتته سه ر زاریان: حسۆ، عه لی، جوامیر، لاله باس، به... وه لی نا... راده چه نین و شه لالی ئاره قه ی شه رم ناوی خودا و باوکم و ئه سپ و هیستره کانیان ده هانی... شه ی تانیان به نه عه لت ده کرد، بی مروه تانه، زالمانه چرا که ی له روو خساری یه که به یه که یانی نزیک ده خسته وه تا پاشماوه ی خه ونه هه رامه کان له قولایی چاوه کانیا نده به دی بکا، رهنگی کالی له زه تیک رتی هه لده کردی و له گلینه دا خنکایی، گه ردیله و تۆزی ماچیک که به سه ر لیوانی یه کتیکیانه وه نیشتی، پر به شه رم و ته ریقی کچیکه وه، هه ریه که وه به په له قژی داده پۆشی و ده لینگی ده رپیته هه لکشاوی تا ئه ژنویان ده برده وه سه ر گۆزینگان، خیراتر قولی کراس و که واکانیان تا سه ر دهستان داده دایه وه، تیشکی چرا به شه واره ی ده خستن و روویان له و پرشنه گه زه رده دهشارده وه، پاش تاوی پیته ده وتن:

"مه ترسن کچه کانم... مه ترسن... شه وانه خه وم لی ده زری و که یفم له سو عبه ته... خو به رۆژ ئه وه نده ناتانینم... پالکه ونه وه کچه کانم... ده ی بنوون."

شه و پیکیان، دره‌نگانج، دووان له خوشکانم که خۆیان ده‌شۆری به‌دهم زریک و هووره‌وه و به‌رووت و قووتی تا ناوه‌راستی هه‌وشه‌که به‌دوای یه‌کدیدا غاریان دا و په‌رکه‌م گرتی... پاش گه‌وزین و لنگه‌فرتج، به‌هه‌ر هه‌موو خوشکان و دایکانم په‌لبه‌ست کران، به‌چارۆگه و به‌رامپیل و کۆلوانه‌داپۆشران، چوار ده‌سته وه‌ک دوو مردوو به‌رزکرانه‌وه... به‌به‌رچاوی پر له‌قه‌هرو داخی باوکه‌وه... به‌به‌رچاوی ترس و سام لێ نیشته‌سووی ئیمه‌وه برانه‌ قولله بلنده‌که‌ی خۆیان‌ه‌وه... «حه‌بج» ی دایکم به‌دهم پرت‌ه‌و بۆله‌وه ده‌یوت:

"ته‌واو... قسه‌که‌ی باوکتانه... ئه‌سه‌حابه‌که‌ دیونی و ده‌ستی لێ وه‌شاندوون"

ئیدی له‌وه‌وه‌وه‌ چرایه‌ک هه‌میشه‌ ده‌سووتا و "به‌لقیس" یش خوشکی گه‌وره‌مان ده‌بوو به‌رۆژیش فه‌رامۆشی نه‌کات، حه‌بیتی دایکم ده‌یوت:

"که‌س به‌له‌شی پیسه‌وه‌ نزیک ئه‌و حه‌مامه‌ نه‌که‌وئ، غوسل ده‌رکه‌ن، با به‌ر غه‌زه‌بی ئه‌و نووره‌ پاکه‌ نه‌که‌ون"

هه‌ر خۆبشی، باوکه، هه‌ر هه‌موو چراو قه‌ندیل و لامپاو فانوسه‌کانی داده‌گیرساند... بپوای وابوو که‌ ئاگر پیروژه و رۆناهییه... بۆ ژنان په‌وانیییه‌ چرای مال هه‌لکه‌ن، که‌ یه‌کیکمان له‌ هه‌ساره‌که‌ نه‌خۆش بکه‌وتایه... هاواری ده‌کرد:

"کام له‌ کچه‌کان دویتنی شه‌و چرای هه‌لکه‌ردوه‌؟"

شه‌وه‌های شه‌و ده‌ست به‌چراوه‌ له‌ کون و که‌له‌به‌ری هه‌سار روو به‌رووم ده‌بۆوه، ئه‌و شه‌وانه‌ی خه‌وم لێ ده‌زرا و حه‌جمانم له‌به‌ر ده‌برا، تیبی ده‌خوریم:

"به‌م نیوه‌ شه‌وه‌ له‌ چی ده‌گه‌ریتی، ده‌بوو هه‌نوکه‌ له‌ ژووره‌که‌ تدا سه‌گ توپ بیت"

ئه‌و کافره‌ پێشبینی پیلانیکی ده‌کرد، بۆنی کاره‌ساتیک، کۆلێ له‌ خامۆشیم... به‌ماتیم قه‌لس ده‌بوو... بیست سه‌ل یان پتر ئه‌و ژنه‌ قه‌ره‌جه‌ی که‌ باوکه‌ بۆ هه‌وه‌سی خۆی له‌سه‌ر هه‌سیریک له‌گه‌لێا خه‌وتبوو... پیتی وتبوو:

"تۆ له‌ باوه‌شی یه‌کیک له‌ ژنه‌کانتا ده‌مریت... له‌ باوه‌شی له‌ هه‌مووان ئازیزتر!"

باوکه‌ش قاقا تریقا بۆوه، نیوه‌ رووت به‌پشتدا وه‌رگه‌را بوو:

"جا دۆمه‌ ره‌ش قه‌ت مه‌رگ له‌وه‌ خۆشتر ده‌بی؟"

ژنه‌ قه‌ره‌جی عه‌بیبار که‌ ده‌رپێیه‌که‌ی هه‌لکه‌تسا بۆوه، پیتی وتبوو:

"که‌ر پیاو... گه‌ره‌که‌م بلیم له‌ باوه‌شیدا ده‌کوژتی"

هه‌موو شه‌ویک پێشبینی ئه‌و ژنه‌ قه‌ره‌جه‌ له‌ دلێا ده‌زرنگایه‌وه و ده‌یتاساند، فیلی له‌ ئیمه‌ و ژنه‌کانیشی ده‌کرد... ده‌یوت: "ئه‌مشه‌و دیمه‌ پێخه‌فی تۆ خه‌جی" که‌چی ده‌چوو گۆ به‌هی... "ئه‌مشه‌و خۆت ته‌نیاکه‌ به‌سی" که‌چی ده‌چوو کن خازی.

سی شه‌و دواتر، سی شه‌و دوای یه‌که‌م پلازی جه‌رگه‌ری رابی که‌ له‌ منی گرت، ئه‌و پلازی ویرانی کردم، به‌سه‌ر خۆمدا دووقه‌دی کردم‌ه‌وه... هه‌ر له‌سه‌ر هه‌زه‌که‌ ئه‌سپه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی باوکه‌م ئاوه‌دا، ده‌ستی راسته‌م خسته‌بووه‌ ناو هه‌زه‌که‌ تا ناو له‌پم له‌و چنگه‌ خۆبیه‌ پاک بکه‌مه‌وه‌ که‌ ئه‌سپه‌که‌ به‌ر له‌ئاو خواردنه‌وه‌ زمانی لێ هه‌لسووی بوو، رابی-م دی به‌هه‌له‌ داوان و هه‌ناسه‌ پرکیته‌ هات، له‌ ئاستی مندا، وه‌ستاو قسه‌یه‌کی فریادا... زوو تیبیه‌ری و توژی له‌ولاتر ده‌ولکه‌که‌ی بۆ ناو بیهره‌که‌ شۆرکه‌ده‌وه، کار ئاسکانه، وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆنی راوچی کردی و بترسی، به‌چه‌پ و راستدا لیکدا لیکدا ئاوری ده‌دایه‌وه... هه‌وه‌لجار به‌چه‌یه... هییدی هییدی ده‌نگی هه‌له‌ده‌پری و دووباره‌ی ده‌کرده‌وه:

"ئه‌مشه‌ویش لای من ده‌بی... ئه‌مشه‌ویش... لای... من... ده‌بی"

به‌ده‌ستی چه‌پ جله‌وی ئه‌سپه‌که‌م گرتبوو، فیکه‌م لێ ده‌دا... له‌سه‌ر فیکه‌ لیدانی خۆم نه‌که‌وتم، نه‌ ئه‌سپه‌که‌ تیر ئاوه‌بوو، نه‌ من له‌ رابی ریمان... شان داکه‌وته‌ به‌سه‌نگی په‌قه‌جی پر ئاوه... ده‌له‌نگی و ته‌شک و تیریزی ته‌ری له‌ زه‌ویه‌که‌ ده‌خشی، لاکه‌فه‌لێکی له‌ ژیر کراس و که‌وای گۆلداره‌وه، به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه، به‌رز و نزم ده‌بۆوه، ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما بوو شان له‌ شانم بدا که‌ چه‌پاندی: "ده‌رگا داناخه‌م...!"

تا دره‌نگی شه‌و له‌ ژووری لاته‌ریکم چنگم له‌ مشتووی خه‌نجه‌ره‌که‌ گیر ده‌کرد و له‌به‌ر ئاوینه‌که‌دا خۆم رادینا چۆن چۆنی بیوه‌شینم، هه‌سار کپ و خامۆش، هه‌ساری زۆر ماندوو سه‌روه‌ت، سه‌روه‌تیکی پر له‌ خه‌ونی تال، ورینه‌ و هه‌لبزیرکان، سه‌گه‌ نه‌گه‌ریسه‌کانی وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆنی کاره‌ساتیک بکه‌ن له‌سه‌ر یه‌ک نه‌زم ده‌وه‌رین، تورگ و گورگانه‌ ده‌یانلووران، ده‌بوو به‌سه‌د چاو و گوئ وه‌ هوشیاریم، به‌سه‌د ده‌سته‌وه‌ هیترش به‌رم، که‌سم له‌ پیلانی ئه‌و شه‌وه‌ ناگادارانه‌کرده‌وه، له‌وه‌ ترسام ترسی یه‌کیک له‌ براو خوشکانم نه‌خشه‌که‌م لێ هه‌له‌وشین، نه‌ینیییه‌که‌ له‌ ده‌می دایکیکم بکه‌وتیه‌ خوارێ و وه‌ک ناگری ناو پووش هه‌موو هه‌سار داگرێ... چه‌ندین جار له‌ ناو ده‌رگا که‌ ترس راگیرێ کردم، دوودلی هه‌ناسه‌می سوارکرد، رووی مۆنی باوکه‌م ده‌هاته‌وه‌ به‌ر دیدی خه‌یال و ده‌ستم له‌سه‌ر مشتووری خه‌نجه‌ره‌که‌ شل ده‌بوو، به‌دیوی ناوه‌دا هه‌ردوو کلاوه‌ی ئه‌ژنۆم به‌ر یه‌کدی

دهكهوتن، نه لیتوه له رزه و نه دلّه کوتیپی توند و ناوه ختم بۆ راگیر نه ده بوو، ههردوو ناوله پم ئاره قه بیان دهردا، زوو زوو به دهسته سپرک وشکم ده کردنه وه زووتر ته ر ده بوونه وه، وهک که سپکی مرو مهست حه وشه که م بری، بچ خشپه وه کهس نه زانم که بيشتمه بهر دهرگا که، سووکی دستم نا به دهرگا که وه، وهک که سپک پال به دهرگای دۆزه خه وه بنی.

رابی راستی ژنهوت... نه بهیشتبوو، باوکه، کللیدا، یان سه رمهستی گه مه و تل دان غافلئ کردبوو، درزیکم تیخست... بۆن و به رامه ی له یهک ئالای باوکم و رابی که لله می تاساند، درزه که م کرد به که لین... ژوره که رو ناهی زیوینی ئاسمانی پتر بۆخۆی دزی... گویم لی بوو باوکه به - رابی - دهوت:

"نه شه و ئاقلیت کردوو به رو حی یاسه مین خۆت چه ور کردوو... نه م بۆنه کۆلئ په حه تم دهکا..."

نه م سه ری خستبووه سه ر سینه ی، پشتی له من و دونیا کردبوو، له وه ده چوو له نیو سینه ی ساوای رابیدا له گه وه هر پک، نهی نییه ک... له زه تیکی بزردا بگه ری، وهک نه وه ی بخنکئ هه ر چوار په لی به هه ر چوار ده وریدا ده هاویشت، که وتبووه دوا ی بۆنی رو حی یاسه مینه که و نه ده ها ته وه، هه ردوو مه مکه توره کانی رابی په ری هه ردوو گوئییه کانی باوکیان قفل دابوو، بۆنی یاسه مین و خنکان ده نیو دۆلئ ته نگه به ری هه ردوو مه مانیدا غیره ت و خوئییکی دامی... بچ ئاگا له خۆی، له من، له نه سپ و هپستر و که له شیر و که رویشک و سمۆزه و سه گه کانی... له مه خلوقاتی حه سار، بچ ئاگا له پیلان، له پیشینی ژنه قه ره جه که، بۆ تاویک شکانی تریفه له سه ر پشتی رووت و له ئاره ق شه لالی تو قاندمی، له هه لۆیه ک ده چوو نهیشتیته سه ر چۆله که یه ک سه گانه ته کانی ده دا، رابی له ژیر نه و دیوه دا خنکابوو... ده توت که رته شاخیکی به سه ردا رماوه، نه په نجه یه کی دهستی، نه هی پی، نه تاله موویه کی سه ری: هیچی له منه وه دیار نه بوو... ته نها جهسته ی رووتی باوکه نه بی که ببوو ده ماریکی گرژو گه وره و په پ، له گه مه ی ماسوولکه کانی هه ردوو شان و پشتی ورد ده بوومه وه هه لمیکی ته نک له سه ر پشتییه وه به رز ده بۆزه وهک نه وه هه لمه ی له ته لانیک به رز بیته وه، له ئان و ساتی شه هوه ت رشتندا هه لم خواست و بازیکمدا، چاوه رپی شاته کان و دوا موچرکه بووم... دلیرانه خۆم گه یانده سه ر پشتی، نه مهیشت... فریای دوا ته زووی له زه ت بکه وی، دوا موچرکه و رچه نین، له دوا هه ناسه دا، هه ناسه ی ئاسووده گی، له دوا ماچی پر له ئۆخژن فریای که وتم، له دوا راته کان... له و ساته وه خته ی

که هه موو شاده مار و خانه و ماسوولکه کانی خاوبوونه وه، توند دهستم له سه ر مشتووی خه نجه ره که توند کرد و تا ده توانم هه لمبری بۆ حه وا، شیتانه سی خه نجه ری به زه برم وه شانند... نامه سه ر شانی چه پی له گه ل دواته کانی نه ودا من له ناو گوشتی تورتی ته کانم به ده می خه نجه ره که ده دا، نه و شه هوه تی ژه هراوی خۆی دهرژانده ناو هه ناوی رابی و منیش قه هری خۆم ده رشت... فواره ی خوین قه لبه زه ی کرد و نه م تریقایه وه... وه ی له و ساته ی که له زه ت و مه رگ تیکه ل به یه کدی ده بن، هه وه سی شه هوه ت و هه ناسه ی نغروبوون... هه ر هه مان ته کانه: ته کانی جوتبوون و ته کانی ونبوون، نه مزانی نه مه یان دوا موچرکه ی رامووسانه یان دوا رچه نین و خۆ راپسکاندن له بازنه ی فه نابوون، خه نییه وه، گر یا یان تریقایه وه؟ نازانم... دوو لووله ی باریکی خوین بازرقه یان کرد و پرژانه نیو هه ردوو چاوانم، هه ردوو له پی دهستم کرد به چه په ری چاوانم، رابی و باوکم... هه ردوو به رووتی له نیو ژوروتیکدا که دیواره کانی خویناوی بوون له بهر دیدم سه مایان ده کرد، رابی له سه ر که وه ئه ئاسکیک راکشابوو، باوکم که وتی پلینگیکی به سه ر قوونی خۆیدا دابوو، رابی به ری نه ده دا، توند تر به خۆیه وه ده یگوشی، باسکه باریکه کانی له ناو قه دییه وه ئالاند بوو، تا نه و حه له ی خوئییکی گه رم نه رژایه سه ر هه ردوو ده ست و مه چه کی له گه وزین و خولانه وه ی خۆی نه که وت، که باوکه خۆی کپل کرده وه، رابی منی بینی، به رزه فتی کرد به و نیازه ی دوا زه بری خۆم بوه شینم و زه فه ری پی بیهم، نه و ژنه منالکاره، ده یویست بزانی تامی ده ست له ملانی پی مه رگ و گیانه لا چۆنه... باوکه... وهک ده عبایه کی سه یرکه ملی بۆ نه سووپیته وه، دوا ئاوری لی دامه وه وهک نه وه ی که سوپاسم بکا له خۆشترین سات و ده نیو ئامیزی ژنه چکۆله و زیده خۆشه ویسته که ی ده مرئ، کاس به عه تری یاسه مین... تو بلتی نه و گرژینه وه یه خه نیی خۆشی بی؟ گه ر وایه بۆچی سه گه نه گریسه کانی بۆ ته نها بستیک لیم جوئ نابنه وه؟ خودا... بۆن و په له ی نه و خوینه که ی له دهسته کانم ده بنه وه؟ دوا جار رابی هه ردوو باسکی له ناو قه دی باوکه شل کرد و به ریدا، باوکه خۆی به دیواره کانی ژوره که دا ده دا و به هه ردوو له پی خویناوی نه خشی دوو دهستی له سه ر دیواره کان به چی ده هیشت، رابی، وهک بلتی بهر له م خوین رشتنه... زووتر خوینی سه د پیاوی دیبی، قه ت نه شله ژا... وهک نه وه ی له م حه مام ها تبیته ده رو کراسی بوو کینی له بهر بکات... بچ باکانه کراسه که ی له بهر کردو خوینی مه ییوی سه ر په نجه کانی ده لسته وه، باوکه به بالایی خوینییه وه وا بۆی چوو که په لاماری بدا، رابی له دهرگا وازه که وه چون تارمایی که وته نه و دیو... و... ئیدی دیار نه ما... ده بوو نه هیلم چیدی ساتمه له من بکات... دوا جار گویم له قریشکه و

هاوار و ههلههلهی رابی بوو که مژدهی مهرگی باو کمی به حساره ددها... من دهبوو له دوا ساته کانی مهرگی باو کم رامینم، دهرسام له دوا چرکه دا دهستی بگاته خنخنوکه م و بمخنکینن، تا دهات ههلههلهی رابی دهمرد و ژاوژاوی ناو حساره به سه ریدا زال دهبوو، باو کم ههر به ژور و به زهبری مائی دونیا، رابی کړی بوو... به هه موو دایکان و خوشکه کانی وتبوو-

"خودا یاری من سهری نهو پیساوه دهخوم..." وهختی خوشکانم بو که یفی باو که ههلههلهیان کیشابوو... وتبوو:

"من به ههلههلهی شایی هاتمه ناو حساره، به لام دهبینن: به و له لوهی شین لپی دهچمه دهی...!"

ماره بی رابی تووره گه یه ک لیره و سی ئه سپی که ویت و بیست مانگا و سی مامز و سه د سهر مهر و سه گیتی هه وشار بوو، پاش پیلانه که حالی بووم نهو ژنه عه بیار و ههم کالفامه مهیلی دروی داومه تی، هه موو چاودا گرتن و بره هه لته کاندنه کان و نیگا شهیتانییه کانی فیل و ته له بوون، به دوو قسه و بزیه ک فریوی دام، دوا جار زانیم حزی له باخه وانه چاوشینه که کردوو... زووتر پیتی دهوتم:

"تف لهو شه وانهی له بری نهو له باوهشی تودا بم... له باوهشی باوکتا دهنوم" له سهر هه وزه که و ناعووره که و لای بیره که ههر جاره و قسه یه کی فری ددها، زور جار ان ههر به نه تقه ست نهیده هیشته له چریه و ورته کانی ژیر لیوانی حالی بم.....

دهیوت: "به لام هه قیشه و ابی... گهر کوران بی دهمارو خه سیوین، باوکان بو وانه کهن...؟" ههر له هه فته ی یه که می بوو کیتینییه و به ههر هه موو هه ویتیه کانی خوی گوتبوو:

"ژنینه من یان خوم ده کوژم یان نهو میتردهی ئیوه... نه گهر ئیوه دهنون له گه ل پیانو کدا بنون بونی ته ویله ی لی بی...؟ نهو من هه رگیز ناتوانم"

نهو باخه وانه چاوشینه دهار هه ولیدا بپه رتته و نهو حساره که مان، به ههر چی فیل لیک بی رابی بفرینن، چه ندین بهرگی گوری و ده مامکی له سهر نا... بو هووده بوو... به دهوری حساره که دا ده خولا یه ووه و له شووره بلنده کانی راددها... له دهره وهی حساره منی ده گرت و پیتی دهوتم: "کوری باش وهختی برینه وهی دارمیته کانه."

سهری نه گرت... خوی کرد به نالبه ند، چه رچی، چه خماچی... دوا جار له بهرگی دهر ویشی په تیاره و سوال که ردا... باو کم له گیانی خوی ته قی کرد و به وهر سپیبه ووه وتی- باخه وان بی

یان چه رچی؛ گهر نه خسیوه با نه یه ته نیو حساره که م... نامه وی هیچ غه ربیتک به نه پیتی ئیره و نیوه بزانی..."

هیچمان چیرۆکی نهو کوره جحیله مان له یاد نه ده چۆوه، نهو بیر لیدره ی نه مانزانی باو کم له کویتوه هانی بووی، که زانیبووی دلئی (مینا) ی خوشکمی بردوو و نهو حه زه پر له شهرمه له ناو پیخه فدا نه خۆشی خستوو و که ی زانی خوشکه کانی دیکه شم به چوارده وری بیره که هه لقه ده به ساتن نه رکه کانی نیو حسارین بیرده چیتته ووه... زالمانه نه یهیشته بیر لیدانه که ته و او بکا و ههر به گلخوئی دهر دراوی بیره که خنکاندی، تا هه نوو که ش هیچ دا و دهرمانیک رهنگی په ریوی مینا-ی نه گه رانده ووه... له تاههنگی باو ک کوشتنیشدا نه یوانی هه ستیتته ووه، کابرای باخه وان، دزانه، خوی گه یانده شووره ی هه شته می حساره و نه گه یشت به مرازی خوی، سه گه هه وشاره کانی باو کم لپی راپه رین، ههر یه که و پارچه سیپال لیک له بهر دادری، هه موو دهمانزانی به ههر بیانوویه که وه بیتته ناو حساره چاره نووسیکی ره شتر له وهی بیر لیدره که چاوه رپی دهکا، خوتندنه وهی سوو که مهیل و ته که حه زیک له چاوانی یه کیتک له کچه کانی بهس بوو بو کوشتنی.

رۆژی دووهمی بوو کیتنی رابی، نهو به یانییه ی که وهک هه زاره ها به یانی دیکه له بهر ده میدا به ریز وه ستا بووین؛ باو کم پروی کرده رابی و... وتی:

"رابی... من بویه دلّم به و هه موو ژن و کور و کچانه خۆشه که خزمه تی خوم و حساره که م ده کهن، خزمه تی نهو هه موو ئازهل و مهل و په له وهرانه م ده کهن، له ئه سپه که مه ووه تا کوتره کانم، من نهو ژن و منالهم خۆشتر دهوی که عومری زیاتر له ته ویله کانا به سهر بیات، شوانی چاکی مهر و مالاتم بی، بیری چاپووک و فهرش چنی ده ست رهنگین بی، شوان و سه پانی هه میشه ماندوو بی و نه لئی لهل، رابی گهر ده ته وی به ژنی من بیت...؟ سه یری نه وان بکه، نه و هشی که گوئی له فه رمایشته من نه گری و قسه کانم به هه ند نه زانی...؟"

قسه که ی ته و او نه کرد و خه نجه ره که ی بهر پشتی له کالان دهرهانی و نیشانی هه موومان ی دا، تروسکه ی به شه واره ی خستین، تا پتر ترسمان لی بنیشی؛ بی دهنگ قهیری ده وه ستا و گه مه ی به خه نجه ره که ده کرد و مووی رهش و دریتی پشتی دهستی خوی پی ده کرد، له هه لوهرینی مووه کان دهمانزانی خه نجه ره که ی تیز کردو ته ووه و تازه له هه سانی داوه... وهی له جورته ت و بی باکی نهو ژنه ساوا یه، رابی... رابی جوانکیله لیوی لی ههلقورتاند، نهو لیوانه ی حه زم ده کرد، له جیاتی باو کم، من ماچیان بکه م... سه ده ها

به یانی ناواهی، هه تا گهر قسه شی نه بووایه، رایده گرتین، ئه و به بهرده می ئیمه دا پیاسه ی ده کرد و ههنگاوی شاهانه ی دهن، به نووکه شهق له بهرده کانی بهر پیتی خۆی ددها چهنده ها جار بهرده که هه لده به زییه وه و بهر ئه ژنۆ و به لهک و سینه مان ده که وت... نه ده بوو بلتین: ئۆف... هه ندی له براکانم نه یانده توانی مییز رابگرن، هه ندیک له خوشکه وردیله کانم... شریخه ی قامچییه ک و پیزه کاتمانی هه لده وه شانده، شریخه ی قامچییه ک و به دهم پتیه میز به به لهک و قاچ و قوولماندا ده ژایه نیتو پیتاوه کاتمان، که بلاوه مان لی ده کرد، زۆریه ی به یانییه کان، وه ک گیتیر بوویم خۆم ده که یانده سه ر حه وزه که و سه ری گیتیم له ئاوه که یدا نوقم ده کرد و بۆ بێ غیره تی خۆم ده گریام، فرمیسه که کانم... په نهان و خوتنن... ده پرژانه نیتو حه وزه که... شه رمیتیکی گه و ره بوو ئه وان ئه و فرمیسه کانم به یین... له ژیر ئاوه وه هاوارم ده کرد... هاوارتیک... که هه ر جار وه چهنده توله ماسییه کی نیتو حه وزه که ی ده تۆقاند و زراویان ده پرژا و سه ر ئاوه که وتن... پر به سه ره سته ی ئاوتیکی خنکاو ی نیتو حه وزتیک ده مقیزاند:

«خودایه... که ی بێ و باوکم بکوژم تا بتوانم سه ره سته تانه ئافره تیک له باوه ش بگرم؟ که ی بێ و بتوانم ده رگا کانی حه سار والا بکه م و برا هه له ته و ویتل گه رده کانم به خوشک و براکانی نیتو حه سار شاد بینه وه، بیتنه وه و بۆن به باوه شی دایکانیان بکه ن و بگرین و باس له غه ربیی شاران بکه ن...؟»

هاواره کانم ده بوون به بلقی سه ر حه وزه که، من هه ر له خه می ئه و ماسییه نه دا بووم که ده متۆقاندن... نه من و نه براکانم نه مان ده و پرا ئه و حه ساره جی بیتلین، نه شمانده زانی له ده ره وه و له دووری ئه و حه ساره دونیا چییه و چۆنه، منی نۆیره نه ده کرا دایکان و برا و خوشکانم له بهرده سته درنده یه کی وا به جی بیتلم... زۆریش له و برایانه ی که هه موو شووره کانیان بری و خۆیان گه یانده ئاقاره کانی ده ره وه ی حه سار... له هه ر گه رانه وه یه کی باوکه بۆ حه سار، به دیاری، جلی خوتناوی ده هیتنایه وه و فرتی ده دایه بهرده مان:

«ئه ها... گورگ خوار دوونی!»

دوا جار، ژنی گه وری، که له گرانی گه و ره وه ددانه کانی، هه ر هه موو، که وتبوون... له تاو مه ی نه تی کوره کانی... له قه هری ئه وه ی شه و به دزییه وه ده چونه گژ هیتسه ره کان، پاش فسکه فسک و چرپ و چۆپی هه ر هه موو دایکان... له هه مووان قسه و ته گبیر، دست به یه ک دادان، سینه کوتان، وهیش رۆله لال بم... توخواکه ی کوپیریم بۆتان... وه ی له و کوره

به حه یا و حورمه تانه ی ناو حه سار که تا هه نوکه ش روویان نایه داوای ژن بکه ن... له و کچه بی ده موپلانه ی ئیمه هه مانه... له هه ر حه ساریکی دیکه بوونایه تا هه نووکه سه دجار ره دوو ده که وتن... ئه وه که ی حاله خوشکینه... دوا جار له شه و پیکدا دایه گه و ره غیره تی دایه به ر خۆی، دیوه خانه که ی له سه ر باوکم کردبووه، تا ئاوی پیتی داها تبه و له ناو ده رگای دیوه خانه که وه ستا بوو... پاش چهن دین جار له ده رگا دان و... بانگ کردن... به ترسه وه لیتی رامابوو... بینیبوی یاری له گه ل که رویتشک و پشیله و سمۆره کانی ده کا، ده روازه ی هه ر هه موو قه فه زه کانی کردۆته وه و بولبوله کانیشی به ره لالی ئاسمانی ئه و دیوه خانه یه کردووه تا لووت و هه ردوو کونی گویتچکه ی بۆ پاک بکه نه وه... هه ر به ده ست ئاماژه ی بۆ کردبوو وه ژوور که وێ، به بالایه کی له رزۆک و له ناو قه ده به سه ره وه شکاوه وه له بهر ده میا به سه ری وه ستا بوو... هه ر به ده ست ئاماژه ی بۆ کردبوو روونیشی... ئه م هه ر له گه مه ی ناو سمۆره و که رویتشکه کانی نه که وتبوو... تل دان و له سه ر سک خۆ خشاندن... دایه گه و ره به لیتوه له رزه وه وتبووی:

«پیاوه که... ئه وه؛ ها تووم... بیتیم...»

سه ره گه رمی گه مه... هیچ وه لامیتیکی نه دا بووه.

دووباره ی کردۆوه: «پیاوه که... ده میتکه ده مه وێ...»

ده نیتو کلکی که رویتشکه کان و گوونی پشیله کان و ده نووکی بولبوله کانه وه سه ری هیتنا بووه ده ری، سه ری پاک تاشراوی به گویتزان جی جرنوقی پشیله کانی پتیه دیار بوو، بی باک له باریکه داوه کانی خوتن به سه ر ته و قه سه ربیه وه لیتی پرسی بوو:

«ها حه بی خیره... ناشی بۆ به زمی شه و هاتبیت؟ ئه شه ه دو هه قی گله بیت هه ییه... به لام چی بکه م؟ خۆ تۆ دونیا دیته ی، گه ره که مه ئه و بووکه تازه یه تیر بکه م... پتیا ن بلتی: ئه مشه و نۆره ی هیچ کامیان نییه... ئه مشه و وام نیازه له گه ل پشیله و که رویتشک و سمۆره کانم بنووم...»

«نا... پیاوه که... من بۆ ئه وه نه ها تووم.»

حه بی، که من له ولاتر، نزیک به ده رگا که وتبووه سه ر چیچکان، که ئه م سه ری زمانی له ده نووکی بولبول و گوونی پشیله کان ده خشانده، بولبوله کان لیکه ژه راوی باوکه یان هه لده مژی، پشیله کان به و لیتو له گون خشانده ختوکه یان ده هاتن و هه لده به زینه وه، نه رمه چه پۆکیان له که پووی گیر ده کرد، لیتوی شه قار و دووله تی که رویتشکه کانی ماچ

دهکرد، ده تریقایه وه و بولبوله کان هه لده فرین، سمۆره کان راده چنن، پشیله کان دهسله مینه وه، تاویک و دیسانه وه لیتی نزیک ده که وتنه وه، که رویتشکه کان قونه یان ده کرد... فیکه یه ک و ههر هه موو ده هاتنه وه باوه شی، به ترسه وه پیتی وتبوو: «هاتووم... بلتیم...»
ئه م وتبوو:

«حه بی هیچ مه لئی... گوئی بگره... چۆنه پشیله کان بخه سینم؟»
«بۆچی پیاوه که؟»

«چۆن بۆ؟ پیره قۆتێ... نه فام... نایینی ئه و حیزباوانه گونیا ن له گونی من خرتیه»
هیشتا پال که وتبوو، له سه ر لا و که هه ردوو قاچه کورته کانی پشته وه ی یه کییک له پشیله کانی بلا و کردبووه و توند که لبه و ددانه کانی له گونی گیرکردبوو... زالمانه... وه حشیا نه رایته کاند و شاده ماره که ی قرتاندبوو، قرتیه ک و پشیله ی تاین پر به دیوه خان زریکاندبووی، نالاندى... مراندى... ئه م هه ردوو هیلکه ی خویناوی له نیتو که لبه کانی بوون که تریقا بۆوه... له م گوپه وه بۆ ئه و گوپ وه ک که لا شووشه گه مه ی پین کردبوون... حه بی له حه ژمه تانا به هه ردوو ده ست چاوه کانی خۆی دا پۆشی بوو...

«چاکه حه بی... هه ر شه وه ی یه کیکیان «ده خه سینم»
«کابرا... گونا هت ده گا»

«ژنی... گونا ه ئه وه یه دوو رۆژی دیکه ره شه مییه و نامه و ئی له به رچاوی کچه کانم بکه ونه مره مرو سواری یه کدی بن»
«که یفی خۆته پیاوه که...»

«هه لبه ت که یفی منه... هه وه س کوشنده یه... تو سه رت سپی کردوو و ده یزانی»
«به لام پیاوه که...»

«قسه مه که و سه یری سمیلتی ئه و حیزباوانه بکه... سه یری گونی تورتیان... به وه لاهی من به خیلیان پین ده به م...»

«پیاوه که... من هاتبووم که پیت بلتیم...»

«جگه له خۆم و ئه سه په که م نیره و زی تیا ناهیلتم، بۆم بکری میتشوله کانیش ده خه سینم، له به ر پاسی مه رومالاته زۆره که م نه بیج هه ر هه موو گو له سه گه کانیش به ده ردی پشیله کان ده به م...»

«تۆ خۆت گه وه و سه رداری هه ساری، چیت پین باشه واکه... به لام من بۆ ئه وه نه هاتبووم... من هاتبووم بلتیم...»

«بلتی و با رزگارم بی...»

پشیله ی بن سک خویناوی وه ک پیاویکی خه سیو له سه ر لاته نیشته که وتبوو ده ینالاند... یان ده مرد...

«پیاوه که هاتبووم بلتیم کور و کچه کانت، زۆریان، واکه پیر بوون... خوا هه لئاگری و به ته مای چیت... ها...؟ کوری نۆبه رته سه رو ریشی سپی بوو، ئه رکی هه ر هه موو حه ساره که ی واکه به سه ر شانه وه... ده با دلته نه رم بی و خه می ژنیتیکی بۆ بخۆین... دایکیان لال بی... زۆر له کچه کانت چقه یان ده رکرد...»

شیتانه، ده نیتو ته باری چری که رویتشک و سمۆره و پشیله و بولبوله کانه وه راپه ری بوو... هه ر ئه و شه وه به په له له دیوه خانه که ی هاتبووه ده ری، پر به ئاسمانی حه ساره که هاواری کرد... نه راندى، به هه رچوار ده وری خۆیدا هه لده په ری، له قه هر و خه فه تی قسه که ی ژنی گه وه ی پیتی له دوو که رویتشک نابوو... هه ردوو ده ر حال مردن، پشیله یه ک که به ده ستییه وه بووه، بی ئاگا له خۆی، تا هیزی تیا یه دابووی به دیواره که دا، له گه ل ئه و هاوار و نه عه رته یه بولبوله تۆقیوه کان چوو بوونه وه نیتو قه فه زه کان، له ترسی غه زه بی باوکه ده له رزین و بالیان لیک ده دا، له گه ل باله فرده دا شاپه ره کانیان ئه وه نده هه لوه رین قه فه زه کانیان پر کرد له په ری زه رد و سوور، به جریوه جریوی شه رمانه دللی یه کدیان ده دایه وه... نه یاننده زانی که هه ر تاویک له مه وه به ر که یفساز و هه نووکه له پای چی واکه هار بووه، پشیله که ش به وار په وار به حه وشه که دا و رووه و بیره که قووچاندبووی، بی ئاگا و شیواوانه ره تی برده بووه نیتو بیره که، هه ردوو که رویتشکه مردوو کانی به ده سته وه گرتبوو... پاش تاویک هه ر یه که یانی به لایه کدا فرییدا... ده ینه راند... هه ر هه موو خوشکان و براکانم... دایکانم که له م هه رایه ده گه یشتن هاتنه به ر ده رگا... هه ندی له پشت په نجه ره کانه وه ده یانروانییه باوکه که شه ش و حه وت قسه ی ده کرد و که فی ده رده دا... تاک و جووت غیره تیان ده دا به ر خۆیان و ده هاتنه نیتو حه وشه که.

«گوئی بگرن... بۆ دو اجار... لیره... له م حه ساره ی من، نه کور ژن دینی و نه کچ زه رووره شوو بکا... ئه وه ی خۆی به کچی من داده نی ده بی ده نیتو تاریکی ژووره که شیدا حورمه ت له خۆی و له من و له م حه ساره بگری... ئاگاتان له خۆتان بی... هه ر هه واو هه وه سه که ئه م

حهساره برمیختی، نه کهن... من خۆم چاوم ههیه... کهی زانیم بهشوو تان دهدهم... ژن بۆ کورهکان دینم... نهوهیان یه کهم قسه و دوا قسه مه... حالی بوون؟ که من ماوم و ده توانم ژن بپنم و هه ساله و چهند زه ماوه ندیکتان بۆ ساز بکه م... ئیدی پیم نالین له وه زیاتر چیتان گه ره که؟ هه نه وه ما بوو کوران بکه ونه دوا قوونی ژنه کانیان و کچان رده وو بکه ون و نا ئه م ههساره نازداره وه ک بهری دهست رووت و قووت بی... پیم نالین که من مردم ئه م ههساره هی کتیه؟ ترحتوو... من به ئومید بووم ئیوه ناوم کویر نه که نه وه... ئیره پاس بکه ن... وه ک سه گه به وه فاکانم له دووری ههزار فه رسه خه وه بۆنی خه لکی بیانی و غه ربیه بکه ن و پیتی بوهرن، وه ک هه لۆ و بازه کانم... دوورتر له وانیش ببینن...

چاکه... زۆر چاکه فه رموو... هه مووتان جیم بیلن... با من به ته نیا له م ههساره دا بمرم و دوا جار پشیله کانم بمخۆن...»

ویستم به روویدا هه لساخیم و بلیم:

«ئاخرچ له ههساریک بکه بن که جگه له ئه سپ و هیتستر هیچی دیکه ی تیدا نییه»

نه مویرا... لال بووم و زمانم له گو کهوت، ئه م نه راندی... له گه ل ئه وه نه عه ره ته یه چی ئه سپی نیو ته ویله کان هه بوون... حیلان دیان، کوتره کانیس له شه ققه ی بالیاندا، ئاسمانی سه ر ههساره که یان لێ گرتین، سه گه کانیس به چواره دووریدا هه لقه یان به ست... بولبوله کان له جریوه جریوی ترس نه ده که وتن، پشیله کان و که رویتشکه کانیس میزبان به خۆدا کرد...

«گوئی بگرن... ئه وهی ده یه وی له م ههساره ی من نانیککی چه ور بخوات نابی له قسه م ده ربچی. ئه وهی هه رامزاده نییه خزمه تی ئه م ههساره ده کا...»

وابوو... له سپیده ی به یانییه وه تا شه و خه وتنان خوشکه کانم مانگا و مه ر و بزنیان ده دۆشی، شیره که یان ده کرد به ماست و په نیر و ژاژی و فرۆ، دایکانیشم ده ست و په نجه یان تویتۆل تویتۆل هه لده ده ئه وه نده ی ته شی پرئسن و کلاو بدوورن و ره فته بچن، رۆژی ده چین ته ویله کانیان پاک ده کرده وه، ئاخوره کانیان تیر کاو و جو ده کرد، شه ره وه کوپه کانیان پر ئاو ده کرد، ده که وتنه دوا قوونی مانگاکان و له ته پکه ریخی وشکه وه بوو نه وی ده بوون، گووانی ریخی چیله کانیان ده شووری، ئیسقانیان ده خسته به رده می سه گ و پشیله کان، دانیان بۆ کوتر و مریشکه کان رۆ ده کرد، ئه و کافه ئه سپ و هیتستر و سه گ و سمۆره کانی له ئیمه پتر خۆش ده ویست، ده بووایه... هه ر ده بووایه من بیکوژم، که کوشتی شم هه ر منی تیا چووم، من گوتم ده بیکوژم و ئیدی «رابی» له بری باوکم ده ست له

ملی من ده کا، هه ر هه موو دایکان و خوشکانم و براکانم سه رفراز ده بن، خه ونی ئه و برایانه م دیته دی که به ر له چه ندین سال هه لته ته بوون، ئه وانیه ی گورگ و چه قه ل خواردنی و ئه وانیه ی له شار و گونده دووره کاندای سه ریان به یه که وه دنا و سه دو یه ک پیلانیان بۆ دارمانی ههسار داده نا... هه ر خۆیان هه لیان ده وه شانده وه... ده یه ها دیوار و شووره ی ههسار ده ربمیتین، رووه و شار و گوندی دیکه سه فه ر ده که بن، ده چینه نیو ههساری دیکه و ناشنای ژن و پیایوی دیکه ده بین، خوشکانم شوو ده که ن و براکانم ژن دین... بگه ر بولبوله کانیس ره وانیه ی دارستانه کان ده که مه وه، سمۆره کان جارێکی دیکه سه ره به ستانه به سه ر دارگوێزه کاندای هه لبگه رینه وه و گوێز بشکینن، که رویتشکه مالییه کان کتوی ببنه وه...

وله ی ناخ... هه ر ئه و شه وه که دلگه رمانه له سه ر سپنه ی «رابی» سی خه نجه رم خیتاندی و ده رگای گه وره ی ههساره که م له گریژنه ده رهانی... گه رام... زۆر گه رام تا توپه لێ کلیله کانم ده نیو خورجینه که ی باوکمدا دۆزییه وه، هه لقه ی کلیلی هه موو ده رگاکانم هه لۆه شاندا و به نیو هه وشه که دا و له ژیر تریفه ی له رزۆک و شه رمندا په رت و بلاوم کردنه وه... هاوارم کرد:

«هانێ... ئه وه تا... را که ن هه مووتان... کلیلی ده رگا داخواه کان»

له پشت په نجه ره کانه وه کلیله کانم بۆ هه لده دان، به پر تاو یه که یه که ده رگا کانیان کرده وه، هه ر یه که وه توپه لێ کلیلی له ده ستی ئه وی دیکه راده فراند، له و هاتووچۆ و تیک قژژانه دا به ره کدی ده که وتن، دابارینه ناو گه نجینه که ی باوکم و باوله بۆره که یان شکاند که پر بوو له خشل و خالی گرانبه ها، گه وه ره ر و مرواری و گه ردانیه ی ئالتسون، به ژوو ره کاندای په رت بوون، له گه نجینه که دا سه د ئاوینه ی سه یر و سه مه ره یان دۆزییه وه، زۆریشی شکاو، ئاوینه ی وا پروو خسار تیتیدا جوانتر بنویتی، خوشکه کانم شه ریان بوو له سه ر ئاوینه کان، قوتیله داخواه کانی ناو باوله بۆره که یان ده رهانی و به دار و به رد و پچ له قه شکان دیان، سه ری مار و میرووی تیا بوو... له هه مووی سه یرتر سووراو و سپیاو و تاله مووی کورت و درێژی ژنانه: زه رد، سپی، ره ش، قاوه یی... په نگ بواردوو... عه تری که سه کوون. دوعاو نووشته ی زۆر... عه تری زۆریان به سه ر و ملی خۆیاندا ده پرژاند... به ژوو ره کان قه لس و بیزاربوون... پرژانه نیو هه وشه که، سه راسیمه و شاگه شکه بوون، به سه ر زه وییه که دا و له سه ر پاژنه ی پچ ده خشین وه ک ئه وه ی سابووناوی پیتدا کرابی، ده ستیان ده خسته سه ر ته ویلی یه کدی تا بزائن ناخۆ له خۆشیا نا تووشی گرانه تا نه بوون... دایکان و خوشکان... براکانم، به درێژایی ئه و شه وه دابارینه سه رم، دلنیا نه بوون... ئه ری ئه وه منم باوکم کوشتوو و

ماوم، دهستیان لئ ددهام... دهست لیدان بهس نهبوو... تامیان دهکردم، بۆنیان دهکردم، هه ندیکیان خویته که ی سهر دهستیان دهلسته وه، هه ندی له رهنگ و بۆنی ئه و خویته دهسله مینه وه، هه بوو په نجه ی له خویته که وهرددها و وهک ژنه هیندییه کان ناوچه وانی خۆی پی نیشانه دهکرد، هه راو هۆریا سینگی ئاسمانی دهری، ئه و شه وه به ردیش له شوینی خویته وه دهجوولا، من له نیو ئه و هه موو ده موچا و روو خساره دا که له بهر دیدم ده گۆرا ونده بووم، سه رم لئ شتیا... نه مزانی به هاره یان پایز، هاوینه یان زستان... نه مده زانی چی بکه م... بۆ ئه و ی خۆم له گه مارۆی خوشکه کانم قووتار بکه م... هاوارم کرد:

«بئ مروه تینه... ئه ی کوا زیبا؟ زیبا- تان له بیر چوو؟»

قسه که م ته واو نه کرد، شهش حه و تیکیان رووه و دهرگای ژیرزه مینه که تاویان داو... به ههر هه موویان دهرگاکه یان به لاشییه کانه وه دهرهانی و به پیللیکه کانه دا غل بوونه وه و دهستیان دایه بن بالی (زیبا) و له چنگی تاریکیان دهرهانی و دیسانه وه له بهر پرشنگی تریفه دا ئازادیان کرد، سست و لاواز... پاش عومریکی دریتی نیو تاریکی تریفه ی زیوین تاویکی دریت به شه واره ی خست، زهر و ژاکا و، سه رو پرچی ماش و برنجی... وهک منالیک تازه سه ریچ که وتبی دهستیان لئ بهرداو... له وه دا بوو بکه وئ... گرتیا نه وه، به ههردوو بال ئامازه ی کرد که به ره لالی بکه ن... مه ستانه هه نگاهی تیکه لی ناو له ناوه راستی حه وشه که دا کراسی کۆن و داریزیوی له بهر خۆی دادری، تا سه ر تاته شوژی گوئ حه وزه که غاریدا و یهک تهخته راکشا، بئ باک له هه رای حه سار و چاوی براکانی، بئ ناگا له مه رگی باوکی، ههردوو مه مکی دایه بهر تریفه ی مانگ... وهک شه و ی حه یا چوونی سه ریانه که تریفایه وه... ئیدی خه ویتی قوولی لئ که وت... به دهم خه و ی بهر تریفه وه ده خه نییه وه... ئه و شه وه چییان نه کرد...؟

هه و تیه کان سه مایان ده کرد... گۆرانیان ده چری... به سه وراوو سپیایوی دۆزراوه ی نیو قوتیله کان خویان ئارایشته ده کرد، حه بی- ی دایکم به هانکه هانک ئه و سندوقه بزمار ریتزه ی باوکی به گوریسیکه وه به ستبوو... به زه حمه ت بۆی راده کیشرا... سویندی خوارد که له و رۆژه وه ی شووی به باوکه کردوه ئه م سندوقه ی به قفل دراوی لئ شار دۆته وه... گوایه له گرانی گه وره وه له ترسی رهش و پرووت و له برسا مردووه کان ده نیو یه کئ له دیواره پانه کانی حه سار ته قه تی کردوه، که شکاندیان پر بوو له خۆل...

هه ر هه موو به دیار سندوقی شکاوی پر له خۆل دۆش دامابوین وه ختی دایکه حه بی هاواری کرد:

«کوو و کچه کانم نائومید مه بن... ئه م حه ساره سه د نهینی شاراوه ی باوکتانی تیا به... ده سندوقی دیکه ی پر له خۆل هه ناسه ساردتان نه کا... من دلنیام سندوقیکی پر له دورو گه وه ره و ئه لماس ده دۆزینه وه».

هه ر ئه و شه وه رابی له ژووری ژیر بۆن که وتووی شه هوه ت و خوین هاته دهری و قریشکه یه کی کرد... که وته سوپردان و چه هچه هه ی شادی، دایکانی نیوه خه و الووم، خوشکانی جیما و ده نیو خه ونه حه رام و هه لیزرکا وه کان... ده توت هه ری که وه دوو ده می هه یه، به یه کیکیان ده نالی و به و ی دیکه یان ده خه نی، به چاوی چه پ رۆندکی رهش ده بارینئ و به چاوی راسته ئه سرینی ئاسوده گی، چوار ده سته نا... به لکو به سه د ده ست به رزیان کردمه وه، با به خوله یان پی کردم، رووه ئه سستیره کان هه لیان ده دام و نامیزی نه رمیان بۆ ده کردمه وه، له ژیره وه را ئه و هه موو چاوانه م ده دی که وهک ورده ئه سستیره ده دره وشانه وه...

براو خوشکه شه رمن و ترسنۆک و وردیله کانم بینی که قاقا پی ده که نین و به پشتی ده ستیش فرمیسه که کانیا ن ده سری... له و سه ره وه، به ئاسمانه وه، پر به سییه کانم هه وام هه لمری، پر به ههردوو چا و، ئه وه نده ی پیلوه کانم کرانه وه، له هه بیه ت و سامی ئه و شه وه رامام... دهرگای کولانه و کۆلیت و ته ویله کانمان کرده وه، گشت قه فه زه کان، وردیله کان دلره قانه یان دۆستانه گه مه یان به کۆتر و بولبول و که رویشک و سمۆره کان ده کرد، تاوی گویم له قریوه ده بوو... تاوی پر مه ی گریان... من سه ره گه رمی به زۆر دهره یانی بولبوله کان بووم که «میره م» ی دایکم به هه له داوان له ژووره که ی رابی هاته دهری و به دهم هاواره وه ده یوت:

«ژنینه... فریا که ون... ئه و ئه رژه نکه وا ده جوئی!»

پیم وتی:

«مه شله ژین... چا و که ترسا ره شکه و پیشکه ده کا»

هه ر ئه و شه وه، به په له، له وه ترساین زیندوو بیته وه، دوا پارچه مان له به ری دا که ند، زاری مه نجه لیکه گه وه ری هاورد، فاتم ئاوی تی کرد، ئه خته ر گولاوی تی پژاند، بله چیلکه و داری زۆری هانی، سیامه ند ئاگره که ی کرده وه، چ سه یر بوو... تا ئاگره که پتر بلتیه سه بکا دایکانم به رانپیل و چارۆگه و سه ره پۆشی خویان تی فریدا، گرکه له سه ر دیواره کان، سه مای به سستیبه ری هه مووان ده کرد، هه ندی له خوشکه کانم بخووریان

دهسوتاند، سیمای هندیکیان له بهر چاوانم غه ریب بوو... تو بلتی هندی له و نافرته نه ناسانه دایک و خوشکانی من بن؟ له تهرمی باوکه راده ماین که هیشتا هی ته وه بوو لیتی بترسین... شهرمی لی بکه یین... ته ویک که ته نها یه کجار زانیان نه خوڅ که وتوه... ویستمان بچینه دیده نی و تا به چاوی خویمان ببینن باوکی نیمه ش وهک هه موو بنیاده میتیک نه خوڅ ده که وی، په سپو ده گری، سهری ژان ده کا... وه لی هه بهات... له و له زه ته بی به شی کردین... گویمان لی بوو له ژووره که ی خویدا به دهم نرکه و نه عره ته ی پلنگ تاسای هاواری ده کرد:

«حه بی بۆ کۆر و کچ نه ها تووه باوکی نه خوڅ و خهسته له نیو پیخه فدا ببینی... وام لی مه که بۆ ته و دوو رۆژه هه سار چۆل که م»

نا... ناکری... ناکری ته وه بیان تهرمی باوکه بی، قسه نه کا... جنیو نه داو دست نه وه شینی...

ته وه شه وه تاو وه ستا و نیمه نه وه ستاین، هه ریه که و مۆمیک یان چرایه کی داگیرساند، ته وه هه ساره بوو به چراخان... وه ی له و که نه قاله ی هه موومانیه هه په ساند، کورپه کان به بیل و پیمه ره و خاکه ناز که وتیوونه رماندن شوره کان، وردیله کان به نینوک دیواره کان بیان ده کرد و وینه ی جوړه ها مه ل و فرنده بان، له گه رمه ی فریندا، ره سم ده کرد، هه ریه که و بۆ پيشاندانی شتییک ته وی دیکه ی به دوا ی خو یه وه راده کیتشا، بۆ یه که مجار دوور له چاوو راوی باوکه به دیار سه بران و سبجری نا پوره ی نیو که نه قال یه که م جگه ره م داگیرساند، تاوی مژم له جگه ره که داو پر به سییه کانم دوو که لم هه لمری و چاو ده کانم نووقاند... ته لاله... له نه مانی ترس... له هاتنی سهریه ستی... که چاوانم کرده وه، سهراسیمه و ته بله ق، ده وریان گرتم... دایکی خو م و گشت زړ دایکه کانم، هه لقه یه ک براکان و هه لقه یه ک خوشکانم... ماچیان کردم، تفیان لی کردم، تاوی سوپاس و تاوی نه فره تیان لی کردم، «به لقیس» به هه لده او ان هات و قامچیه که ی باوکه می دژی بووه بۆ خوڅی به راست و چه پدا راید ه وه شانند، فه رهاد-دیش که تازه سمیلی گووگره ببوو گه مه ی به گزچانه که ی باوکه ده کرد... راوه دووی خوشکه کانیه دنا و وهک شوانی به رخل پیش خو خستبوون، ته قه للا ی ده دا کامه ی گزچانه که له قووله پییان گیر بکا و په تیان پی بیات، هه ر به چاو و دست حالیم کردن که تا زوه ناگره که ی پی خوڅ بکه ن، به دهری ناگره که دا که و تینه سه ما، قه هر پکی شاروه له گه ل تنوکه ی ئاره قه له نازی جهسته مانه وه ده رزا، چوپیمان به شتیخانی

ده گوری... هه ق به دست بوو یین... نه مانده زانی چی بکه یین...؟ یه که یه که دهستیان له مله کرد، به سه رما ده گریان و ده له نگینه وه، سه ریان ده خسته سه ر سینم، تاوی سه دای به سته و گورانی، تاوی لاوانه وه ی نازیز مرده، به پروومدا ده گزینه وه، نقورچیان لی ده گرتم، قه پ و گاز، به ریز یه ک له دوا ی یه ک ته و خوینه یان لسته وه، خوینی باوک، که هیشتا به دده ستمه وه و شک نه ببووه... به نه فره تی «رابی» جوانکیله، وه ی له لیوه له رزیو هه لته قیوه کانیه، له ناز و مه کر و دۆلابی، نیگای جادوو بازانه ی، زړه ی خلخال و بازن له پی و ده سته کانیه... دهنگی که رخ و شه هه تبازانه ی که پیی ده وتم:

«تو بیکوژه... ته وسا خو م ده زانم...!»

که چی ته و ژنه منالکاره ی که هیشتا مه که کانیه ته واو نه رسکا بوون، هه ر ته و شه وه منی دست به خوینی باوک سوور بووی جیهیشت و ره دووی ته و باخه وانه چاوشینه که وت که هیچ فیلیک دادی نه دا به پرته وه ناو هه سار... له سه ر تاته شو ره که ش خوینی لی ده چورا، بونی ته و خوینه بوو که تووله و تانچی و سه گه کانیه هارکرد، به دهری تهرمه که پدا به دهم با ی غاره وه ده خوولانه وه و له جریت بازی نه ده که وتن، تاوی ده وه ستان و لموزبان بۆ تاسمان هه لده بری و جه رگبرانه ده یان لوورانند، پاشان به چوار دهرمدا هه لقه یان به ست و لموزبان له هه ر دوو ده ستم ده خشانند و خوینه که یان تام ده کرد، چۆن هه نگاوم دنا ساتم له سه گ و تووله و تاژی ده کرد، پیمدا هه لده گه ران، قه پیان له به له کم ده گرت، که لبه یان له پیلاوه کانم گیر ده کرد، ته و په له خویناویانه یان ده لسته وه که به سه ر پیلاوه کانه وه مه یی بوون، وه رینی بی وچانیان تاسمانی سه ر هه ساره که ی به سه رماندا دهروخاند، که رویشک و پشیله کانیش هه لقه یان به ست، دوا ی قه بری ته ویله و کولانه و کولیته کان به تال مان... به تیکه لیبوونی ته و هه موو حه یوانه، هه ساره که مان، پتر له دارستان ده چوو... نه یانده هیشت لاشه ی باوکه بشوین، بیست جاران ویستمان پیلوی چاوه کانیه دابخه یین، له و نیگا پر غه زه ب و شه رانگیزه ی خو پبارتیزین... نه مان توانی... زه ق زه ق سه بری ده کردین، هیشتا په ست و داخدار، له قه هری کوپ و کچ و ژنه کانیه سیمای زور مۆن و گزژی هه ره شه ی توله یه کی ته به دی لی ده کردین، مووی له شی چوون درکی ژیرک سه ر په نجه کانه ی بریندار ده کرد، پی ده چوو له هه ژمه تان لیوی خو ی بکرژی، لیوی ژیره وه ی خوینی لی ده تکا، کرپه ی ددانه کانیه هه راسانی کردین، له که لینی ددانه سه ده فه کانیه وه خوین فیچقه ی ده کرد، له پوکی قورمزیه وه خوین نه ده وه ستا، چاوانیشی نه ده نووقاند، هه ر که س، له دهری تهرمه که، وای ده زانی باوکه له و راده میتنی، حه بی-ی دایکمان له بری لیفکه

به تووترک دهیشوری، نایشی، دایکی شەش کچی سەرو عوزر شۆر ئاوی کولای پیتا دهکرد... ئەوئەندە کولایو کە هەلپروکی، بەجووتە سویندیان خوارد کە ئەو حەلە یە حەسار سەرمەستی سەماو بەزم و رەزم بوو، باوکە لە ناکاو غەفلەتی لێ هینان و یەکی سێ شەبازلە بەناو دەمدا کیشاون، سێ شەبازلە... دەگریان و دەکروزانەوه:

«سێ شەبازلە یانئێ سێ بەردە ی تەلاق...!»

تیکرا نووشتانەوه، هەر هەموو بەدەوری ئەو لاشە نەمردوو... نەزیندوو گەردبووینەوه، بەری تریفە مانگیشمان لێ گرت، بەزەحمەت توانیمان بەر زەفتی کەین و نەهیلین دەست بوەشینئێ... شەو کوشتم و شەو شۆردیان و شەو ناشتمان... بەرلەوه ی لە کفنی بدوورین... دوو سێهەک لە خوشکەکانم بە پۆدرەیهکی قاوہیی کەوتنە سواغدانئێ کولمەکانئێ... رەشکردنی بەری چاوی و پیتلۆوهکانئێ... رازاندنەوه ی پەنجەکانئێ بەئەنگوستیلە... قژ داھینانئێ... پاشان شووشە یەک گولایان بە کفنه کەیدا پژاند... سەرەتا نەمویست یان زاتی ئەوئەم نەبوو بیکوژم... بەهەموویانم وت:

«تەنھا ئەوئە یە ئەسپ و هیتستر و سەگ و گورگ و پشیلە و مەمیون و سمۆرە و فریندەکانئێ بەرەلا دەکەم... دەرگای تەویلە و قەفەز و کولانە و کۆلیتەکان دەشکینم و... ئەوان و ئیمەش ئازاد دەبین... سەرفرازی ئەبەدی... ئەمجارەیان کە سەفەری کرد، هەل نابوئێرین و حەساری بۆ چۆل دەکەین...»

وامان تەگبیر کرد... هەر هەموو وتیان:

«دەم خۆش نوێرە ی ژیری حەسار... دەم خۆش فیل لەوه پوختر نابێ...»

سالیک پتر هەول و تەقەلامدا، شەوئە ی شەو خەوم لە خۆ دەزاند، لە پەناو پەسیوی حەسارە کە خۆم دادەنووساند، تا شەویکیان تۆپەلئێ هەموو کلیلەکانم، کلیلی دەرۆزەکانئێ حەسار و تەویلە و گەنجینە و ناندین و گشت ژوورەکانم لە باوکم دزی، زێرین-ی زێر دایکم کۆمەکی کردم، ئەو دایکە ی بەفەرمانئێ شاهانە ی باوکم هەرگیز دەریبئێ لە پێ نەدەکرد، چونکئێ پیتی وتبوو:

«زێرین... من بۆ تۆ نازانم لە کوی و کە ی هەوئەس دەمگرن... چی بەکەم؟ خۆم بۆ ناگیرئێ... لە نیو تەویلە، کادین، گەنجینە، لەسەر حەوزەکە... لە هەر کوی بینیت مووی لەشم گژ بوون تۆ با هەردوو لاقت هەر بەحەواوە بئێ... زێرین... خۆی شەرعیشە کە مێرد لە مال بوو، چ شەوی و چ رۆژ، خیرە کە ژن هەمیشە تەبیبار و نامادەبئێ...»

دەرگای هەر هەموو ژوور و تەویلەکانم کردەوه، ئەسپ و هیتسترەکانم لە مێخ زنجیرەکان

کردەوه، لە رەشمە و لغاو و جۆرکی کاووجۆ ئازادم کردن، زینەکانم کۆکردەوه، ویستم هەر هەموویان بسووتینم... نەموئێرا، کئێ دەلئێ ئەو ئەسپ و ماین و هیتسترانە حەسار جئێ دیتلن، سەگ و تاژی و مەر و بز و مانگا کانیشم بەنیو حەوشە ی حەسارە کەدا تاو دەدا، هەر خوشک و برا یەکم دووسئێ کەرویشک و پشیلە و سمۆرەیان لە باوئەش کرد، مەمیونەکان خۆیان بەلقی دەرەختەکانەوه شۆر کردبوو و جۆلانەیان دەکرد، دەیانزیقاند... لەو سەرەوه... لە خۆشیانا میزیان بەسەرچاوی خوشکەکانم دادەکرد، خۆئە وانیش حورمەتیان لێ هەلگیرابوو، بئێ باکانە وەک بلئێ دەمیان بۆ پرووشە ی باران یان شەوئێ سەر گەلاکان کردبیتتەوه... بەو پەلامیزە یە دەتریقائەوه.

سەگەکانم برده چەند کولانە یەک و دەرگام لەسەر داخستن، بەو ئومئیدە ی کە خریان دەرمان خوارد بکەم، دەترسام بوەرن و بلووتین، باوکم لە دووری هەزار فرسەخەوه، سەر قافلە چی کاروان و لە سەفەری دووری شاران بگەریتتەوه... دەرۆزە گەرەکی حەسارم کردەوه، هەر هەموو خەلقەندە و فریندە و حەییوانەکانم تاودا تا لە دەرۆزەکەوه پرۆن و بکەوئە ئەوئە یو شوورەکانئێ حەسار، قامچی بەدەستەوه کەوتتە دوا ی هەر هەموو ئاژەل و پەلەوئەرهکان، لە ئەسپەوه تا سمۆرەکان، لە هەلۆکانەوه تا بولبولەکان... وەلئێ ئەفسووس، وای لە خۆم رەنج بەخەسارئێ، لێرەوه راوم دەنان و لەو سەرەوه دەهاتنەوه، تیک قژ قژاین... بوو بەئاخۆزان و بخۆزان، حیلە ی ئەسپ و پرمە ی هیتستر و ماین و مری پشیلە و حەپیئێ سەگ و قرووسکە ی تانجی و زریکە ی مەمیون و فرەفری بالئێ سەدەها فریندە فریشتەکانئێ ئاسمانیشیان هینایە سەیرانمان، دەرگای هەموو قەفەزەکانم کردەوه و هەموو بولبولەکانم بەرەللاکردن، کەچی دەرچال... پاش تۆزیک فرین و بال لیکدان بەنیو ژوورەکاندا هەر هەموو چوونەوه نیو قەفەزەکانیان، قەفەزەکانم دایە بەر لەقەو پر بەحەسارە کە هاوارم کرد:

«باوکە ئیوئەشی حیزکرد... خودا هاوار... بۆ نافرین...؟»

خولقئێ نامەردانە ی بولبولەکان شیت و هار و دەمار گیران کردم، بۆ قەیرئێ ئاگام لەو قیامەتە ی نیو حەوشی حەسار برا، قەفەزەکانم بەنیو حەوشە کەدا پەرت و بلاو کردەوه، دەرگای چکۆلە ی قەفەزەکانم شکاند و دەستی راستەم دەنیو قەفەزەکان دەگیرا تا لە بالەفرەیان بەخەم و بیانگرم و بەزۆر ئازادیان بکەم، شیتانە خۆیان بەدیواری قەفەزەکاندا دەداو... دەیانچربکاند و نەدەهاتنە دەرئێ، ئەو نەغمە ی جووکه و چریکە یە لە جنیوی پیس دەچوو کە لە باوکەوه فیتری بووبن، هەر بەزۆر هەندئێ لە بولبولەکانم لە قەفەزەکان

دەرھانی، بەسەدەھا دەنووک سەر پەنجەکانم زاماربوون، لە ژێر نینۆکەکانمەوە خۆتییکی رەش دادەچۆرا، دەر مەهیتان و بەرەللام کردن... هەمدیس بولبولە حیزو دیلەکان سووکی بەبالەفرە چوونەو نێو قەفەزەکانیان، سەرکزانە و بەپیتلوی داگەوتە و ماندوووانەیان کە دادەکشان زەلیلانە دەیانجربوون... جریو بەیەکێ نزم و ترسنۆکانه... ناشکرا پێیان دەوتم:

«ئەری کابرا بۆ وازناھیتی؟»

ئەو شەو، دەمارگیرانە، لە قەھری بولبولە بێ غیڕەتەکان چەندین قەفەزم لە ژێر پیتلەقەدا ورد و خاش کرد، ئاخر گەر نەفرەتی باوکە و زەلیلی نەبێ بولبول هەبە حەز نەکا بگەریتەو دەرستان؟ بولبولە بێ قەفەزەکان بێ جووگە و چریکە چریک، بەشەرمەو... بەلام بێ شەرەفانە... لە دەلاقەکانەو... لە کلاوڕۆژنەو... لە پەنجەرەکانەو چوونەو نێو ئەو ژوورە جاروبار، باوکم، بەتەنیا لێی دەخەوت... چەند بولبولییکی دیکە لەسەر شەقلە دەریەریوکانی گوتیسوانە یەھ یوانی دیوہخان نیشتنەو، چەند جارێک لەویو پوو و پەنجەرە دیوہخانە کە یەک شەق فیرین و کوپرانە خۆیان پێ دادەدا... دەگەرانیو، ناو مێدانە وازم لێ ھیتان، چی بولبول ھەبوون بەنەفرەتم کردن...

دوچار بەھەموومان پشیلە و کەرویشک و توولە و سمۆرەکانمان ھەر بەزۆر ئاخییە نێو دەبەھا توورەگە و تەلیس و جوۆرک و گوینی، ھەر خوشکە و ھەر براپەک و تورەگە و تەلیس و جوۆرکیکی بەشانیدا دەدا، جێ گاز و قەپ و جرنووقیان لەسەر دەستەکانمان خۆتیی لێ دەتکا. تریفە مانگ توولە رێبەکانی بەرپێمانی رۆشن دەکردەو، ھەر دەتوت تیرەمارن و لە خشە پیمان دەترسن و دەکشین... رۆیشتین... من پێشەنگ و ئەوان کاروان، غەرقی ژێر تریفە و تۆز ملمان نا... ئەللاھ... بەیە کدیمان دەوت... لە دەرەوہی حەسار ھەوا چەند خۆش و فینکە، ئاسمان و ئەستێرەکانی چ دلر فینە... سەیری بۆنی خاک و گیا چ کەللە کاسمان دەکات، دوور رۆیشتین، لە دەشتییکی چۆل و کاکێ بەکاکێ وەکو کالەک و شووتی کەرویشکەکان و پشیلەکان و سمۆرە و توولەکانمان ھەلرشت، تاویک بەنێو یە کدی تیک قزقزان و گیت و گیت بەر بەر یە کدی دەکووتن، لە نێو تاریکی تەلیس و توورەگەکانەو بۆ بەر رۆناھی مانگ بەشەوارە کووتن... بەپەلە، بەر لەوہی چاوانیان رووناک ببنەو قووچاندمان... ھەر بەغار ئەو دەشتەمان پری تا بەر دەروازە حەسار، لە پەنای دیوارە بلتدەکانی بۆ پشوو ھەر ھەموو روونیشتین... بەدەم ھەناسە هیلاکییەو لیم پرسین:

«ئەری ئەگەر باوکە ھاتەو چ درۆیەکی بۆ بکەین؟»

خوشک و برا زەلیلەکانم کردیان بەغەلبە غەلب و ھەربەکەو بۆخۆی قسەبەکی دەکرد:

«پیتی دەلێن ئاژەلەکانت حەزبان لە دەرەوہی حەسار بوو... بۆ لەوہر و خۆشی و شورین تا ئەویەری چەمەکە بردمان... کەچی ھەر ھەموو ھەلەتەبوون و نەھاتنەو...»

«نە... پیتی دەلێن دەردیان تیا بلاو بوو و فریمان دانە رووبارە کە تا خۆشمان بەو دەرەوہ نەچین»

«درۆیەکی منالانەبە»

«من ھەر لە ھەوہلجارەوہ لەگەلتان نەبووم... ئیوہ کارێکی زۆر منالانەتان کرد کە حەییوانەکانتان بەرەللا کرد»

«منیش... منیش دلەم بەوہ خۆشە کە زۆرەیان بەزەری تیلو قامچیش حەسار جی ناھیلن»

«خوشکینە بەدوای درۆیەکی دیکەدا بگەرین»

«کەس ئەم حەماقەتە یی دانا پۆشیت»

«با بچین بیانھینینەو»

«ئ... ئەوہیان ئاسانترە»

پیم وتن: «ئەی بۆ غیڕەت ناتانگری و ھەر ئەمشەو ئیمەش حەسار جی بیلین و سەرھەلگرن... با ئەم شەو دوا شەوی بەندەواری و بەکوێلەبوونی نێو حەساری و یەکەم شەوی سەرفرازی»

ھەر ھەموو وتیان: «بۆ کوێ بچین؟»

«بیشک گەر پرۆین دەگەینە شویتیک، تۆ بلیی لە دەرەوہی ئەم حەسارە دنیا کاول و ئاخر بووی؟»

یەکی لە براکانم دلێرانە ھەستایەو سەرپێ و وتی:

«گوێ بگرن وا چاکە بچین ئەو کەرویشک و پشیلە و سمۆرە نامەردانە بێنەو»

«ئ... دوو ریمان لە پێشە یان ھەلاتن یان ھینانەوہی ھەموو خەلقەندە و فرندەکانی ناو حەسار»

«کورینە... با ئەوہندە بێ غیڕەت نەبێ... پیتی دەلێن: بێزار بووین ئەوہندە خزمەتی

ئەسپ و ھێستەر و سەگە بۆگەنەکانت بکەین»

«کئی پیتی ده لئی؟»

کەس نقە ی نه کرد.

«باشه... به یانی... یان سبە ی شه و هەر هەموو حەسار رازی ده که یین و هەتا باوکه نه هاتۆته و دهستی یهک ده گرین و بی ئاوردانه وە ملی ری ده گرین...»

له و مشت و مره دا بووین که له دووره وە دیمان... چاوانی داگیرساوی سه ده ها پشیلە تیمان ده روان، تا نزیك ده بوونه وە پتر تارمایی که رویشکه کانم له پشیلە کان جوئی ده کرده و... ده هاتن و مه و جیان ده دا... تووله کان ده یانقرو سکاند... ده ستمان به خو ماندا شوژ کرده و، هه ستاینه سه ر پتیان، نا ئومیدانه... چووینه وە نیو حەسار... هاتنه وە ی حە یوانه دیل و ملکه چه کان ریک هات تا براو خوشکانم بیکه ن به بیانوو... بیانووی و ازهینان له خه و نی هه لاتن و حەسار تیکدان... بینیم هه ریه که و پشیلە یهک، سمۆره یهک، که رویشکیک، تووله یه کی له باوه ش کرد و ئاسووده و سه رکزانه چوونه وە نیو حەسار... سه گه کانیش له وهرین نه ده که و تن، وهک بلتی بوئی کاره ساتیکیان کردی، له ترسانا ده رگای هەر هەموو کولانه کانم کرده و، به نیو حە وشه که دا که و تمه جریب بازی، به یاوهری هه مووان توانیمان سه گه کان راده یین. ها لیبره بو ئه وئ سه رمان له دووان، له حە وشه وە بو ئه و دیو شوهری ده رگاکانی حەسار، هه موو ده رگاکانمان داخست... کردمانه وە... بی هوده بوو... تا به یانی له گه ل سه گ و پشیلە کانی... سمۆره و بولبول و مه یوونه کانی... که ر و کوتره کانی خه ریک بووین، زامار و ماندوو هه ره سمان هانی، تاکه یهک مه ل له شه ققه ی بالی نه دا بفری، تاکه سمۆره یهک غیره تی نه بوو بچیته وە سه ر دارگو یزه کان، ئازاترین خه لقه نده... کیو یترین حە یوان ده نیو ده رگاکه سه ره تاتکیی ده کرد و پاشا و پاش ده گه رایه و، له بهر ده روازی حەساره که که و تن وهک ئه وە ی له بهر قسای غه و سیکدا بکه ون و نه رۆ نه وە... ئه و نه دی نه برد ئه و له عنه تییا نه خزانه وە نیو کولانه و هیلانە و ته و یله و قه فه ز... سه ر درخت و ئاخو و ژیر هه یوانه کان، وه ی به نه فره ت بن ئازله هه یچه کان په رو بالتان هه لوه ری هۆمه له ملکه چه کان، هه یچ و ملکه چ نه بو نایه ده نیو دارستان و جه نکه ل و بی شه کانداه مانه وە... ئیوه بوون... گه ر ئیوه دیله قه فه ز و زنجیر نه بو نایه من سه ره ست و په ها ده بووم... ئیوه و «رابی» فیلتان له من کرد...

ئە و شه وە تا تخووبی گوژستانه که قهیره خوشکه کانم تاوی ده ستیان له ملم ده کرد و ماچ بارانیان ده کردم، تاویکی دیکه تف و نه فره ت، نینۆکی خوئیوان له مه چه کم گیر ده کرد،

هه موویان قه فی ئه ستووری که زی و بسکه کانیان کرده و، نه مده توانی تاریکی شه و و شه پۆلی ئە و قژانه ی هه می شه له ژیر ره فته و سه ره پۆش و چارۆگه دا بوون جوئی بکه مه وە، به خه و کراسی به ریان دادری، سینه و مه مکی ئە و مه حه ره مانه چاوی شه رمیان پی داخستم، سه دای هاوارو ناله ی دایک و خوشکانم له سه گوهره که جیا نه کرده و، چه هچه هه یان له چریکه ی بولبوله کان، کۆمه لئ خۆیان به گول دا پۆشی و کۆمه لئ به درک و تووترک، به پرچی کراوه و هه مایان ده کرد، سه ردولکه و گریان... کوران به قامچی لیکیان ده دا، به گو یزان و چه قۆ و خه نجه ر شان و شه پیلک و لاران و باسکی خۆیان زامدار ده کرد، به م دوو چاوانه دیم دووان له براکانم له حه ژمه ت و هه بیه تی ئە و مه رگه په نجه ی شایه قمانه یان خسته سه ر به ردیک و به به ردیک ده یانکو تا... دووانی دیکه له تازه بالق بووه کان گه ر چه قۆم له ده ستیان وه رنه گرتایه له بن و بو ته که وە کتیری خۆیان لی ده کرده و، خوشکانم غه مگینانه لیم راده مان و نازانم سوالی چییان لی ده کردم، کاروانی بی سه ره تا و کو تایی باوک کوژه تاوی سست و تاوی به یه له ملی ده نا... نه خته ر-ی خوشکم زریکاندی، زریکه یهک که هه موو مه ل و ئازله خۆشه و یسته کانی باوکمیان تو قانند... چریکاندی، ئیدی خۆشی له خۆی چیتر پیتی باوکه ده نیو ته شه که ناشاو، چیدی دارجه ره بو گه نه که ی پاک ناکاته وە، ئافتاویش به مه که وە، مه کرکی پر له کینه... سویندی خوارد که دیو به تی باوکه سی جارن ده نیو داره بازه که هه ستا و ته وە... دایانگرت، به ره فته و چارۆگه ی خوشکه کانم توند به ستیا نه وە، هه ریه که و ئانی شکی له قه برغه ی ئە و دیکه گیر ده کرد و گه ره کی بوو به ده سمالی خۆی بیه ستیته وە، به رزه فتیان کرد... ئە وانی دیکه ش، یه که یه که... به ترس و شه رمه و ره فته و چارۆگه کانیان هه لدا، رووه و ئاسمان بایهک ده بیردن، سه ده ها ره فته و چارۆگه و سه ره پۆش بو تاویک، به لام درێژ، تریفه ی له رزیوی مانگیان لی گرتین، هه ر له بهر تریفه ی زیویندا سه مایان به و بسک و که زیا نه ده کرد و ئە و قژانه ی هه یچ نیرینه یهک تالیکی لی نه دیبوون، هیلانە ی رشک و نه سپی بوون، هه ندیکیان که زیا نه له بهر پتیان ده خشان، شه وم پرپوو له و خوشکه هیلاکانه ی پیتی په تیان له و خۆله پۆکه ی سه ر ریکاکان وه رده دا، تریفه ی پاک پیستی سه ر و له شیا نی به خورش دینا... به نینۆک، چ به رق و حه ژمه تیکه وە ده یانکراند... پۆل پۆل خۆیان ده خسته نیو چه م و کانیان و رووباره کانی لا ریکا، هه موو جاریک باوکه ده یفه رموو:

«کچیک له ماله باوان قژ بشوات... یانی چی؟ ده بی ته ماو نیازی خراپی هه بی!»

ئە و بسک و که زیا نه، قه ف به قه ف، لوول به لوول کرانه وە... وهک شه پۆله

نووستووہ کانی بنی دہریاہک ئەمییستا نازادن و دەخوازن لە حەژمەتانا سەر بەتاشە بەردەکاندا بکیشن، دواجار ھاواریک کاسی کردین ھاواری باوک:

«ئەم مانگ و ئەستێرەکان ھەر ھەمووتان بەشایەت بن»

دایکانی دیلم، خوشکان، برا ترسنۆکەکانم کە گری شەھوہتیک لە بری خوین بەدەمارەکانی لەشیاندا دەگەرێو ھەلایسابوو چون ماری بەپیتچ و لوول لە دواو ھەر بەجرنووق کراسیان لەبەردا دادریم، ماک بەماک پشتیان زامار کردم، رێ رێ خوین دادەچۆرام و دەیانلستەمەو، پێ خواس خوشکانم بەرو دوا، راست و چەپ بەدەوری تەرمەکەدا غاریان دەدا، قژی پەخشیان بەسەر شان و ملدا وا دلگیربوو تاوان و ترسی ئەو شەوہی لە بیربردمەو، رووخساری زەرد و رەنگ پەریویان، شەلالی ئارەقە، لە ژێر تریفەدا تاوئ ئال و تاوئ شین باو دەینواند، باسکیان لە درەختەکانەو وەردینا و بەلیو گلاکانیان دەگرت و بەددان دەیانترتاندن، سەری کاسیان دەخستە نیو ئاوی کانیاوہکان، بەدەم قدیلانەم یەکدیہوہ دەتربقانەو، گولە کیتیلەم ئەو دەشتەیان لە قژ دەدا و تاجە گولینەم تیکەل بەدرکیان لەسەر دەنا، وەک شازنە شەرمەکانیش ھەنگاویان دەنا... حەبئ-ی دایکم دەجاران دەستی لە ملم کرد و گریا... دەبوت:

«تۆ... تەواو... رۆلە... تۆ تەواو»

شیتانە لە تەکما رایدەکرد، سەرم خستە نیو جۆگەلەم ھەردوو مەمکی چرچەوہ بوو... «چیتە دایکە... بۆ وا دەکەم؟»

بەدەم نرکەو نالەوہ دەبوت: «نەدەبوو وای رۆلە» دواجار ئاومیدانە و بەحەسرەتیکەوہ، خوین زایە ھەردوو چاوانی و پیتی وتم: «ئەم گوتیت لێ نەبوو پر بەو دەشتە ھاواری کرد: تەواو بەنەفرەت بیت... تۆژنیش بیت وەجاغ کویت»

سێ جاران دەنیو دارەبازەکەدا خۆی راتەکاند، دەیخواست خۆی لە کەمەندی رەفتەو چارۆگەکان نازاد بکات، بەو خۆ راتەکاندە رەقمان برد...

«چۆن نەتیبست...؟ ئەو ھاواری چەندەھا ئەستێرەم لە ئاسمانان کوژاندەوہ»

ئەو ھاواری سەگەکانی خستە سەر پاشووان و بەمانگ وەرین...

«ھۆ سەگە بەوفاکانم نەھیلن ئەو باوک کوژە بحەسیتەوہ»

کە ئاوپم دایەوہ... لە کاروان... لە کوپەوی گشت مەخلووقاتی حەسار، لە تەرمی پریشکو و سامی باوک بەسەر شانی کوپەکانییەوہ... دیم: دوو باریکە داوی خوین لە من و لە

لاشەم باوکم دەتکان و لیرە و لەوئ... لەبەر تریفەم لەرزبۆدا تیکەل دەبوون... بەیەک قەف... ھیلتیک ئەستورتری خوین و پاشان جوئ دەبوینەوہ، خوینی باوکە رەشتر بەسەر خوینە نالەکەم مندا زال، دوا مەرگیش رەنگی خوینەکەم خۆم لێ دەدزی... لە دوا ئاوردانەوہدا چیم بینی؟ وہی لە عاجباتی... ھەر ھەموو ئەسپ و ھیتستر و کەرۆشک و سەگ و سمۆرە و کوتر و کەو و بولبول و مەمیون و ریتی و تووتییەکانی بەدوا کاروانی ئەو شەوہدا شەپۆلیان دەدا، بەدەم رێ وە گاز و قەپ و دەنوکیان لیکدی گیر دەکرد... دەدا، بێ شەرمانە سواری سەری یەکدی دەبوون، بەسەر یەکدی دەتسین، ئەوانیش لە حەسارە کاول بووہکە نەمان و کەوتنە دوا تەرمی پیرۆزی باوکە، تەویلە و کولانە و کولیت و قەفەزەکانیان جێ ھیشت... تاوئ کپ و تاوئ بەدەم ھەرا و زەنا و قریشکە و جووکە و چریکە و حیلە و مپە و زریکەوہ دەھاتن، مەلەکان چەتری سەر تەرمەکە بوون، ئازەلە نەگریسەکانیش لموزیان لەو خاکە دەخشاند و بۆنی خوینی خاوەنەکەم خوین دەناسییەوہ، دوو باریکە داوی خوین، لیرە لارو لەوئ راست، دوو ریز لە کاروانی گیانلەبەرەکانی... ئیدی من زانیم، تەواو تیاچووم، سەگەکانی باوکم لموزیان لەو خوینە ھەلنەدەبری کە لە من دەرژا بەنەفرەتم کردن، چۆنی فیکردوون؟ ئەسپە عەرەبییەکەم بەقەھرێکەوہ دەیحیلاند، بەحیلەم یا دیاربوو رازیکە دەدرکاند. چی بوو؟ نازانم... سەگەکانیش پاش بۆنکردن بەخوینەکەمەوہ رووہ و مانگی ھەلەتە دەیانلووران... دەحەپین... باوکە ھەمیشە وای دەوت:

«ئەوانە کۆمەلێ سەگ و تانجی و توولەنبن... بەلکو رۆحی من... رەنگە ئیوہ سپلەبن... وەلێ سەگەکانم... ھەرگیز»

دەبوت و دەبووتەوہ:

«ئەوہی خزمەتی سەگەکانم بکا من لیبی رازیم»

دەبوت: «رۆژانیک کە خۆم شوانی بەرخەل بووم باو و باپیرانی ئەو سەگانە لە بری من شەو و رۆژ مەر و بزەکانیان لە گورگ و چەقەل و کەمتیار پاس دەکرد، منیک کە ھەنووکە خاوەنی حەسار و ژن و کوپ و کچی خۆم چۆن چۆنی دەست بەرداریان بێم؟ ئا ئەو سەگە بەوہفایانە نەبوونایە دەبوو تا ماوم لە دونیا راوچی یان کۆچەری بێم. لە پال رەوہندی نیو ئەم شاخ و کیتوانەدا ھەمیشە بارگە لە شان بێم... ئەو سەگە زیت و گوئ سووکانە نەبوونایە ئەم حەسارە ئاواھی ئاوەدان نەدەبووہ... بێ غیرەتینە گەرەکتانە لەگەل سەگەکانم سپلە دەرچم؟»

دەبیوت و... نەیدەبڕیبیەوه... نیوە شەویەک کوشتم... بچ ئەوەی کەس بزانی ناستمان... لە تەک مەزاری ئەو پیاو چاکەیی کە دوور لە گۆرستانی شوان و گاوان و پالە و سەپانەکانەوه دەسەدە بوو لەوێ راکشا بوو... پاش سالانێکی زۆری شەرو شوێر. کوشت و کوشتار... غەزواتە نەبڕاوەکان ئەو پچ دەشتەیی گۆری بەگۆرستان... دەنیو ئەو گۆرستانەدا پەرش و بالابووینیەوه، دەییەها گۆرمان هەلکەند کە دەچوونەوه سەر گۆری دیکە، بە چ رقیکەوه، خامۆشانە بیتلمان دەوێشان... چەندین گۆر کەوتبوونە نیو یەکدی، ژن، پیاوێکان رادەچەنین و سەریان کێل دەکردەوه... هاواریان دەکرد:

«چییه... حەشره؟»

هێشتا سەرگەرمی هەلکەندنی گۆرێکی بەپەله بووین بۆ باوکە کە دەبوو ئەو هەموو گۆرانە داپۆشینەوه کە ببوون بەگۆمی خۆین، مردوووەکانیش وەک چەندین دەلەمە لەو خۆینەدا مەلەیان دەکرد. سەیرە... دواي ئەو هەموو سالە زۆرانە برینیان تەرۆ خۆینیان لێ دەچۆرا... هەر هەموو گۆرەکان بەباریکە جۆگەلەیی خۆینێک تیکەل بەیەکدی دەبوونەوه، هەر یەکەو بەدەم ئەو وشە و رستەییەوه و پێنەیی دەکرد کە لە سەر وەختی شمشیر بەمل داھیناندا خنکا بوو... لە قورگیان دوو لەت کرابوون... دوا جار گۆرێکمان هەلکەند... قوول و درێژ... دوو بەقەد بالایی خۆم، بەر لەوێ شوێری کەمەوه نیو گۆرە کە شەش لە خوشکانم رەدوو کەوتن... هەر ئەو شەوه... دواي بۆنی ئەو پیاوانە کەوتن کە شەوهەهای شەو بەدزیبەوه دەنیو خەونە حەرامەکاندا دەست لەمەلانی یەکدی دەبوون... هاوارم کرد: بگەرێنەوه... دەستم وا لە خۆینی باوکم... بگەرێنەوه هۆ خوشکە چاکەکانم، قاقا پێکەنین، تەیان لێ کردم... رەویان کرد... زوو پێشبینیم کرد... هەر زوو، ئەو رۆژەیی کە لەودیبو بەنجەرەیی ژوو رەکانیانەوه نامەردانە گویم هەلکەخت:

«بەلقیس... گەر پیاویکت دەست کەوی چی لێ دەکەیی؟»

«هەموو شەویەک دەیکەمە نیو تەشتێک لە ئاوی شلەتین و خۆم دەیشۆم»

«ئەیی تو زەینەب»

«سێ ژمە سمیلتی دەکرۆژم»

«ئەیی تو شیرین؟»

«منیش... ناھیلەم دەست لە هیچەوه بەدا... وەک ئاوتینە دایدەنیم و بەرامبەری دادەنیشم»
سێ لە زێر دایکانم، شیتانە دایانە ئەو دەشت و کێو... سوخمە و کراس و کەوايان لەبەر

خۆیان دادری و... بەرووتی خۆیان دایە بەر تافگەیی قەدپالەکان... رايانکردەوه کە کۆنە مێردەکانیان، ئەو مێردانەیی لە ترسی سووکە هەر شەبەیی کە باوکم دەستیان لە ژنەکانیان هەلگرتبوو، زێوانی گۆرستانە کەش دەشەلی و بەگۆچانە کە دەستی پارسەنگی خۆی رادەگرت، بەپێچ و لوول گێژی دەخوارد و بەنیو کێل و گۆرەکاندا بەشەلە شەل هات و شانی لە شانم گیرکرد، بەدەم شان هەلکەندەوه جیتی پچ لەق دەکردم... وەک ئەوەی لە شایی بین نەک شین، وەک دەعبایەکی سێ لاق لیم هاتە پێش و وەک ژنیکی مەکر باز لیتی پرسیم:

«باوکتانه... ها؟»

غەمگین و لال لەو بالا خوار و خێچەیی رامام، نەیدەزانی بوەستی، پەنجەیی شایەتەمانی رادەکیشا و لە ژێر لیووە گۆرەکانی دەژمارد و بەسەری دەکردنەوه، لیتی تیک دەچوو... تی هەلکەندەچۆوه... ترسام... لە چاوەکانی... پێشنگیکی سوور کە دەیسووتاندم... لە گۆچانە کە دەستی، لە پرسیارەکانی، لە گومانە... لەو نیگا برسی و شەھووت رێژینەیی کە تیر ئاسا دەیگرتنە سینە و مەمکی کراس و سوخمە دری خوشکەکانم، لیوانی خۆی دەکرۆشت و پشیلە ئاسا سمیلتی دەلستەوه، لە ترسان زولە یخا و سارا-م دەقەبیلتی کرد، ئەسپە عەرەبیە کە باوکم کە رەخت و رەشمەیی لە عەجەم بۆ دەھینا، قەوچ و قەرەسەیی زیوینی لە قەپۆز دەبەست، ئەو ئەسپەیی باوکم مایین و جوانووی بەکەل هاتووی بۆ دەھانی و لە تەویلە کەدا تیتی بەردەدان و دەیکرد بەسەیرانی خۆی، کە ئەسپە کە دەپەری باوکە شاگەشکە دەبوو... دەیقروان... براو خوشکانیشم لە پشت پەردە و پەنجەرە و کونی دەرگا و دەلاقەکانەوه بەشەر دەھاتن، قژی یەکیدیان رادەکیشا نوقرچیان لە سمت و لارانی یەکدی دەگرت، ئەمیان سیخورمەیی لەوی دیکە دەدا، گازیان لە قوول و شەپیلکی یەکدی دەگرت، خۆین دادەچۆران و بەخۆیان نەدەزانی، هەریەکە و عەزەتی بوو جی بەوی دیکە لەق بکا و خۆی گوێ لە حیلەیی ئەسپ و نرکەیی مایینی لیتک ئالا و بگری.

وەی لەو دیمەنە گری لە هەناو بەردەدا، ئەو خوشکانەشم کە پەرکەم داربوون هەر کە گوئییان لەو حیلەیی دەبوو... دەیانزانی حیلەیی پر لە تاسەو شەھووتی ئەسپە باوکەییە... دەر حال دەبوورانەوه.

پێم وت:

«کاکێ زێوان هەتا زووہ بیخەسینە... ئەم مەزارە پێرۆزە و با تەکی شەھووتی نەرێژیتە سەر کێل و گۆرەکان... تکات لێ دەکەم بیخەسینە»

بئ دوو دلّی و زالمانه له بهر چاوی ههر هه موومان دهستی راستی که دهله رزی سووکی، ماریکی پینج زمان ناسا له نیو گهلی ئه سپه که ده می کرده وه، به دوو بریسکه ی سوور چاوانی درهوشانه وه، لیکیکی چه ور به لالیوییه وه ده زوله ی ده کرد و... ده کشا و نه ده گه یشته سهر زهوی... به یهک شیوه و ئاراسته چاوانی زیوان و ئه سپه که تیک ده سووران، پتر سهنگی خسته سهر لاقه ساغه که و خوئی خیتوانده بن سکی... غه فله قی لی هینا و ههردوو هیلکه ی گوونی ئه سپه که ی به شاده ماره کانه وه قرتاند، خوینیکی گهرم به سهر گۆره کاندای فواره ی کرد و ته شک و تیریتی له خویندا سوور کرد، ئه سپی تاین له چه ژمه تانا حیلاندی و هه ستایه وه سهر پاشووان، که وته سمکۆلان و گۆرتیکی ده کوتایه وه، حیلای ناسازی ئه سپه که باوکه ی له مردن و ئاگا هینا و تیفیکی له مانگ و ئه ستیره کان کرد، ده نیو گۆره که دا سی جارمان داچله کی و... تاویک و سرهوت... خهوت... مرد... ههر ئه و شه وه بوو- زوله یخا- ی خوشکم بئ شهرمانه چاوی بری بووه دهستی تووکنی زیتوانه که له و حله ی گه مه ی به ههردوو هیلکه که ده کرد و سه بری ئه می ده کرد، دوا جارمانی گرت و وتی:

«کاکه من ته و او... نایه مه وه چه ساره که... لیتره ده بم و ئاگام له گۆره که ی باوکم ده بی»

به بزوه له زیتوانه که راماو به عیشه وه پیلووی چاوانی داده کشان، زه رده ی هه وه سیکیش نیشته سهر لیوانی، زه رده یه ک که به ته نها له سهر سیمای زیتوانیکی و ئه رژه نگ نه بی نانیشی، پاسه وانی مردوه کان... هه ی له عنه تی... توش پرۆ... ئه سپیکی خه سیوو خوشکیک... دوو... ده خوشک له بری بی دهنگیت... بارمه ته ی له گۆرنانی تاوانی نیوه شهوم، له تهک باوکمدا به نه فرته بیت هۆ شه هوه تبازی رهنگ مردوو... بی شهرمانه ههر پینج پهنجی دهستی راسته ی به خوینی، خوینیکی تیکه ل به شه هوه تی ئه سپه که، سوور کرد و به دهم پهنجه لستنه وه پیتی ده وتم:

«بیخۆ... ساف شه هوه ته... بیخۆ با وهک ئه سپ بپه ری»

ئه سپه که ههر دهی حیلاند و ئه و ناوه ی گیره کرد، خو له وه دا بوو که لله ی سی چوار له خوشکانم بپرتینیت که خوین له خو ل و داروبه ردی سهر گۆره کان و هه رده دا... گه ره کیان بوو خو دوا بخهن و نه یه نه وه چه سار... به و غه زربین و خو له خو ل و هه رده نه ته و اوئی مندال ببوونه وه.

ناشتمان و گه راپنه وه... شه کهت و ماندوو... به دهم گریه و خه نینه وه گه راپنه وه... سهرم هه لیری مانگ سیمای باوکی ده نواند، له و دیو په له هه وری سپیه وه سهره تاتکیتی

ده کرد، دوا ناویم له گۆره که دایه وه... هه ندی له خوشکه کانم له تهک سهگ و پشیله و سمۆره و کۆتر و مه میون و رتیویه کاندای غه زربین و نه گه راپنه وه... کاروانی باوک کۆزه جوولا و به ری کوهت و ئه وان خوین له پاشدا، هه ندی له و زر دایکانه ی به ناوی ته وانه کردی فاتیحه وه خوین ده گرخانده... وه ی له رمانی ته ویله کان و شکانی قه فه زه کان و رووخانی هیلانه کان و خامۆشی چه ساره که مان... هه یچ کام له فرنده بی ناوه کان و خه لقه نده به ئه مه که کانی گۆره که یان به جی نه هیشته... کاروانم ده نگ دا و گه راپنه وه... که وتینه دوا یان و له په تک و گورب و زنجیر و ته وقی ملیان نه ی بووین و رامان کیشان... به دهم چه پله و فرکانی به رده وه مه له کافمان هه لده فراند... که سهرم هه لیری په له هه وره کانیش شیوه ی فرنده و ده عباکانی باوکیان ده نواند... ملیان نه ده دا و... پتر ده غه زربین.

چریش ناسا به خاک و خو له که وه نووسان... بوون به هه لقه یه ک و به ده وری گۆره که دا شووره یه کیان دامه زرانده... باز نه یه ک و... دوو... سی و... ده... هه رخۆم ته نیا مامه وه، کاروانه که وهک ته زیتحیتی هه زار و یه ک قل پچرا و ده نکه کانی هه لوه رین... ئاواهی خوشک و براکانم له ده ست چون، چاو و راوم لی کردن... بی هه وده بوو... یه که یه که به دهم رتیه خوین دزییه وه، له کاروان داده بران و خوین له ژیر که پکه شاخ و ژیر درهخت و کونه ئه شکوهت و ده و نه ی چرو که لاوه کاندای شارده وه، له نیوه ی رتی گه راپنه وه دا زۆریان په و یان کرد، ره دوو که وتن، سه بریان هه لگرت، هه رزه و تازه با لقی بووه کانیش له ترسی خوینی باوکه سهری خوین به که رته شاخه کاندای ده دا... تا ئه و حه له ی ده بوورانه وه، که چه کان به شوولکی ته روتووترک لیکدیان ده دا...

گه راپمه وه چه سار... به سهر ئه وه دا چومه وه برا ترۆ کراوه کانم له ژیر به رگی سه بر و سه مه رده دا له سهر میرات به شه ر ده هاتن، هه ندیکیان به زمانیک ده و ان که من له یه ک وشه ی نه ده گه یشتم، ههر یه که و زمانیک... که لیک حالی نه ده بوون پتر و پتر دهنگیان هه لده بری... به دهم هات و هاواری ته وانه وه شووشه ی په نجهره کان هار په یان ده کرد و ده رگاگان یه ک ته خته ده که وتن... ئاوی نیو بیره کان وشکیان کرد... نه مه ناسین... که چی له هه مووان پیرتر هات و دهستی خسته سه رشانم... به دهم قسه وه برۆکانی هه لده ته کاند، تاکه که سیک بوو له وان که به زمانی من قسه ی ده کرد، هاواریکی دلیرانه ی لیکردن که ئیدی ئه و شه ره سه گه با بهس بی له سهر میرات به شکردن، ریزیکردن و فه رمانی پیکردن که هه مووان پشتم تی که ن... پیتی وتم- «ههر هه مووان برای تو ن و باوکه لالی کردن...»

به په له کراس و کورته کی بی داکه ندن و وتی:

«نیشانه‌شیمان ئەوە تا... لەو داخ و کۆنە برینانە‌ی سەر پشتیان وردبەرەوه...»

ئیدی نەدەکرا براوایان پێ نەکەم... دەروازە‌ی هەمیشە داخراوی هەسار کەوتە سەر پشت و... شەو رۆژ و... دەبەها پیاوی سمبۆل بایرە و غەریب و نا ئاشنام بینی... ترس بوو یان بۆنی ئەو پیاوانە هەساری دارماوی ئاوەدان کردەوه... من دەمزانی ئەوانە‌ی هەلەتەش بوون هەر دینەوه... نەدەکرا دەریان کەم... هەر یەکەو لە پەنایە کدا. لە ژێر درەختیکدا، لەسەر دار و پەردووی بەسەر یەک دارماوی ژوواریکدا دەستی لە ملی یەکیک لە خوشکەکانم کردبوو، باسکی لە ناوقە‌ی زێ دایکیکم وەرینابوو... دەلەنگیەوه... مەلچە‌ی ماچ هەراسانی کردم... قریبە‌ی پێ لە ئۆخژن... ئاخی پاش عومریک لە هەسەرەت... دوو دوو، بەنۆرە، بەکدیان شۆر دەکردهوه نێو ناعورەکان، ئەوانە‌ی کە تاز ئازەبەیان دەرکردبوو بەتوتی کراسیتی تەنکەوه لە هەوزی گەورە‌ی ناوە‌راستی هەساردا ئاویان بەیە کدا دەکرد و زەندە‌قی ماسییەکانیان دەبرد، ختووکیەیان دەهاتنی و دەتریقانەوه وەختی گێژدەبوون و ساتەیان لە بەلەک و پانی کچەکان دەکرد...

بەدوای خۆمدا تەرمی خالییم رادەکێشا... لەو قیامە‌تە‌ی ناو هەسار و سەر پێگاکان ورد دەبوومەوه، کەس شەرمی لە من نەدەکرد، هەر بەئەنقەست تەرمە‌کەم بەنیو ئاپوورە‌ی خەلقە‌ندەکانی هەساردا رادەکێشا و جووتە تیک ئالاکانم لیکدی دەکرد، ئەو تەرمە‌ی بۆنی خوینی تەر و گەرمی باوکە‌ی لێ دەهات... چوومەوه سەر ئەو هەوزە‌ی خوشکەکانم لە تەک دۆستەکانیان مەلەیان تیدا دەکرد... تەنۆکی فرمیسک و ئاو بەسەر پوومە‌تیانەوه لە ژێر پۆناهی لەرزویی ئاسماندا دەبریسکایەوه... هەردوو دەستی خۆیناویم لە ئاوی هەوزە‌کە وەردا... وەلێ بیری بێر پەلە خوینەکان لێ نەبوونەوه... نەشۆران... بەهەردوو چەپۆک لە ئاوە‌کەم ددا، هەوزە‌کەم بەگێژنە خست و ماسییەکان دەنیو شەپۆلەکاندا ون و گێژبوون... هەردوو دەستم بۆ ئاسمان هەلبیری و شیتانە بەو حەوشە‌دا وەک میزراح دەخولامەوه... ئیدی تەوا... تیاچوم... وە‌ی لە شایبی سەرفرازی و ترسی بەلەزەت و دلە‌راوکیی باوک کوشتن، لێرە و لەوێ بەنەرمە غار کەوتنە دوام... بەچاوانی پێر لە قین و ئەوپە‌ری خۆشە‌ویستییه‌وه دیکە‌تیان ددام، دەیانوت: «سوپاس بۆ تۆ هۆ برا نەبەرە‌کەمان، نەفرەتت لێ بێ هە‌ی سپلە‌ی باوک کوشته.»

ئەو شەوه بۆنی کوشندە‌ی خوینی باوک و هەوزی پێر لە چلک و ئارەقە و شەهوەت هەراسانیان کردم... ئای لەو کەرە‌قالە پێر لە خەم و خۆشی و هەسەرەتە، وە‌ی لە شەوانی لەزەت و ساتانی عەزەتە‌ی و خوشنوودی و قریبە‌ی رەهاو شاگە‌شکە‌بوون، کە گزنگیشی

دەدا... تا دەمەو ئیوارە دادو فیغان، سینە کوتان، قژ رینەوه، هاوار و نەعەرەتە، وە‌ی لە دەردی گرانی باوک کوشتن... ئیتر چۆن چۆنی بژین؟ ئاخر... ئیمە رها‌تیبوین، بە‌یانی و ئیوارە، لەسەر شریخە‌ی قامچی و وژە‌ی گۆچان و حەیزەران، بریسکە‌ی خەنجەر و تف و نەفرەت و جینۆ و خەساندن، کێ لەمەودوا بەرگە‌ی تەویلە‌ی خامۆش دەکری، کولانە‌ی کپی سەگە هەرە خۆشە‌ویستە‌کانی باوکە، هەساری سیخناخ لە دایک و خوشکانی هەسەرەت کێش، هەناسە سارد، ئەوانە‌ی لە ترسی روحی باوکە رەدوو نەکەوتن، ئەوانە‌ی کە شەوانە دەچوونە پال پیاوی بازۆلە ئەستور و پێ پان، ئەوانە‌ی شەرمیان لە من نەدەکرد و دەنیو هەوزە‌کە و سەر شۆرکە‌کاندا بانگی پیاو نەناسە‌کانیان دەکرد تا پشتیان بشیلن، دەماری کۆلنجیان بۆ بگرن... ئەو پیاوانە‌ی دوا‌ی دارمانی شوورە‌کانی هەسار دزەیان کرد... دەبوو هەر خۆم دلێ ئەو خوشکە دلشکاوانە‌م بدەمەوه، کە پاش پەشیمانی لە رەدوو کەوتن... یە‌کە یە‌کە وە‌دەرکەوتن... بێ دەنگ و چاو بەفرمیسک دەچوونەوه کونجی ژوو‌رە‌کانیان... هێی رابی جوانکیله... خۆزگە دەمزانی لەگە‌ڵ باخە‌وانە‌کە وان لە کوێ؟ ئاخر لە چ ئەشکە‌وتیکدا خۆتان هەسارداوه، لێم گرد دەبوونەوه و دەیانوت:

«هۆ‌کاکی ناپاکمان... رۆلە‌ی جەرەزە و هەلبەرست... تۆ چیت بەئیمە و بەخۆت کرد؟ فریامان کەوه... فریای خوشکان و دایکانی هەمیشە نەگەتت، هەمیشە دۆراو... ئیمە هەموو بیری دەکەین... کوا چیت لە باوکی عگید و چەلە‌نگمان کرد؟ کوا چیت لە میتردی میرخاسمان کرد؟ لەو پیاو‌ی منالی ناو بیتشکە‌یان پێ دەترساند، ئەو پیاو‌ی چا‌پوکتە‌ترین سوار و چاتە‌ترین حەیران بیژر بوو... نیشانه‌شکینتی بزما‌ری هەل‌دە‌گرت... ئەوە‌تا هەسار بێ ئەو چۆل و خالییه، ئاشی ئاو لێ براوه، بە‌تال لە سەگ و پشیلە نازدارە‌کانی، کوا حیلە‌ی ئەسپ و چریکە‌ی بولبولە‌کانی... تەوا... تۆ نائوم‌ی‌دت کردین، ئەوانە‌ی دینە نیو پیخە‌فە‌کانمان هەرگیزا و هەرگیز پیاونین... بە‌دەم دە‌ربری رازەوه دە‌گرت، بە‌سەر بابو‌چە‌کانمانا دە‌کەون و بە‌روپشتی دە‌ستمان دە‌لسنەوه، کوا کەس نەما دوا‌ی باوکە‌ بویری بە‌قامچی لە‌شی سارد و سەرمان نا‌گرتا، پیاو‌یک... نی‌ری‌یک لە‌م هە‌سارە‌دا نە‌ما بە‌حە‌یزە‌رانە‌کە‌ی کە‌فە‌ل و لاپان و بە‌لە‌کمان شین و مۆر بکا، وە‌ی بۆ نی‌رە پیاو‌یک جینۆمان پێ‌ بکا، سوکمان بکات خۆمان فری بدە‌ینە سەر پیتلاوه‌کانی و ئەو تیمان هە‌ل‌دا، نووکی کلا‌شە‌کە‌ی لە‌ جو‌گە‌لە‌ی هە‌ردوو مە‌مان و ژێر چە‌ناگە و نی‌و گە‌لمان گیر بکا، زە‌لامیک هاوار بکا و دێ‌و ئاسا بنە‌پینتی، عە‌رشە‌ی فە‌لە‌ک بە‌ل‌ر‌زینتی، هاواریک لە‌ هاواری باوکە‌ بچتی، ئەو هاواری نە‌ک هەر دە‌رپێ... بگره ژێر کراس و کە‌وشە‌کانیشمان پێ

تهرکا... کوانی خو پیاویک نه ما تفرمان لی بکا... تفرمان لی بکا و نه هیلتی به دهه سماال و ده سرۆک بیسرینه وه... هزار حهیف و مه خابن... دواى ئه وه که له مێرده کهس نه ما پشیله نیره کان بخه سینی، وای له خوومان نه گبه تی... هه ناسه ساردی... بهخت رهشی... بی که سی... ههش به سه ری... بی سی به ری... پیاو نه ما و امان لی بکا به چیره وه، له ژیره وه... به دزیه وه خه ون به حه رامه وه ببینن، به هه ر چیه کی که شه ی تان پتی خو شه... وهی له ده ست تو برا که مان... خوا خیرت نه نووسی و جیت جه هه ننه م بی که له خه ونی خو شت کردین... تو ده ستخه پوت کردین... ئاخه ئه و پیاوانه ی ده هاتنه نیو خه ونه کافان سه ده ها جار له م گامیشه نه جوامیر و قوژتر و که له گه تتر و بو ن خو شتر بوون... چیمان لی ده که ی نو به ری هه سار... بو تو ی چۆل ده که ی... ئه م میراته با هه ر بو تو بی، هه ساریک که عگید و که له مێردی وه ک باوکه ی تیا نه مینی سه د جار ان چاتره بی به کاوله ئاش و... هیلانه ی شه مشه مه کویره و کونه په پوو...

پوژان و او... شه وانیش، نازانم بو، ما چیان ده کردم... نه تیا ده گیسانه وه نه ده حه سانه وه... نه یه که جاریش په ویان ده کرد، تاوی کوچ و تاوی ده گه رانه وه، هه ر خوشک و برابه کم سویندی ده خوارد که تا دنیا ماوه سه ر به و هه ساره دا نه کاته وه... وه لی درو یان ده کرد... ئه وانه ی له سی به ری خو شیان ده ترسان... به ر له کوچی ئه به دی ئه و شووره یان ده پرماند که به ده وری هه ساره که دا من و باوکه و کوره کانی دیکه ی هه لمان چنی بو، واقه له دامینی دایکی که مه وه هاتبا ئه م شووره یه کی تازه ی... دیوار تیکی دیکه ی به ده وری هه ساره که دا هه لده به ست، دیواری کچ له هی کور بلندتر... ده گریان و روومه تی خو بان داغان کرد... به ده م هه له که سه ماو ناله وه ده کروزانه وه: چی له هه ساریک بکه ین که دیواره کانی. کاربته و شه قلنه و په نجه ره کانی، په رده کانی، ده رگا و قه مته ره و ته ویله و ئاخو ر و هیلانه و قه فه زه کانی تیک شکان، رمان و هه لته کان، دران... تیا چوون... ئیمه ش تیا چوون کاکی نامه ردمان... شه وانه له پاش مه ستی و مریوون... که وتنه سه ر ئا و له گو می له زه ت... هه ر هه موو ژنه قژ درێژه کانی هه سار رایان ده کیشام، له مه مکی شو ر و دۆدانه یی هه ندیکیان ده ترسام، تووله سه گ ئاسا قه فی قژ و بسکی لولیان له مه چه ک و ملم ده ئالاند و رایان ده پیچام، بی شه نگ و نائومید خو م ده دا به ده سته وه، ئه گه ر خو م راده پسکاند پیاوه غه ربیه کان و که له له پووته کانی ناو هه سار وه ک به رخی قوربانی له عه ردیان ده دام و به رزه فتیان ده کردم، خوشکانم گه شگه و چه مو له یان لی ده نام... له سه ر له پ و هه ردوو ئه ژنو... ده پانبردمه وه سه رگو رێ سه رگو رێ باوکه تا له وێ هه ر هه موو

به یه که وه، نیر و می، بنالین و... ده بو له وێ چتو شینیک بگێرین... له وه به ریش... له ته ک مه زاره که - سارا - ی خوشکم هه موو جارێ له باوه شی زیوانه که راده چه نی و له دووره وه گری و قه فی زولف و شابسه که کانی ده کرده وه، زیوانی شه ل و ده عه جانی به گه ل و گونی رووته وه دواى ده که وت، ئه سپی خه سیویش له ژیر سی به ری دار ئه ر خه وانه که به دوو چاوی گه شه وه سه یری ده کردین... بو مه رگی باوکه و هه ردوو هیلکه ی گونی ته قیوی خو ی ده گریا... سه رکۆت و بی خواس و سینه والا... ره شه باش به راست و چه پدا ده بیردین... خو ل و تو زی سه ر گو ره کانی ده کرده چاومانه وه، بارانی به لیزمه ی فرمی سک خو لی سه ر گو ره که ی ده کرد به قوره سوور و ده مان شیدا، ئازله خو شه ویسته کانیشی له و گو رستانه چه په ک و دووره هاو ده رد له گه ل ئیمه دا ده گریان، دواى ده به ها شه و هه ر هه موو ئه سپ و هیستره کانی له ریوون، سه گ و پشیله کانی گه ریوون، سموره کانی کویریوون، بولبوله کانیش یه که یه که ده نووکیان هه لوه ری، که رویشکه کان چوار په لیان به زه وییه وه نووسان، مه میونه کان ببوونه میوه ی وشکه وه بوو به سه ر دره خته زه کانی نیو گو رستانه که وه، نه ئه سپ هیزی مابحیلینی، نه بولبول بچریکینی، نه پیشله بمباوینی، نه سه گ بوهری، نه کو تر بگمینی... برسی و تینوو... ملکه چ و نیوه مردوو... تاریکه شه وێ بوو که دیان پشیله کان له برسانا بولبوله کان ده خو ن، سه گه کانیش سموره و کو تره کان، ئه سپ و هیستره کانیش جگه له خو لی ساردی سه ر گو ره کان هبچیان شک نه ده برد، نه تده ویرا ده ست بخه یته سه ر پشتیان نه با چوار په لیان بشکی، ئه و مه میوونانه شی که مابوونه وه گه لایان به دره خته کانه وه نه هیشت...

دوچار... له شه ویکى تاریک و نووته کدا... دواى خه وتنی هه ر هه موو کچان و ژنان و کوران و پیاوان و منالان و خه لقه نده کانی نیو هه سار خو م دزییه وه و به هه له داوان خو م گه یانده سه ر گو ره که ی، جگه له هه ندی ئیسقانی شکاو و پاشماوه ی گوشتی جنراو و خوینی وشکه وه بوو که میش و مه گه ز ره شمالیان له سه ر کردبوو هیچی دیکه م نه دی، که چی سه گه نه گریسه کانی هه ر له دووره وه دوزمنکارانه تییان ده روانیم و زمانى خو بان ده لسته وه، چاویان به چاوانی باوکم ده شو به اند، چاوانی زه رد و بریقه ی رق، ته یار و ئاماده چاویان له من نه ده تروکاند، له هیکه وه تیکرا له سه ر یه ک ریتم پیم وه رین... نه زیوان وه ناگاهات و نه خوشکی بی وه فام له باوه شیدا... وه ک بلتی هه ردوو به ر نه فره تی باوکه که وتبن و مردبن... وهی له توخمی ژن... چو ن دلێ دئ له ته ک گو رێ باوکه ده ست له ملی مجیو ریکی و نا شیرین بکا... له وه دلنیا بووم تا مردوه کانیش له ترسی ئه و زیوانه

ناویرن شهوئیک له شهوان لهو گۆرانه بینه ده ری... ئهو قوون خواره شهوان له قریوه و قاقای هه وه سبازانه ی پیاو چاکی هه زار سال له مه وه بهر مردووی وه ناگا دیتنا... ناهیتلی تا قیامت هه لدهستی ئهو پیاوه ماندووه توژیک بسره وی... ده جارن پیم وت:

«خوشکه چاکه کم... وه ره وه هه ساره که... با بهر نه فره تی کتوپری باو کم نه که وی»

که وام دهوت زیتوانه که وهک بینی ئاو ده له رزی و سه ری که پووی سوور هه لده گه را و زهنگول زهنگول فرمیسک و ئاره قه ی ده رزانه سه ر گۆره که و شیتانه هه ره شه ی لی ده کردم:

«یا من یا تو... گه ر پیاویت بیسه ره وه... درۆزن... تو که ی ئه وه نده باوکت خو ش و یستووه... تو وره م که ی... هه ر هه موو هه ساره کانی دیکه ت لی گاله ده دم»

«سارا... دایکت خهونی دیوه... ئه م پیاو چاکه پیتی وتووه تا زوه که چه که تان لهو زیتوانه بستینه وه... ده نا من لهو مه زاره بار ده کم»

«ئاخر منیش لی بگه ریم... خوشکه که ت نایه ته وه»

له «سارا» پامام... چاوه کانی نکرده وه... بی دهنگ و مات خو ی له پشت زیتوانه که ده سارده وه... که تهو بهرز و بلند... زیتوانه که له چاو ماینه ژنیکی وهک سارا له مه پتیکی له ر ده چوو... گه ر بمزانیایه ئه وه یه چاره نووس... سه د جارن راده مام بهر له وه ی خه نجه ری یه کم بوه شینم...

«به گویم بکه ن... هه ر شهوئیکه و له شیرین خه ودا هه ردووکتان ده کوژی»

«بی ئاوه ز... ئیره نه مه زاره و نه ته ره ماش»

«ئه ی تو مجیوری چیت؟»

«من مجیوه ی ئه سپه توپیوه که ی باو کم»

«حالی نیم»

«چل په نجا سال له مه و پیش باو کم سه ر قافله چی ده بی و ده گاته ئیره و ئه سپه که ی ده توپی... هه ر لیره ش ده یینیژی... له سه فه ری دووه میدا گۆره که ی له مه ره ره هه لبه ست»

«ئه وه نده خو شی ده ویست؟»

«پتر له خو شه ویستی باوکت بو ئه سپه عه ره بیبه که ی خو ی»

«که واته نه ئه سحابه یه و نه غه زای کورده کافره کان»

«نه خیر... له سه فه ری سییه م و چواره مدا پۆل پۆل خه لکم بینی ژن و پیاو بو نزاو تکا و

دوعا دینه سه ری... ئیدی که گرانی گه وره هات... باو کم له سه ره مه رگدا به گویمدا چرپاندی: کوری شریتم وه ختیبه تی... تا به لا پتر بی بو دوعا و نزا سه ر گۆری ئه سپه کم که له بالغه تر ده بی»

«به لام له باوانه وه ده گپنه وه ئه م مه زاره عومری هه زاران ساله»

«درۆیه که و... هیچی تر... جوانی هه ردرویه ک له وه دایه تا زه من پروات ده بی به راستی»

«ئه م حیکمه ته له کوپه فیر بووی؟»

«له م مردووانه ی به دم عه زابه وه نیوه شه وان ورینه ده کن»

«تو ده زانی چه ند ناشیرینیت»

«به لام خوشکه جوانه کانی تو شه یدام بوون»

«شه له ی له عه نه تی... تو هیچی دیکه ت شک نه برد جگه له پاسه وانی گۆرستان؟»

«با... ده متوانی بیمه هه ساره که ی باوکت و خزمه تکار تیکی گرگن و خه سیو بووما یه»

«بو ئیستا چیت؟»

«پادشای ئه م گۆرستانه م... تو چیت؟ سه یری خو ت که دوای دارمانی هه سار تو کیتی؟»

هه ر ئه و شه وه ده مخواست هه ردووکیان بخنکینم، بیانکه مه خو راکي سه گه کانی باو کم، تاوم دا ده ست له خنخنو که ی زیتوانه که ی بنیم... که چی ده رحال سه گه کان به پرتا و به رده میان لی گرم، سه رم هه لبری و گۆرستانه کم پشکنی... نه... جگه له گوشت و ئیسقانی هیستر و ئه سپه خه سیوه کان هیچی دیکه م نه دی، لیره و له وی ده نووکی بولبول و که ولی سمۆره و ریوی، ددانی زۆر و... که لله ی سه ری هه رپاوی که رویشکه کان که وتیوون، ده نده و په راسووی زهق و زۆپی بی گوشتی ئه سپ و هیستر و ماینه کان ببونه شووره یه کی ترسناکی گۆره که ی باوکه، سه گه کان... تانجی و تووله کان زاو زیبان تیدا ده کرد، جگه له لاشه ی مردووه کان که وان ده بی له ژیر گل و خو لدا هیچ نه ماوه لهو ناوه... لهو گۆرستانه دا بیخون، تو بلبی دوا جار له برسانا په لاماری من نه دن؟ نه فره ت له خوینی باو ک که به ده ستمه وه مه بیوه و به هیچ ئاو یک ناشۆریت، هیچ تیزابیک پاکي ناکاته وه... خودایه من چیم کرد به خو م؟ کشامه وه... هاتنه پیش... ویکرا لمووزیان بو درێژ کردم، لمووزی خویناویان، بو نی ئه و خوینه ی به ده ستمه وه هاری کردن، گه مارۆیان دام، که و تمه نیو هه لقه و بازنه ی سه گه نه گریسه کانی، ته کانی یک و تاوم دا... بی هووده بوو ده ربا ز بوونم... ئه م هه میشه ده یوت:

لەو شەو دەدا بوو كە مانگى دوزمناكارىش خۆى لە من شار دەو... من رام كرد... كە ئاورم داىو هە بىنىم سەگە كانى باوكم بە دوامەو هە لە غار نە دەكەوتن، زەحمەت بوو بزانم بە چ ئاراستە يەك هەلاتن دەمباتەو هە سەر پىي نەجات... هەر زوو تارىكى لوولى دام و خستمييه نىو كەند و قوۆرتەكان، ئاورم دەداىو هە... لەژىر بارستايى ئەو تارىكييه شدا كەلبە و ددانە كانيان دەبرىسكانەو، زمانيان لە زەوى دەخشان و بۆنيان بە خويتمەو هە دەكرد، چوار پەليان بەر زەوى نە دەكەوت... لە من وابى دەفرن... من هەر پامدەكرد... باران بوو بە بەفر و داىكرد... لەسەر بەفرەكە رەتم دەبرد و دەخزام... مەوداكان فيليان لى كردم... كەوتە نىو چەندىن گوند و شار... دەرگا و پەنجەرەى مالهە كانى لە من داخرايون... بى هوددە بوو تەقولىاب... كوۆلانى چۆل... شەقامى بى مەردووم... شەو راوى دەنام... شەو بەرى پى دەگرتم... ئاسۆيەكى قەترانى چاوەرپى دەكردم... نە سەرەتاي هەبوو... نە كوۆتايى... بەگەلنى دارستان و بيشەلاندا تىژ تىپەرىم، گەلنى چەم و رووبار و جۆگە لەم برى، تاوى دەكەوتە نىو چالى بەفر و تاوى لە لمى بىابان دەچەقىم... تەكانم دەدا... ئاسمان بە هەموو هەسارەكانىيەو دەنىو چاواندا دەخولايەو... تاوى بەسەرمدا داتەپى و تاوى لىم دور دەكەوتەو، تاوى ساقمە لە كىلى گۆرەكان دەكرد و تاوى بەردەلانى ناو دۆل و شاخەكان... كوا كلالوى سەخرەجن؟ خودا ونم كەى دەنىو هەو رەكانت، بنى دەريا، هەلمدە سەر يەكنى لە ئەستىرەكانت... بىكە بە بەردىكى ساردەو بووى نىو يەكنى لە گرگانهكانت... ئەو يان تەنها شەو پىك بوو يان هەزار شەو كە من نىو چەوانم دا بە دار و بەرد و دىواردا، رەتم دەبرد و خۆم بە قەدى درەختەكان دەگرتەو، بەنىو دەغل و كىلگەى بژار نەكراو لە دىك و دال، باخ و بىستان، تاوى پىش سەگەكان دەكەوتەم و تاوى پاش، تەم و مژ لوولى دەدام و دەخزامە نىو باو هەشى تراويلكە، لە ئاوى كانياو هەكان رووخسارى خۆم دەدى، شىوهم شىوا، سەرم سىپى و رووخسارىكى پر چرچ و لۆچ و ژاكاو، بالاىەكى شكاو، دەبووايە گىياو گۆلى پى دەشت و قەو زەى نىو گۆماو هەكان خۆراكم بى... دەجاران بە دەم باى غاراو گەرامەو هە سەر شوين پىيەكانم خۆم... خودا من چ گوناھىكم كردبوو... نە نوژم چوو و نە رۆژەكانم بواردوو... دەنىو تارىكىدا چاوانى سوورتر لە پەنگر لە من رادەمان چەندىن لاشەى بى سەر رىيان پى دەگرتم... لەو دەچى تا پىرى پەكم دەخا راو دەوى سىبەرى خۆم بنىم... تاو هەكو سەگەكان نەمانسەو خۆم لە خۆل و قور و خويتم وەردەدا... گرېام و پارامەو... من كورى ئەو پىاو دەم كە ئىو خۆشتان دەويست... ناچار... تاو ناتاوى لەسەر چوار پەل بەسەر

دار و بەردا و دەو نەكاندا بازم دەدا، لە وەرىنى ناساز نە دەكەوتەم، خۆم دەخستە نىو ئەشكەوت و كلۆرى درەختە پىرەكانەو، گەلام دەپۆشى و بەچلنكاو خۆم سواغ دەدا، ئاوى چەم و رووبارەكان دەيانشۆردم، تاوى لەمەو بەر ئەم دارستانە بۆنى بەهاری لى دەهات، كەچى هەنووكە وام لەنىو گەردەلوولى گەلا زەرد و داڕژاوەكانى، تاوى لەمەو بەر ئەم پىدەشە سەوز و ئەمىستا وشك و پەژموورە، ئەو چەم و رووبارانەى بەگىژەنە و تاف تاف بوون، ئىستاكى ماسىيەكانى ژىر لم كەوتوون... تۆ بلىيى من شملى شەر بىم؟ شىوانى سروسەت لەمەو يە يان لە سەگەكانى باوكم؟ كى دارستان و رووبارەكان وشك دەكا. منم... يان رۆحى باوكم؟ لەودىو حەوت كىو و حەوت كوۆ بۆنيان دەكردم، خويتم وشكى كرد زمانم لە گوۆ كەوت... ئىتر نەمتوانى هاوارى رۆحى ئەو بىكەم تا قورتارم كا لە سەگەكانى، بە دەم غارەو خۆم دەخستە نىو گاران و مېگەلەكانەو... دەمووت: خوايە بىكەى بە يەكنى لەو حەيوانانە، دەكەوتە بن دەست و پىي مەرى و بزى و مانگاكان، لموزبان لە پاشەلم گىر دەكرد، خۆم دەكرد بە شوان و گوانى مېگەل و گارانە بەرەللاكان... دەيانناسىمەو، كەولنى رىوى و گورگ و پلىنگەكانم دەكردە بەرو بى هوددە بوو، جووتىك شاخى كەلە كىبىيەكى كوۆراوم لەسەر دەبەست و دادى نەدا... بى هوددە بوو... وىل گەرد و نابىنا كەوتە نىو گۆرستان، بەنىو گۆرەكاندا پىچاوپىچ ساقمە دەكرد، پر بە ئاسمانى ئەو گۆرستانە هاوارم كرد... نە پىياو چاك... نە ئەسحابە و نە زىوان... نە خوشكى بى مروەتم... نە مردووەكانى تر... هېچيان بەهانا مەو نەهاتن، جگە لە سەداى قىرەو يەكى ترسناك... قاقاي باوكم كە سەرى كردم... هېچم نەبىست، سەگەكانىش گووى قولاغى قىرەو كە بوون، تاوى روو و گۆرەكە وەرسوورانەو، شاگەشكە بووم... وتم ئىتر تەواو... سەرفراز بووم... من رامكرد... دىسانەو رەشەبا... باوو پۆران... زىيانىكى شىت بەرومدا هەلىكرد، سەگە هەوشارىيەكە لەسەر گۆرەكە وەر كەت و ئەوانى دى رەدووم كەوتن، بالىيان لى رسكا بوو بەسەر كىلەكاندا بازبان دەدا، رەشەبا جەلەكانى لە بەردا درىم، قور و چلپاو و بەفر كەوشەكانى داڕزاندم، كەوتە بەر رەحمەتى تۆف و زىيانى ئەو شەو، دەتوت مردووەكان يەكە يەكە قاچم دەگرن، ئەم گۆرە هەلى دەدام بو ئەو گۆر، هەر ساقمە و كەوتنىكم مەوداى من و سەگەكانى نىك و نىك تر دەكردەو، ئەو يان تاو غارى سەگەل نەبوو... نەخىتر... بەلكو رەشەبا بەئاسماندا دەيفراندن، كەلبەيان لە من تىژتر دەكرد، بەچاوان گرىان دەباراند... گرېك پاشەلى دەسووتاندم... قەپيان لە بەلەكم... لە پاژنەم گىر دەكرد، دەبوو تەكان بدەم دەنا غەرقى قور و لىتە دەبووم، سەگەكان دوا سىپال و بوزرگيان لە بەردا درىم، رووت و

قووت له ژیر به فر و تهرزه دا، ترس بوو ته کانی پې دده دام، ههر دوو دستم ده خسته بهر ناوی باران... به شکو ته وه خویبه خوینی باوکه له دهسته کانم بشواته وه تا چیترا راوم نه نین... بی هووده بوو... بی هووده... سهرم هه لېری و چراکانی حه سارم لهو دووره وه کز کز ده سووتان... هاوار و قیژه... ته په ته پی پیتی سه گهل... راوه دووی دهنام... دهنگی باوکه بوو جنیوی پی دده دام... دهنگیکی ناساز و ناقولا... خوم دایه ده ست و ره شها و گهرده لولول، به لووره لوور دهستی گرتم... له دوامه وه ره وه ره وه گورگ و چه قهل که متیار و تانجی و تووله تیکه ل به سه گهل بوون... له سهر له پی ره شها به گه بيشتم... به تنگه تاوی له هه مسو دهرگا گاندا... به ههر دوو ده ست، به له قه، به کله له سهر... وه لی نه فسوسوس... نه خوشکه کانی دل به ردینم... نه دایکانی میهره بانم دهرگیان لی نه کردم وه... هاوارم کرد:

«ژنانی حه سار وهرنه ده ری... واز له باوه شی دؤسته کانتان بپین، من بووم دهرگا کانم شکاند و په نجه ره کانم والا کرد... کئی لهو دیو به پرومدا ناواهی دایخستوون، هو منم برای جهر به زه و ناومیدتان... دایکانی هه همیشه دیده تهر منم کوری هه له ته و تاوانبارتان... بهر له عنه تی باوکه که وتووم و هانام هیناوه ته بهر قسپیتان... ژنی چاک بن... دهرگام لی وکه ن... هو برا نامه رده کانم ئیوه وان له کوئی؟»

وای له خوتم رهنج به خه ساری... سه گه کان تا دهات نریکتر ده که وتنه وه، شوپن پپیه کانم هه له ناکه ن... نه وانیش نه وه تا، له و دیو، وان له نامیزی دؤست و میرد و دلخوازه خو نه شووره کانیان، نه وان مری و مهستی مه له ی نیو حه وزی حه سار... دهنرکاندا... جگه له سه دای نرکه و ناله ی خوتم و سه گوهری دوور و نریک هیچم نه بیست... ناسووده بن... ئیوه بنوون و، با من گیر دده بم... ملم نا... به دیواره کاند هه لژنام... پشیلهی توقیو ناسا چنگم له دیواره کان گیر کرد و پیتی هه لگه رام... چوومه سهر شووره دارماوه کانی حه سار... سه گه کان له خواره وه لمووزیان بو حه وا بهر زه دهرده وه و ده حه پین... خوتم گه یانده سهر شاتووه که ی ته ک حه وزه که... به رده وام بهرد و داریان بوون ده کرد... چی لهو خوینه بکه م خودا هاوار... به ددان... گاز له سهر گاز... به چرنوک ههر دوو دهستی خوتم زامار کرد تا خوینم داچویری و تیکه ل به خوینی وشکه وه بووی باوکم بی... بی هووده بوو... له خوینی من رهنج و بونی خوینی باوکمیان ناسییه وه... له سهر شاتووه که وه خوتم هه لدا به ناو چالیک، له چالیکه وه بو چالیک... هاتمه ده ری و ساکه ده شتیک... ساکه ده شتیک... ها لیره و له وی... به و شه وه جگه له منی باوک کوشته که س نه مابوو نه خه وی... به دهم غاره وه دؤلیک دهدامه ده ست دؤلیک، به نیو گه لی تونیلی تاریکدا تپیه ریم... هم گرد و نهو زورگ و هم ته لانه... کهند

و لهند... چوتم و چه م و رووبار... زه نویر و زه لکاوه کان... هم نه شکته و نهو نه شکوت، ژیر هم که پکه شاخ و نهو درهخت، قه د پالی سهخت و هه له مووتی هه لدر... که ناری لماوی و خاکی به رده لان... پیستی ههر دوو بنی پیم به سهر دار و بهرد و درکه کانه وه جیمان... سهره تا تال تال... پاشان قامک قامک مووی ردین و سمیل و سهرم سپی بوون... بوون به هه ودای دهم و ره شها... ددانه کانم له نیو زیخ و چه و لمی نیو به ست و جوه له کان جیما... په نجه کانم داریان و نینوکه کانم به قه د درهخته کانه وه نووسان... چیم به خوتم کرد؟ وهی لهو شه وهی کوتایی نایه... نه هات... نه مجارهیان نه ته سستیره کان به ناسمانه ون... نه مانگ دهرده وشیتته وه... به ههر دره ختیکه وه، پنچکیکه وه، بهردیکه وه، درکیکه وه په نجه به که م به جی ده هیشته، ددانیک، نینوکیک، تاله موویکه... تا سه گه کانی باوکم ده ستخه رو که م... فریویان دهم ریچکه ی بونی نهو خوینه ژه هراوییه له هه وادا بزکرم و هه له ته یان که م... دهبوو واکه م... وه لی نا... لیم بزر نه دهبوون و ددیاندوژیمه وه...

له سهر فهرشی به فر په له ی خوینی رهش و سوور جی دهمان... سه گه کان... تیکه ل به تانجی و تووله و توورگه کان لموزیان لهو په له خوینانه ده خشانده و ده هاتن... هانکه هانگی سه گهل هه راسانی کردم... تف له به فریش... هه تا به فریش وهک و باوو بوژان ره شها و خوشکه کانم خیانه تکاره... ره شها بونی خوین و گوشته که می به وساکه ده شته دا پهرت و بلاو ده کرده وه و سه گه کانی ده هات... چوار په نجه ی دهستی راسته م هه لوه رین... په نجه م شایه تمان نه بی... نهویشم خسته سهر بهردیک و به بهردیک وهک تووله مار په راندم... دوا په نجه م لهو دهستی که مشتووی خه نجه ره که یان گرت و کوتایه سهر شه پیلکی چه پی باوکم... وتم: «وانه بی لهو خوینه نازاد نام» بی چاره بوو... بیچاره... ویستم سه گه کان بژمیتم تا بزانم چه ندیان ون دهن و چه ندیان راوه دووم دهنین... که چی بارپیزه رفیلی له چاوه کانم کرد... تف له به فر و با... بارپیزه ش... تف لهو سروشته ی دهستی ناپاکی خستوته ناو دهستی باوکم و خیانه تم لی ده کا... به مه زه نده م هم دونیایه جگه له خوتم و سه ده ها سه گی هار و نه گریسی باوکم هیچی دیکه ی تیدا نییه... به عه رزه ته وه بووم بزانم ناخو بهر له وهی که بیکوژم ژماره ی سه گه کانی چه ند بوون؟ وه لی نه دکه را و مه حال بوو... هم خوئی و حه ساره که ی به چی پاس ده کرد؟ کئی زاتی ده کرد بیه ریتته وه نیو نهو حه ساره؟ به نه فرته بن خوئی و سه گه کانی... نهو جاره ی که له هه نده رانه وه میوانیکی نازیزی بیچووه شیریکی بو هانی... پیتی وت:

«خوژگه له بری هم بیچووه شیره تووله سه گبکت ده هانی...» که میوانه که ی به ری کرد...

سه د ههنگاو دوور نه که وتبزووه که بیچوو شیره که ی کهل و پاچ کرد و فرپی دایه بهرده می سه گه کانی... که لیمان پرسى:

«بۆ وا باوکه؟»

به دهم کوته گوشت خستنه نیو که لبه ی سه گه کانی له ژیر لیووه مړاندی:

«ته نها یه ک شیر له م حه ساره دا جیبی ده بیته وه...»

په نجه ی خسته سهر سینه ی خوئی... «ئه ویشیان منم» جاریکى دیکه یان له چیاوه میوانیکى دیکه ی پلنگیکى مالى میتینه ی بۆ هانی... سى روژ دواتر ناردی بۆی گه وری حه ساریکی دی... له بهر خو به وه ده بیلماند:

«زۆر حیفه پلنگ میتینه ی هه بی... هه رچه نده سه یری ده که م ژان ده چیتته دلته وه»

ده توت عومریکه غار ده دهم و وه پینی سه گهل و لووره ی ره شه باش هه راسانی کردووم... هه راو زه نا... ژاوه ژاوه... دونیا به دوامه وه به هه موو دار و درهخت و فرنده و خه لقه نده و ده عباکانیبه وه مه وجی ددها و ده هات... ره گی هه لته تو قیوی درهخته کان، چلوچبو... درک و دال و گیاوگۆل و خویمان له هه ردوو قاچه وه ده ئالاند... له بهر روو ده یان خسته... ئیوهش چوونه پال به فر و باران هۆ درهخته ناپاکه کان... ئه ی قه وزه ی نیو گۆماوه کان... نووشتامه وه... دوو په نجه ی پیی راسته م و سى په نجه ی پیی چه پم نینۆکه کان یان فریدا... له هه ر ده په نجه وهش خوین فیچقه ی ده کرد... پر به و ده شته زیرکاندم... زیریکه دواى زیریکه... ئه ی ئه و خوشک و برا و دایکانه ی له سیبه رى باوکم ده ترسان و من نازادم کردن... فریام که ون... هۆ خوشکه کانی خو فرۆشه کانم... دایکانی نابه له دم... هۆ برا نامرد و سپله کانم... من نه مزانی خو تان شه مشه مه کویره ن و عاشقه تاریکین... دهنه بۆ خزانه وه نیو حه سار و به دار و په ردووی به سهر یه ک دارماوی جاریکى دیکه کولانه و کۆلیت و قه فه ز و زنجه کان بۆ خو تان دروست ده که نه وه؟ ده رگام لی وه که ن... دوا قسه ی خو م پییه و ئیدی چاره م نابیین و به له عنه تم که ن... ئیوه کوان... کوا؟ ها... ها... ها... سه دا... سه دا... سه دا... ئاوړم دایه وه... به سهر به فره وه قه تاره ی کاروانی سه گهل و تروسکایی چرا کز سووتاهه کانم بینى... چ ده بی ئه گهر هه ر هه مووی یه کیک بی له خه ونه ناشیرینه کانم... خودایه من چی بکه م؟ به سهر لووتکه ی شاخاندا هه لزیتم یان خو بخزینمه نیو چاله کان؟ تا ماوم وه ک مه یموونی ناو دارستان خو م به درهخته کان شو پرکه مه وه یان خو م ون که م ده نیو گیتزه نی رووباره کان؟ خو م دهمه ده ست بارپیزه و تۆف و زیران... له خودا بیاریمه وه بروسکیتک لیم

دا و بکا به خه لووز... ئاسمان هه لکمیتشى یان زهوی قووتم بدات، خو دهمه ده ست گه رده لوول یان له عنه تی ئه به دی باوک؟ په نا به رمه بهر که لاهه کان یان به رقایی کۆشکی میهر و به گزاده و ئاغا و سولتانه کان؟ بیمه مه یته رى گه وره پیاویتک یان هانا به رمه بهر خیه و تگای خیلکى قه ره جی؟ که دایکانی خو م نه مگر نه خو کى ده بی به داله و په ناگه م؟ بچمه وه حه سار و خو بخزینمه نیو کولانه ی سه گه کان یان بیمه نوکهرى نیو دیوه خانى به گلهر و شازاده کان؟ پی بزائن دهستم به خوینى باوکم سوور بووه چ باوکیتک رازی ده بی مناله کانی ده رگام لی وه که ن... ئیدی براکانی خو م پشتیان تی کردم... هه موو ریگاکان و نیان کردم... بابه خوله یان پی ده کردم و هه رجاره ی ده یان خسته مه وه سهر ریچکه ی حه سار... سى جارن به ده وری سوورامه وه... نه ده ست به چرایه ک هات به پیرمه وه... نه مؤمیک هه بوو ریم روژن بکاته وه... نه ده رگایه کیان کرده وه و نه په نجه ریه ک... ته واو... ئیدی من چیتر نو به رى بنه ماله نیم... شار به دهر و حه سارسیان کردم... پشت له حه سار و روو له ئاسۆیه کی خوینین به تاو و قه هریکه وه ته کانم ددها... خو م له چنگی قه ده ریکى سته مکار راده پسکاندم... تف له هه موو ریگاکان... هه مدیس ده سته رۆیان کردم... فریپان دامه وه سهر ریچکه ی گۆرستان... هه ر ده توت گۆی زهوی قوتبیکى گۆرستانه و قوتبیکى حه سار... که تهختی ته ویلم بهر کیتله کان کهوت زانیم دیسانه وه که وتوومه ته وه نیو گۆرستان... سه گه لیش به دوامه وه... وه ک سه گیتک له بهر قایی غه وسیتکدا بکه وى... وه ک پیسترین تاوانبار له بهر قایی مه زار که و قه سه رچۆک... که زیندوو به دهنه نگمه وه نه یه ن... مردوووه کان چیم بۆ ده که ن؟ هیلاک و شه که ت... غارغارین زمانى پی له زهوی ده خشاندم... له په و روو که و قه سه ر کیتلیکی شکاو، تیژ وه ک چه قۆی قه ساب، چه ناگه م وروشا و به پیست و ریشه وه به بهردی کیتله که وه نووسا... شه وقى به فر به شه واره ی خسته م... له بهر دیده ما مووکانى ردینم پاکى سپى وه دهر که وتن... ئه مه یان شه ویتکه یان سه ده یه که سه گه کانی باوکم راوه دووم ده نین، خو م حه شاردا، له م پشت کیتله وه بۆ ئه و کیتل، خو ل و به فرم کرد به سیپالی بهرم... هه ر ده هاتن... شووره یه کی سه گانه یان به ده وری من و مردوووه کاندان کرد... ده نیو ئه و دار و په ردوووه دانیان گه وزاند... زمانیان لی هه لده سوویم... لیکی لیقنیان ده رژانده سهر دهم و چاوم... بۆنیان ده کردم و نه یان ده خواردم... به نیو به فری که له که بووی سهر گۆره کان تلیان پی ددهام و په نجه تووته ی ده سته ی چه پ و که له مووستی پیی راسته میان قرتاند... سه گه هه وشاریبه که له سهر گۆره که ی باوکه هه ستایه وه سهر چوار په لان و هوررومی هیتنا و وه ک تیر له که وان ده رچى گه یشته سهر م و که لبه ی له پشتی

ملم گیر کرد و تا ناوهرآستی برپرهی پشتم پیسته که ی دامالی... گۆرا و گۆر ته کانم ددها... به سکه خشکی له سهر چوارپهل ئەم کیتل بهو کیتلیدا ددهام... قیژاندم... گۆرستان دهنگی دایهوه...

«هۆ باوکه فریام کهوه... سهگه کانت وا دهمخۆن... فریام کهوه... دهمخۆن... وۆ...ن»

به په له پروژی و له سهر له پ خۆم گه یانده سهر گۆره که ی، به ههر دوو چنگی خوینا ویم به پرتا و شیتانه به فره که م لادا... خۆل و لم... به رد و زیخ... ویستم بگه مه سهر ئەو برینه ی وا به سهر مه مکی چه پیسه وه... چون ئاوی حه یات... کانی نه جات ده می پیسه بنیتم... هه لمده کوئی... به دوو دهستی کوته ره ئاسام هه لمکوئی... سهگه کانیش به چواردهوری گۆره که دا هه لقه یان به ست، باز نه یه کی بچ کون و که لێن... بی ئەوه ی بوهرن... که لبه م لی گیر بکه ن... نا... برستی ئەوه یان له بهر برابوو بوهرن... ئاسووده و ئارام کلکیان ده له قانده... داخراو... به دوو چاوی پر له خوینه وه لیم راده مان... تاو نا تاوی ده یانمانده... گه یشته مه سهر لاشه که ی... کفنه خوینا و یه که ییم دادری و دهم نا به برینه که یه وه... خوینه که ییم هه لمژت... مژ له سهر مژ... ده گریام و ده ترسام... ته ویلیم ماچ کرد... ئەو شه وه م بیهر که ته وه که دوا ی شوهرین و عه تر پزان هه ره به که مان پالی بهوی دیکه وه دنا تا دوا ماچی مالئاوایی لی بکا... ههر هه موو ده له رزین وه ک له رزینی ئیستای من، له ترسانا... تا روخساری وه ک مۆم مه ییوی نه بیمن دهم له برینه که هه لئه ده گرت... زهر داویکی تیکه ل به خوینم هه لئه قوراند... ترسی خۆم بوو... یان به راستی باوکه بوو و پینه ی ده کرد... که سهرم هه لبری رووی لی وه رگێرام. روو خساری، له چاوتروکانیکدا، شپوه ی ده یه ها پیاوی تووره و تۆسنی ده نواند که من نه مده زانی له کوئی دیومن... زمانم به مه لاشوومه وه نووسا... وه ی له خوینی تال و تفتی باوک... سهگه زۆر نه گریسه کانی تا ده هات گرد ده بوونه وه و به چواردهوری گۆره که دا هه لقا و هه لقا وه رکه وتن... ده یه ها لمووزی درتیزکۆله و ره ش داگه راو... زمانی لیکن و شه قار شه قار... هه ناسه ی گه رمی زۆر بێزارو... هانکه هانکی قه یزه وه ن... باوشکیک و... دوو... و... دهو که لبه و ددانی شه بیتانی... زمانی شوهریان لیکی ده پزانده پشتی ملم... ده یانلسته وه دم و لووتم... چاوانی خوین و تیزاو... تینوو به خوینی من... منیش شه که ت و داهێزارو... په لوپۆ شکاو... له نیو گۆره که و له ته ک باوکما راکشام... دهستم له هه وکی ئالاند... تامی خوینیکی تفتیش له ژیر زمان و ددانه کااما... که به ئاسته م ده جو للام ههر هه موو سهگه کان هه لئه ستانه وه سهر پاشووان... تا گهر قوچاندم غار دهن و بکه ونه دوام... دوا جار زیوانی له عه نه تی له گریه و نالینی پر له دهر دم وه ئاگا هات... به شه له شه له به سه ر

گۆره کاندایازی ددها... له ژیر تارمایی سهگه کاندایازی بیووم. له نیو سه ده ها لمووزی لیکنی سهگه کان سهرم ده رکیتشا و به کرووزانه وه پیم وت:

«کاکای زیوان... زۆر برسیمه»

ده نیو له گه نیکی ژه نگاوی که بوئی میزی لی ده هات پاشماوه ی ئەو خوانه ی بۆ هینام که له بهر خوینان ما بووه... من برسی و سهگه کانیش له من برسی تر... لهو له گه نه به ربووبین... قه پپیان له دهستم گرت... پاش چه ند شه ویکی دواتر دهستم گرت به داوینی زیوانه که و خۆم ده خیلی کرد... که وشه کانیم ماچ کرد... خوینی باوکه زه لیلی کردم... لیتی پارامه وه... وه پینی سهگه کان سهریان لی ده شیان دین و نه یان ده هیتشت له یه کدی بگه یین...

زۆر تکام کرد:

«دهستم دامینت... گومه زیکی ها که زایی له سهر سهری من و باوکم و سهگه کانی بکه»

«بۆ چینه؟»

«تیا نیشه جی ده بم»

«به للام ئەم گۆرستانه یه ک زیوانی به سه»

«ئاگام لینی قوربان... من حه دم نیبه به زیوان بم... من لیهره، له ته ک گۆره که ی باوکم، گه ره که پاسه وان بم»

«بۆ ناگه ریته وه حه سار»

له زاری کراوه ی سهگه کان رامام و به حه سره تیکه وه وتم:

«من له حه سار شووام... من ئیتر ته واو... ئیهره مه سکه نمه... تۆ له گه لما به... ئیهره ده که یین

به حه سار... با سه ره تا له گومه تیکه وه ده ست پچ بکه یین»

«به للام به چی و چۆن هه ی که ر پیاو؟»

«به خوشکه که م بلتی... با ئەو ده لیلت بی... گه نجینه که ی باوکم وا هیشتا له حه ساره که و

پره له لیهره ی بچ غه وش»

دایه پر مه ی گریان و به قه هره وه تفتیکی لی کردم... پروام به چاو و گوئی خۆم نه ده کرد...

ئه وه زیوانه که بی وا به کو ل و دل بگری...

«ئیه به نه ماله یه کی شوومن... ئەو باوکه غه زه به ی تۆ سچ شه و له مه وه بهر هاته خه ونی و کوشتی... له گه ل قیژه ی له شیرین خه ودا را چه نیم... دیم زۆر په نما بوو... له هه ردوو لالیوییه که فی فری ددها... چاوانی ئەبله ق... به ده م گریه و زریکه وه له باوکت ده پارا په وه

که دست له گهردهنی بکاتهوه... به قسه فریای نه که وتم... هردوو ره شپینه ی چاوانی وهرگه ران و ناودیو بوون... به ترسی منالیکه وه قیژاندم... قیژیهک سه گه کان له چوارده ورمدا ره وینه وه:

«بیرپه وه با گوتم لی نه بی»

لیتم هه لگه رایه وه... «وس به خه سیوی نامه رد... به دغه سال... وام لی مه که میز به هردوو کتانا بکه م»

خولی ناو گوژیه که م به سه ری خوڤدا کرد و نالاندم:

«وامه لی توو خوا... واهه لی... یانی _ سارا _ مرد؟»

«شه ویک پیشتر هاتبووه خه ونی... و تیبوی: ئیوه قهت شهرم و حه یا ناکه ن؟ شه وانه گوتم له هه ناسه برکی و هانکه هانکی دهست له ملانیتانه»

«قهت نا کرئی وایی»

«خیلیکی بی خیرن... گورستانه که شم لی پیس ده که ن»

«گومه زیکم بۆ هه لبه سته و میراتی باو کم بۆ تو»

«تایه فهی فساد... عیلی شهیتان و جادووگه ر و کونه په پوو»

«خوشکیکی دیکه مت لی ماره ده که م»

«خیلی مه میون... هوزی نه گریس و به دیووم»

«تکات لی ده که م... خوشکی نا... دوو خوشک... نه سپیک نا... ده... برۆ حه ساره که و وهک کالهک و شووتی هه لیان بریره»

که وام وت زهرده گرتی و سه ری له قاند.

ئه وه تام دهنیو گومه زیکدا... شه وانم: به فره و بارانه و ره شه با... خه ونی زۆر جیرنا و فرنا... روژانی دۆزه خی هاوین... ئه وه نده گوژیه وشار درام تاشیری دایکم له هردوو کونه لوومه وه پژا... دنیام دهستیکه و ده لاقه یه ک... دهستی که له له گه نیکی ژهنگای بری خوراکم بۆ رت دهکا... تکای لی ده که م سه گه کان بی پاشماوهی گوشت و که لاکی مرده وه بوو و ئیسقان نه کات... نه با له برسانا من بخون... ده بوو هه همیشه زیوانی چاوپنۆک تیر بهرتیلی که م... سه ریشکی که م له نه سپ و هیستر و ماین و خوشک و گه نجینه کانی باوکه... سه ربهستی که م له میراتی حه سار... له لاشه ی داریبوی باوکه ده پارامه وه که ئیدی به سه و چیتر نه ئاوسی... نه په منی... روژ به روژ ده په نما و جیی به من له ق ده کرد... وای لی

هات هه ر تنها په نجه یه کی به قه د بالای من زیادی کرد، سه ده ها دست و په نجه ی لی روان... له و روژه وه ی ناشتمان نینۆکه کانی له رسکان نه که وتن... هه ر چۆنیک ده جولام نینۆکیکی له چاوم ده چه قی... به رده وام ئه و کرمانه م له خو داده ته کاند که له لاشه ی ئه ودا داده که وتن و رووه و چالی چاوانم... کونی گوچکه و ناو ده مم ده هاتن... سه گه کانیش له ده لاقه که وه... له درزی به رته سکی دیواری گومبه ته که وه ئه م به ر و ئه و به ریان ده کرد و نه ده سه رهن و تن، ره وه یه ک شه وراوی ده کرد و ره وه یه ک به روژ... قه تیش له من غافل نه ده بوون... ده موویست بزائم چند ده بی لیرم و تاکه ی ده میتیم؟ له لاشه ی باوکه ده پارامه وه:

«هاوارم وه به ر تو... له سه گه کانت قورتارم که و بکه وه به کوری خوڤ... جاریکی تر واکه هه وای پاک هه لمرم... نازادم که و تاحه سه رکه ت ئاوه دان که مه وه... موعجیزه ی خوڤم پیشان بده و له گوناوم خوڤ به... ئیستا هه موو دنیای زانی تو به مردوو پیش له هه موو زیندوو تری... روخسه تم به ری بچه حه سار...»

بی هووده بوو... بی هووده... له گه ل هه ر تکا و لالانه وه یه کم زیاتر ده ئاوسا... ده په نما... گوتم له خیزه ی هه ناسه ی ده گرت... هالاویکی گهرم که برۆ و برژانگی ده سو تاندم... به دیار لاشه که یه وه روژانم چند له یه ک ده چوون... وهک هه زاران ده نکه خوڤ و دهنیو که لینی په نجه کانه وه ده رژان و ره شه با ده یانبا... ده بوو وهک سو فی ته زینجیکی هه زار و یه ک قلم پی بی تا خه م و دهر د و کوست و خه ونه کانی پی هه ژمیر بکه م... له گومه ز نه ده چوو... کاوله ناشیک بوو... قه لایه کی دارما و و جیماوی سه دان سال له مه وه به ر... فره فری بالی شه مشه مه کویره و قه له باچکه و کونه په پوو شیتیان کردم... باوکیشم تا ده هات وهک که سیک له خه ویک ناخوڤ و قوول و رابو بی خو ی لیک ده کیشایه وه...

ئیدی ده بوو خوڤم له که لینی په نجه کانی یان بن بالی بشارمه وه... بوچی سه گه کانی له گوشتی ئه و ناخون؟ بۆ له کرمه کانی سه ر لاشه ی ناو روکین؟ هیتی عومری جوانیم له تاوان و سزا... به هه ده ر چوو... پاش له هه ر خه و رابو نیکم شتیکم له کیس ده چوو... گه ردیله گه ردیله میشمک ده سو تا... رو ناهی له گلینم ده تورا... له گه ل دا که وتنی هه ر چنگه خو لیک به زه بری فرکه ی بالی شه مشه مه کویره یه ک راده چه نیم... له وه ده چوو له و گوژیه دا قو ناعی دۆزه خ بریم تا ئه و هه لیه ی پاک ده مه وه له خوینی باو کم... جاروبار هاواریکم ده کرد تا بیسه میتیم که هیتتا ماوم... هاواره که ده بوو به نووزه و له گه رووما ده توایه وه... هاواریک که هه رگیز نه ده گه یشته گویی خوشک و دایکانم:

«ئەو دەتتا لىپرەم مەن و لاشەيەكى كرم تى كەوتوۋى باوكە... واين لىپرە... لەگەل سەگە بەو دەفاكانى... دەنىو ھەمان گۆر و گومەز و گۆرستان...»

ئەو دەتتا... بەئاستەم گۆيم لىپيانە، لەگرىبە و نالېن... لە داد و فىغان و سىنە کوتان... لەودىو گومەزەكەو ھە خوشكەكانى خۆفروش و داىكانى بى مروت و برا سېلەكان لەخۆ دەدەن... گۆيم لىپيانە نەفرت لە مەكەن و داۋاى بەخسندەبىش لە باوكە... ھەريەكە و نزاى شتىك دەكا... ئەمەيان كور... ئەويان كچ... ئەمەيان مىر خاس و ئەويان شازادە... ئەويان بالەخانەى بەرز و بلند، ئەمیان سامان و مالى قاروون... ئەويان عومرى دريژ و ئەمیان جوانى...

«ئىو لە كى دەپارتىنەو؟ ئىمە كور و باوكىكىن كە كرم خواردوونى»

دەبى چاۋەرى بىم تا سەگەكان پىر دەبن و دەتۆپن... تا نازاد و سەرفراز بىم... كەچى لەبەر چاۋانم زاۋوزى دەكەن و تادى خورتتر دەبن، گۆلە و دىلەكان تىك دەئالېن... نەشەرم لە مەكەن و نەلە رۆحى پىر ھەيىبەتى باوكە... ۋەلى ئەم بەو تىك ئالانە كۆلى شاگەشكەيە... تەوا... چىتر لەم گومەزادا جىمان نابىتەو... لىشم ناگەرىن بستىك لەو لاشە پەئماو... لەو گۆرە دورور بىكەومەو... بەخەيالما دى يەكە يەكە دەرمان خواردىان كەم، بەرتىلىك بەدەمە زىوانەكە و خۆقورتار كەم، ۋەلى تا مەن لە خانەكە نەخۆم ئەو نەگرىسانە لموزى تى ناخەن... بۆن بە ھەموو شتىكەو دەكەن... كە تۆپىن... ئەوساش مەگەر لەكەلاكى ئەوسەگانە بلەو دەپىم... ئىپرە دەبى بە گومەزى دەيەھا كەلاكى كرم تى كەوتوۋ... بى شىك بە بەرچاۋمەو ھە كرمەكانى سەر لاشەى باوكە لەگەل كرمەكانى لاکى سەگەكان سوارى يەكدى دەبن... ھەر خوا خۆى دەزانى چ كرمىك ھەلدېن و چۆن دەكەونە گىيانى مەن... دى بەخەيالما گەر چارم نەما خۆم و سەگەكان لە گەنىكى ژەھراۋى بخۆبىن و قىروسىيا... رۆژتىك ناو... دوو... نا... سەدەھا... رۆژ... شەۋىك نا... و... دوو... نا... ھەزاران شەو... نەك ھەر خوشك و داىكانى خۆم... ھەموو ئەو ژنانەش كە مەن ناناسن لەودىو دىۋارى بازىيى گومەزەكەو تەف و نەفرتى رەشم بۆ دەنېرن... نەك ھەر ئەوان... بەلكو ئىۋەش... نەفرىن... نەفرىن... مەن ھەسارىك يان خۆم رماند؟ مەن... باوك يان خۆم كوشت؟ بۆ كۆى بچم كە دونيا حاشاى لى كرم؟ مەنىكى ئىفلىج و لە پەلوپۆ كەوتوۋ... لە نىوان ئەم گۆرە و لەژىر بارستايى گردىك لەكرم... چكۆلە و گرگن لە پال لاشەى ھەمىشە پەئماۋى ھەردوۋ قاچم بەقوئمەو نووسان... بۆ كۆى راکەم؟ توولە سەگەكانىش بۆنى خوتىنى باوكە بەدەستەمەو دەكەن... ۋابى... گومەزى سىخناخ بە سەگەكان دادەرمى... بەدوا

خۆلىكىشانەو ھى باوكە داتەپىن... بەسەر مەن و ئەودا... ئەوسا گەرەكە دامىنى زىوانەكەم بگرم و دەخىلى بىمەو... ۋەستا و شاگردان بگرى و گومبەتىكى پان و پۆترمان بۆ بونىات بىن... چش لى مىراتى باوكە و تەقاندنەو ھى خوشكەكانم... ئىدى تەوا... مەھالە دەرياز بوونم... ئىتر تاماوم لەسەر لاشەى باوكەم دەخۆم و دەخۆمەو ۋە دەخەوم... كاس بووم... گۆى پىر لە ۋەرىن و گرىبە و زارى داىك و خوشكانم... تا ماوم ناھەسىمەو ھە لە مەزارى باوك كوشتە و كولانەى سەگەكانى... لەو ھە گۆيەكەم بۆ سەداى ۋەرىن بى و ئەو ھى دىكەيان بۆ سەداى نالېن... نا... نەخىر... مەن لىم تىكچوۋە... نەگومەز ھەيە و نە لاشەى باوك... نە ۋەرىنى سەگ و نە نەفرتى داىك... نەنان و نە شەھوۋەتى زىوان... نە مەرگ و نە لەزەت و نە ھەلاتنى داىك و نە رەدوۋكەوتنى خوشكەكان... نا... گومەزى چى؟ مەن خۆم بوومەتە گۆرستانىك كە جگە لە ئاھونالەى ئافرەتە رەشپوشەكان و سەگەرى سەگە ھەو سىبازەكان ھىچى دىكە نابىنم و نابىستىم... ئىتر... تەوا... تەوا... لەمەو دوا تا ماوم... دەبى ھەموو عومرم لە نىوان سەداى گەرمى نالېن و ۋەرىن... ۋەرىن و نالېن بەسەر بەرم... نالېن... ۋەرىن... ۋەرىن... چەند ئەستەمە... ھەم گۆر و ھەم گومەز و ھەم گۆرستان بىم... چ ئەستەمە... چ ئەستەمە... چ ئەستەمە...!

«۱۹۹۶-۱۹۸۸»